

Warszawa, dnia 23 lipca 2015 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

CP13.0812.15.2015/ZWP/BGK/OWT

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI

I. DANE IDENTYFIKACYJNE KONTROLI

Podstawa przeprowadzenia kontroli

Kontrolę przeprowadzono na podstawie pisemnych, imiennych upoważnień, wydanych kontrolerom, z upoważnienia Ministra Finansów, przez Koordynującego zadaniami w Departamencie Kontroli Celnej, Podatkowej i Kontroli Gier (okres ważności upoważnień: od 08.04.2015 r. do 15.05.2015 r.). Kontrolę przeprowadzono w trybie uproszczonym, o którym mowa w rozdziale 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz.1092).

Kontrolerzy (imię, nazwisko, stanowisko służbowe, upoważnienie nr, oświadczenie o braku okoliczności uzasadniających wyłączenie od udziału w kontroli).

1. Piotr Zwoliński – główny specjalista, upoważnienie do kontroli nr 17/2015 z dnia 7 kwietnia 2015 r., oświadczenie kontrolera.
2. Bogusław Krupa – główny specjalista, upoważnienie do kontroli nr 18/2015 z dnia 7 kwietnia 2015 r., oświadczenie kontrolera.
3. Tadeusz Owczarz – główny specjalista, upoważnienie do kontroli nr 19/2015 z dnia 7 kwietnia 2015 r., oświadczenie kontrolera.

(dowód: akta kontroli nr 1-6)

Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych.

08.04.2015 r. – 30.04.2015 r.

Zakres kontroli.

Sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych.

Okres objęty postępowaniem kontrolnym.

01.01.2012 r. – 08.04.2015 r.

Jednostka kontrolowana.
(nazwa, adres siedziby)

Urząd Skarbowy w Pabianicach, ul. Zamkowa 26, 95-200 Pabianice.

Kierownik jednostki kontrolowanej.

Krzysztof Jasiak – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Pabianicach

(imię, nazwisko, stanowisko)

Z dniem 14 listopada 2008 r. wyznaczony do pełnienia obowiązków Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach.

Z dniem 25 września 2014 r. powołany na stanowisko Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach.

(czas pełnienia funkcji)

(dowód: akta kontroli nr 7-9)

Ilekroć w treści sprawozdania z kontroli użyto następujących skrótów, oznaczają one:

- ▶ Naczelnik lub Naczelnik Urzędu – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach;
- ▶ Urząd lub Urząd Skarbowy – Urząd Skarbowy w Pabianicach;
- ▶ Dyrektor lub Dyrektor Izby Skarbowej – Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi;
- ▶ Izba lub Izba Skarbowa – Izbę Skarbową w Łodzi;
- ▶ kontrolerzy/kontrolujący – zespół kontrolny Ministerstwa Finansów;
- ▶ MF – Ministerstwo Finansów;
- ▶ ustawa o kontroli w administracji rządowej – ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz.1092);
- ▶ ustawa Ordynacja podatkowa – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.);
- ▶ ustawa o służbie cywilnej – ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.);
- ▶ Kodeks pracy – ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502);

II. USTALENIA STANU FAKTYCZNEGO

2.1. Kadra kierownicza Urzędu Skarbowego:

- 1) Krzysztof Jasiak – Naczelnik Urzędu, powołany na stanowisko z dniem 25.09.2014 r. (w okresie od 14.11.2008 r. do 24.09.2014 r. pełnił obowiązki Naczelnika Urzędu),
- 2) Radosław Ciszewski – I Zastępca Naczelnika Urzędu, powołany na stanowisko z dniem 01.04.2015 r. (w okresie od 01.01.2009 r. do 31.03.2015 r. pełnił obowiązki Zastępcy Naczelnika Urzędu),
- 3) Agata Kałużniak – II Zastępca Naczelnika Urzędu, powołana na stanowisko z dniem 01.02.2015 r. (w okresie od 01.01.2009 r. do 31.01.2015 r., obowiązki Zastępcy Naczelnika pełniła Monika Stańczyk, od dnia 01.04.2015 r. przeniesiona na stanowisko Kierownika Drugiego Samodzielnego Referatu Obsługi Bezpośredniej),
- 4) Ewa Masternak – Główny Księgowy Urzędu (GK), zatrudniona na stanowisku od dnia 01.04.1992 r. do dnia 31.03.2015 r. Od dnia 01.04.2015 r. (w związku z likwidacją stanowiska GK), powierzono jej stanowisko Kierownika Działu Rachunkowości.

2.2. Stan zatrudnienia w Urzędzie Skarbowym w okresie objętym kontrolą.

Zatrudnienie na 31.12.2012 r. wraz z zastępstwami:

- osoby razem – 148 (etaty razem – 138), w tym:
 - urzędnicy mianowani – 14 osób,
 - zatrudnienie poza służbą cywilną – 2 osoby (2 etaty).

Zatrudnienie na 31.12.2013 r. wraz z zastępstwami:

- osoby razem – 145, (etaty razem 138), w tym:
 - urzędnicy mianowani – 15 osób,
 - zatrudnienie poza służbą cywilną – 2 osoby (1,5 etatu).

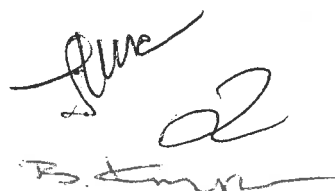
Zatrudnienie na 31.12.2014 wraz z zastępstwami:

- osoby razem – 148 (etaty razem – 137,5), w tym:
 - urzędnicy mianowani – 15 osób,
 - zatrudnienie poza służbą cywilną – 2 osoby (1,5 etatu).

2.3. Stan prawny w Urzędzie Skarbowym dot. przedmiotu kontroli.

W okresie objętym kontrolą obowiązywały następujące akty prawa wewnętrznego (zarządzenia) regulujące zagadnienia będące przedmiotem kontroli:

- ▶ zarządzenie Nr 43/2011 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędowi Skarbowemu w Pabianicach, ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniem Nr 38/2012 z dnia 27 grudnia 2012 r. (obowiązywało do dnia 31.03.2014 r.);
- ▶ zarządzenie Nr 9/2014 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędowi Skarbowemu w Pabianicach (weszło w życie z dniem 01.04.2014 r.- utraciło moc z dniem 31.03.2015 r.);
- ▶ zarządzenie Nr 21/2015 Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędu Skarbowemu w Pabianicach;
- ▶ zarządzenie Nr 19/2011 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach, ze zmianami wprowadzonymi:
 - zarządzeniem Nr 18/2013 z dnia 20 września 2013 r.;
- ▶ zarządzenie Nr 03/2014 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 3 lutego 2013 r. w sprawie zasad przyznawania dodatku zadaniowego w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach;
- ▶ zarządzenie Nr 08/2014 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie przyznawania nagród pracownikom Urzędu Skarbowego w Pabianicach;
- ▶ zarządzenie Nr 29/2012 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie użytkowania i dokumentacji służbowych pojazdów samochodowych;
- ▶ zarządzenie Nr 25/2008 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie wprowadzenia w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej;

Handwritten signature and initials, possibly reading 'Jure' and '02', with a full signature below.

- ▶ zarządzenie Nr 26/2008 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 24 listopada 2008 r. w sprawie powołania Komisji Antymobbingowej w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach.

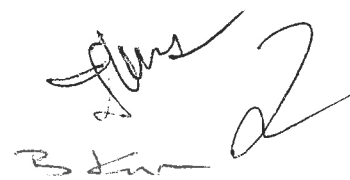
2.4. Kontrole instytucjonalne i funkcjonalne przeprowadzone w Urzędzie Skarbowym.

Na podstawie księgi kontroli ustalono, że w okresie od 01.01.2012 r. do 08.04.2015 r. w Urzędzie Skarbowym przeprowadzone zostały następujące kontrole zewnętrzne:

- ▶ w 2012 r., Izba Skarbowa w Łodzi przeprowadziła 2 kontrole, w zakresie:
 - „sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych zawartych w wystąpieniu pokontrolnym z 25.02.2011 r. nr NU-2/091-0025/10/11/9620”;
 - „prawidłowości realizacji zadań w zakresie pozyskiwania danych, analizowania ryzyka zewnętrznego oraz typowania podmiotów do kontroli”;
- ▶ w 2013 r., Izba Skarbowa w Łodzi przeprowadziła 2 kontrole, w zakresie:
 - „prawidłowości prowadzenia spraw karnych skarbowych”;
 - „prawidłowości ewidencjonowania sum depozytowych i terminowości przekazywania ich wierzycielom”;
- ▶ w 2014 r., przeprowadzono 3 kontrole:
 - Izba Skarbowa w Łodzi, w zakresie „prawidłowości przebiegu procesu egzekucyjnego oraz rejestrowania zdarzeń w EGAPOLTAX”;
 - Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi w zakresie „wykonania wyroków Wojewódzkich Sądów Administracyjnych i Naczelnego Sądu Administracyjnego przez urzędy skarbowe i izby celne”;
 - Archiwum Państwowe w Łodzi w zakresie „kontroli stanu zachowania, zabezpieczenia i uporządkowania materiałów archiwalnych oraz prawidłowości funkcjonowania archiwum zakładowego”;

Ww. kontrole nie dotyczyły tematyki związanej z przedmiotową kontrolą.

- ▶ W 2015 r., przeprowadzono 2 kontrole:
 - 1) Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi w zakresie „prawidłowości wykonania prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Pabianicach IV Wydział Pracy z dnia 03.09.2014 r., sygn. akt: IV P 211/13” (Rejonowy Sąd Pracy w Pabianicach zasądził od pozwanego US w Pabianicach na rzecz powoda kwotę 15.000 zł brutto, tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę). Kontrola zakończona została wystąpieniem pokontrolnym z dnia 23.02.2015 r., znak: 09248-5310-KO12-Ws01/15, w którym zalecono:
 - „niezwłoczne wydawanie pracownikom, w razie orzeczenia sądu pracy o przyznaniu pracownikowi odszkodowania z tytułu niezgodnego z przepisami prawa rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, nowego świadectwa pracy zawierającego informację o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę, powołującą art. 97 § 3 Kodeksu pracy, nie później jednak niż w ciągu 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w tej sprawie,
 - zamieszczanie w treści świadectwa pracy liczby godzin urlopu wypoczynkowego przysługującego pracownikowi w roku kalendarzowym, w którym ustaje stosunek pracy, wykorzystanego w naturze lub za które przysługuje ekwiwalent pieniężny,

- założenie zakładowej księgi zaleceń i uwag, przeznaczonej do zapisów zakładowego społecznego inspektora pracy.”

Pismem z dnia 23.03.2015 r., znak: OL/070-6/15/42066 Naczelnik Urzędu poinformował Inspektora Pracy o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych.

(dowód: akta kontroli nr 10 - 17)

- 2) Izba Skarbowa w Łodzi w zakresie „weryfikacji zasadności zarzutów przedstawionych w anonimowym piśmie b z 02.02.2015 r. dotyczących nieprawidłowości w funkcjonowaniu Urzędu Skarbowego w Pabianicach”.

Przeprowadzona w dniach 10-11.03.2015 r. kontrola nie potwierdziła zarzutów zawartych w ww. doniesieniu, dotyczących:

- lekceważącego traktowania wyników ankiet przeprowadzonych w Urzędzie w latach 2012 -2013,
- braku dostępności sprzętu biurowego oraz ograniczenia możliwości drukowania pism,
- zmuszania pracowników do pracy w soboty,
- nierównego traktowania pracowników w zakresie awansowania, ze stosowaniem dyskryminacji ze względu na miejsce zamieszkania,
- braku współpracy naczelnika urzędu z pracownikami – w trakcie kontroli stwierdzono, że naczelnik podejmował działania mające na celu poprawę funkcjonowania Urzędu i polepszenie warunków pracy z własnej inicjatywy jak i na wniosek pracowników (remonty, w tym sali obsługi podatnika, zakupy nowych mebli, dofinansowanie imprez sportowych i wycieczek, udzielanie zapomóg),
- niewłaściwego zachowania naczelnika urzędu i jego zastępcy wobec podległych pracowników, w szczególności nie stwierdzono wpływu zgłoszeń o stosowaniu mobbingu.

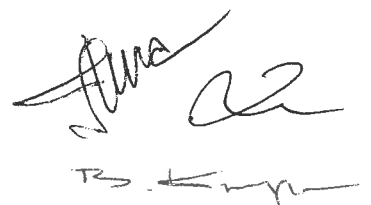
Jednocześnie kontrola wykazała, że w latach 2011 – 2014 nastąpiła poprawa mierników charakteryzujących pracę Urzędu, w szczególności w ostatnich latach US w Pabianicach zajmował czołowe miejsca w rankingu urzędów skarbowych województwa łódzkiego.

W zakresie ankiet przeprowadzonych w Urzędzie stwierdzono uchybienie polegające na przedłożeniu pracownikom wyników ankiet z kilkunastomiesięcznym opóźnieniem (ankiety przeprowadzono w Urzędzie w kwietniu 2012 r. i maju 2013 r., a udostępniono je w Intranecie dopiero w grudniu 2014 r.). W ocenie kontrolujących z IS w Łodzi, chociaż przepisy wewnętrzne nie określają terminu takiego udostępnienia, powinno to nastąpić niezwłocznie po wykonaniu analizy. W związku z tym wydano odpowiednie zalecenia.

(dowód: sprawozdanie z kontroli dnia 20.03.2015 r., znak: KW/4030-0007/15/12614 - akta kontroli nr 18 - 28)

Pismem z dnia 01.04.2015 r. (bez znaku), Naczelnik Urzędu poinformował Dyrektora IS w Łodzi o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych.

(dowód: akta kontroli nr 29 - 41)

Podsumowanie:

- 1) wskutek niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem Urzędu , pracodawca w wykonaniu wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Pabianicach IV Wydział Pracy z dnia 03.09.2014 r., sygn. akt: IV P 211/13 wypłacił na rzecz powoda kwotę 15.000 zł brutto tytułem odszkodowania. Ponadto wypłacono również ustawowe odsetki w kwocie 1.829,82 zł tytułem opóźnienia w wypłacie tego odszkodowania (opóźnienie wynikało ze złożonej apelacji do Sądu Okręgowego w Łodzi VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych od ww. wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach);
- 2) sprawozdanie z kontroli doraźnej Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 20.03.2015 r., znak: KW/4030-0007/15/12610 nie zawiera oceny skontrolowanej działalności/zagadnień, o której mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o kontroli w administracji rządowej.
- 3) w toku kontroli (27.04.2014 r.), zwrócono uwagę Kontrolowanemu, że w udostępnionym/zamieszczonym w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) Urzędu sprawozdaniu z kontroli doraźnej Izby Skarbowej w Łodzi (z dnia 20.03.2015 r., znak: KW/4030-007/15/12610), zanonimizowano imiona i nazwiska osób uczestniczących w kontroli (kontrolerów i kontrolowanych, w tym zastępców Naczelnika Urzędu), które to osoby są funkcjonariuszami publicznymi i w związku z tym ich imiona i nazwiska (stanowiska) nie podlegają ochronie danych osobowych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 883).

2.5. Zarzuty zawarte w informacjach sygnałnych.

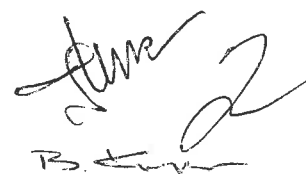
W dniu 16.03.2015 r. wpłynęło do MF anonimowe pismo z dnia 11.03.2015 r., podpisane „Pracownice US Pabianice”, w którym podniesiono m.in., że Naczelnik US w Pabianicach:

- niewłaściwie zachowuje się wobec pracownic urzędu, molestuje je, stosuje mobbing, dyskryminuje oraz nadużywa stanowiska służbowego, co w szczególności miało miejsce wobec kobiety w ciąży, zastrasza pracowników,
- będąc w związku małżeńskim utrzymywał jednocześnie relacje pozasłużbowe z jedną z pracownic, co skutkowało jej „ochroną” podczas zmian organizacyjnych w Urzędzie,
- utrzymywał pozasłużbowe kontakty z pracownicą w US w Poddębicach, w którym wcześniej pełnił funkcję naczelnika urzędu,
- niecenzuralnie zwracał się do pracowników, zachowywał się w sposób chamski,
- nie posiada kwalifikacji odpowiednich do pełnionej funkcji, ponieważ kilkakrotnie nie zdał egzaminu podczas procedury konkursowej na stanowisko naczelnika.

(dowód: akta kontroli nr 42)

W dniach 16 i 19.03.2015 r. wpłynęły do MF kolejne 2 pisma (odpowiednio z dnia 12 i 13.03.2015 r., sygnowane podpisami „Pracownicy U.S. w Pabianicach” i „Pracownicy”), w sprawie sytuacji w urzędzie, w tym zawierające zarzuty wobec Naczelnika dotyczące:

- wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych, w tym odwożenie do domu, kilkadziesiąt kilometrów po imprezach integracyjnych,

Handwritten signature and initials, possibly reading 'B. K...'.

- naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zakup za środki egzekucyjne mebli do gabinetu oraz pokoi nie zajmowanych przez pracowników działu egzekucji,
- nierównego traktowania pracowników (faworyzowanie osób wywodzących się z US w Poddębicach), stosowania mobbingu, zastraszania,
- braku jasnego systemu przyznawania nagród i premii,
- zmuszania do pracy w soboty oraz w godzinach nadliczbowych,
- złych warunków w pokojach pracowniczych – brak spełniania norm BHP.

Ponadto w jednym z ww. pism podniesiono, że Naczelnik Urzędu uniemożliwił pracownikom powiadomienie kontrolerów z IS w Łodzi o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu urzędu poprzez:

- nieprzesłanie na indywidualne skrzynki odbiorcze pracowników informacji (maila) o możliwości indywidualnej rozmowy z kontrolującymi lub złożenia wyjaśnień związanych z zakresem kontroli,
- przydzielenie kontrolującym pokoju naprzeciwko pokoju naczelnika,
- zakazanie telefonowania na numery oddane do dyspozycji kontrolujących.

Podkreślono przy tym, że podczas kontroli prowadzonej przez IS w Łodzi wyjaśnienia składała na polecenie naczelnika kadra kierownicza oraz pracownicy, którzy „*coś mu zawdzięczają*” (przekazywali oni kontrolującym z IS w Łodzi wyłącznie pozytywne informacje i pisali „*laurki na jego cześć*”).

Ponadto podniesiono, że w poprzednich urzędach skarbowych, w których pełnił funkcję naczelnika (w Poddębicach i Łęczycy) również łamał wszelkie standardy w relacjach z pracownikami i stawiano mu podobne zarzuty, jak będące przedmiotem kontroli.

(dowód: akta kontroli nr 43 – 50)

2.6. Stanowisko Naczelnika Urzędu w zakresie zarzutów zawartych w informacjach sygnałnych.

Naczelnik Urzędu poinformował, że w związku z kontrolą doraźną jaką w dniach 10-11.03. 2015 r. przeprowadzili w Urzędzie Skarbowym pracownicy komórki kontroli wewnętrznej Izby Skarbowej w Łodzi, która miała na celu sprawdzenia zarzutów zawartych w anonimowym doniesieniu z dnia 02.02.2015 r., złożył już Dyrektorowi IS w Łodzi obszernie wyjaśnienia w piśmie z dnia 13.03.2015 r., które następnie przedłożył kontrolującym.

(dowód: akta kontroli nr 51 - 57)

W piśmie tym Naczelnik Urzędu przedstawił „*zestawienia jako odpowiedź na złożony donos*”, który wg niego „*podważa moje działania jako Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach oraz godzi w dobre imię moje i moich podwładnych wymienionych w anonimowym piśmie.*” Zestawienia te zawarte zostały w 6 następujących punktach/tematach:

- I. Realizacja zadań Urzędu Skarbowego w Pabianicach – analiza danych;
- II. Kontrole zewnętrzne przeprowadzone w Urzędzie;
- III. Absencja pracowników 2013 – 2015 i ich wpływ na pracę Urzędu;
- IV. Działania integracyjne, zapomogi i wspieranie pracowników;
- V. Charakterystyka i przebieg rozwoju zawodowego pracowników zamieszkałych w Poddębicach;
- VI. Remonty i inwestycje – poprawa warunków pracy.

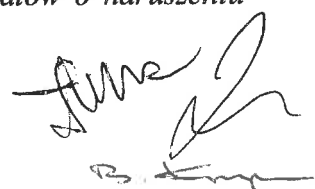
Dane zawarte w powyższym piśmie obszernie wykorzystane zastały w sprawozdaniu z kontroli Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 20.03.2015 r., znak: KW/0710-

0002/15/D/12610, w którym nie potwierdzono zarzutów stawianych Naczelnikowi Urzędu.

Końcowo w piśmie tym Naczelnik Urzędu podkreślił, cyt.: „(...) Przedkładając powyższe zestawienie pragnę wyrazić swoje oburzenie i zażenowanie kolejną próbą szykanowania, oczerniania i pomawiania mnie jako człowieka i jednocześnie funkcjonariusza publicznego jako Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach oraz stygmatyzowania i „opluwania” pracowników wywodzących się z Urzędu Skarbowego w Poddębicach. Przedstawianie po raz kolejny przez osobę (bądź grupę osób) kłamliwego, zafalszowanego obrazu funkcjonowania US w Pabianicach jest, moim zadaniem, wynikiem olbrzymiej frustracji i swoistej niechęci do wszelkich pozytywnych zmian, które zaszły w tutejszym Urzędzie. (...) W takim działaniu jest zwykła nikczemność, bo za anonimowymi autorami stoją złe, a nie dobre intencje. Jego twórcami (raczej twórcą!), są ludzie, którzy chcą rozpowszechnić pomówienia, kłamstwa i oszczerstwa w nadziei, że do obiektu tych ataków coś przecież przylegnie, coś zostanie, przyczepi się jakiś osad i brud. (...) To dość niefrasobliwe, żeby nie powiedzieć głupie, bo i tak po stylu i sposobie przedstawiania sprawy doskonale można ich (jego) rozszyfrować. (...) Zresztą krąży w środowisku pracowników nawet jego nazwisko... (...) Dołożę wszelkich starań, aby autor tych nikczemności poniósł odpowiedzialność służbową i karną. (...)”

W piśmie z dnia 28.04.2015 r. Naczelnik Urzędu, po raz kolejny wyraził „swoje głębokie oburzenie” co do treści zawartych w anonimowych doniesieniach oraz „ubolewanie nad koniecznością ustosunkowywania się do nich” (mimo, że konieczność taka nie zachodziła). Podniósł także, cyt.: „(...) Opisane i być może wypowiedziane „rzekome fakty i zdarzenia” godzą w moje dobre imię, stanowią naruszenie moich dóbr osobistych chronionych przez art. 23 k.c. oraz stanowią przestępstwo określone w art.212 k.k. Pomawia się mnie nie tylko jako Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach jako urzędnika państwowego, ale również jako człowieka. Oczernia się także inne wskazane z imienia i nazwiska osoby. (...) Z całą stanowczością stwierdzam i oświadczam: w kierowanym przeze mnie Urzędzie nie mają i nie miały miejsca insynuowane nieprawidłowości, których miałbym się dopuścić ja lub ktokolwiek z kadry kierowniczej Urzędu, a w szczególności: molestowanie, mobbing, zastraszanie pracowników, zmuszanie do pracy w dni wolne, promowanie jakichkolwiek osób oraz występowanie nieetycznych zachowań. (...) Autor bądź autorzy oskarżają mnie i inne osoby o negatywne cechy, niesłusznie zarzucają opisane czyny, posądzają, zniesławiają. Niektóre z nich, za sprawą wniosków z przeprowadzonej kontroli wewnętrznej oraz złożonych w trakcie tej, zostały upublicznione czym wywołano skutek w postaci poniżenia wskazanych osób, narażenia ich na utratę zaufania potrzebnego do zajmowanych przez te osoby stanowisk.

Można tu również wskazać, iż jednak, choć jest to sytuacja znacznie rzadsza, ale również przełożony może być poddany mobbingowi przez swoich pracowników, zatem być może ten zarzucany przez pracowników tego Urzędu mobbing skierowany jest do grupy wszystkich pracowników zamieszkałych w Poddębicach właśnie. Może zatem dyskryminowaną ze względu na pochodzenie jest właśnie ta grupa osób, które swym zaangażowaniem i efektami pracy nie pasuje do grupy niezadowolonych, widząc jedynie swe prawa i przywileje, a nie obowiązki wynikające z faktu zatrudnienia. (...) Na przestrzeni 6 lat mojej pracy w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach zdarzył się jeden przypadek wszczęcia procedury antymobbingowej i to w pierwszych dniach mojej pracy w tym Urzędzie. Związki zawodowe, z którymi mam zaszczyt współpracować i które skupiają większość zatrudnionych pracowników nie odbierały sygnałów o naruszeniu

praw pracowniczych lub nieetycznym zachowaniu wobec pracowników. Przez te wszystkie lata współpracy udało nam się stworzyć platformę porozumienia i wzajemnego szacunku wobec wszystkich stron w procesie świadczenia pracy. Nieliczne spory na tle pracowniczym dotyczące zmian w stosunku pracy lub jego rozwiązaniu były konsultowane z organizacją związkową i były przez nią akceptowane.

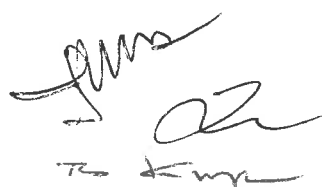
Podkreślić należy, że moje kontakty z większością pracowników Urzędu mają charakter incydentalny i wynikają, co do zasady, z postulowanych przez nich bezpośrednio próśb o poświęcenie im uwagi w sprawach osobistych lub wniosków o zajęcie stanowiska w sprawach dotyczących ich stosunku służbowego. W ważnych sprawach dotyczących pracy Urzędu podstawowym kanałem informacyjnym jest komunikacja elektroniczna z kierownikami komórek lub też ze wszystkimi pracownikami. Komunikaty i informacje kierowane do pracowników są czytelne, precyzyjne, pozbawione elementu nakazu, są raczej formułowane w kategorii prośby lub zobowiązania do podjęcia określonych działań lub czynności.

Odnoszenie się do większości ze wskazanych zarzutów uznaję za zbędne z uwagi na moje obszernie wyjaśnienia oraz wyniki kontroli wewnętrznej przeprowadzonej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi – sprawozdanie nr KW/0710-0002/15/D/12610 z 20.03.2015 r.

Mam nadzieję, iż obiektywną ocenę mojej pracy można dokonać przez pryzmat moich i współpracowników osiągnięć, zadań jakie wspólnie z nimi realizowałem oraz w oparciu o ocenę Dyrektora Izby Skarbowej. Nie można pominąć opinii przedsiębiorców oraz przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, którzy doceniają trud włożony w zmianę oblicza podległej mi jednostki. (...)

Przez wiele lat Urząd Skarbowy w Poddębicach zaliczał się pod każdym względem do najlepszych w województwie, niespełna dwa lata mojej pracy w Urzędzie Skarbowym w Łęczycy zaowocowało przyznaniem przez Dziennik Gazeta Prawna w 2008 r. nagrody za III miejsce, a następnie w 2009 r., dzięki wprowadzonym rozwiązaniom oraz stworzonemu zespołowi, za I miejsce w kategorii "Najbardziej pracowity mały urząd skarbowy", której beneficjentem była moja następczyni odbierająca te wyróżnienia po moim przeniesieniu do Urzędu Skarbowego w Pabianicach. Tylko rok pracy w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach spowodował przyznanie wyróżnienia w VI rankingu "Najbardziej pracowity duży urząd skarbowy". W roku 2011 oraz 2013 Urząd Skarbowy w Pabianicach otrzymał wyróżnienie w kolejnych edycjach ogólnopolskiego konkursu na "Urząd Skarbowy Przyjazny Przedsiębiorcy" zorganizowanego przez Business Centre Club przy współpracy z Ministerstwem Finansów.

Pomimo nieustannych i bezprecedensowych ataków na mnie, nigdy, przez niemalże 24 lata mojej pracy na stanowiskach Naczelnika Urzędu Skarbowego lub pełniącego obowiązki naczelnika, nie zostało wobec mnie wszczęte postępowanie dyscyplinarne lub karne. Nie było też kiedykolwiek sytuacji, w której zostałem pozbawiony premii lub nagrody. Moje oceny okresowe, których autorem jest Dyrektor Izby Skarbowej mają wartość „powyżej oczekiwań”. (...) Utrzymujący się poziom negatywnych ocen i emocji wśród niektórych pracowników, bo przecież nie większości, może być związany z koniecznością realizowania dodatkowych obowiązków, których jedną z przyczyn jest pogłębiająca się absencja pracowników, brak waloryzacji wynagrodzeń od 2009 r., zmiana zasad przyznawania nagród, która nastąpiła z początkiem 2014 r. po zaleceniach Pana Ministra Jacka Kapicy. Rozumiem także, że nadchodząca przyszłość budzi wśród pracowników spore obawy, zwłaszcza w sferze pewności zatrudnienia oraz satysfakcji materialnej.

Zmniejszenie stanu zatrudnienia w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach wyniosło: od 150.5 etatów w 2009 r. do aktualnie 128,75, a docelowo (...) ma osiągnąć w przyszłości 118 etatów! (...)”.

Jednocześnie do ww. pisma Naczelnik dołączył:

- 1) podziękowanie Burmistrza Konstantynowa Łódzkiego (z dnia 24.02.2015 r., znak: GCI.033.10.2015.AgW);
- 2) podziękowanie Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Gdańsku (kwiecień 2013 r.);
- 3) certyfikaty i wyróżnienia ze strony BCC oraz Dziennika Gazety Prawnej (szt. – 5);
- 4) prezentację z konferencji zorganizowanej wspólnie z Lożą Łódzka BCC w dniu 26.02.2013 r. „Urząd Skarbowy Partnerem Przedsiębiorcy” (kart – 15);
- 5) przykłady komunikatów, informacji oraz zaleceń kierowanych do pracowników oraz kierowników komórek organizacyjnych Urzędu (szt. – 7).

(dowód: akta kontroli nr 58 - 88)

W dniu 17.04.2015 r. w siedzibie US w Pabianicach (w sali nr 8), przyjęto od pracownika Urzędu (który z obawy przed konsekwencjami ze strony Naczelnika nie ujawnił swoich personaliów), anonimowe pismo – bez daty i bez wskazanego adresata. Pracownik ten stwierdził, że pismo to jest „listem otwartym pracowników Urzędu Skarbowego w Poddębicach”, który został swego czasu przesłany do Ministerstwa Finansów i Izby Skarbowej w Łodzi. Wg niego informacje zawarte w tym „liście” obrazują działania/metody Naczelnika Urzędu jakie stosuje względem podległych pracowników (dyskryminację, zastraszanie, mobbing) oraz nieetyczne jego zachowania („libacje alkoholowe w Urzędzie, bójki, romanse z pracownikami, ordynarne, chamskie i obraźliwe zwracanie się do pracowników” itp.), co ma ścisły związek z przedmiotową kontrolą. Pismo o identycznej treści wpłynęło również w dniu 04.05.2015 r., do Ministerstwa Finansów przy anonimowym piśmie „Pracowników US w Pabianicach”, z dnia 30.04.2015 r., wg których, cyt.: „(...) Pismo to potwierdza zarzuty stawiane przez pracowników US w Pabianicach wobec Pana Krzysztofa Jasiaka na etapie prowadzonej kontroli i wskazuje na skandaliczne zachowanie Naczelnika (...)”. Podniesiono także, że „(...) Istnieje przypuszczenie, że Dyrektor IS w Łodzi Tomasz Szymański wiedział o praktykach K. Jasiaka, jednak nie podjął żadnych działań. (...)”.

(dowód: akta kontroli nr 89 - 93)

W dniu 23.04.2015 r., anonimowe doniesienie, o którym mowa wyżej (to pierwsze przekazane kontrolującym przez pracownika) okazano Naczelnikowi Urzędu umożliwiając odniesienie się do zarzutów w nim zawartych.

W piśmie z dnia 29.04.2015 r. Naczelnik, cyt.: „Ustosunkowując się do przedstawionego mi anonimu w ramach prowadzonej kontroli doraźnej Ministerstwa Finansów, będącego swoistą „kompilacją”, „podsumowaniem” „charakterystyką” moich osiągnięć, mojego życia, a także osób mi najbliższych, wyrażam stanowcze oburzenie co do treści oraz ujawnienia przez nieznane mi osoby informacji, w moim przekonaniu naruszających tajemnicę zawodową, które pojawiły się na nasz temat. Ponad 20 lat nienagannej służby, uczciwej, pozbawionej jakichkolwiek kar, a obfitującej w nagrody, pochwały i wyróżnienia. Zmuszony jestem zatem do przedstawienia następującego stanowiska: (...)”. W tym miejscu Naczelnik Urzędu przytoczył definicję „Godności Człowieka” z Wikipedii, a następnie, podniósł, że „(...) Przez wiele lat byłem i nadal jestem atakowany anonimowymi doniesieniami podważającymi moją pracę i osiągnięcia w niej, zarzutami naruszającymi moje życie prywatne oraz członków mojej rodziny, w ich wyniku, w sposób niejednokrotnie

naruszający przyjęte standardy demokratycznego państwa prawa, prowadzono wobec mnie, a także mojej żony

kontrole wewnętrzne Izby Skarbowej w Łodzi, czynności sprawdzające przez a także kontrole przez inne instytucje, takie jak np.

Państwowa Inspekcja Pracy, poszerzone postępowanie sprawdzające przeprowadzane przez ABW w związku z dostępem do informacji niejawnych. Żadne z tych postępowań nie wskazało uchybień, które mogłyby w jakimkolwiek stopniu zdeprecjonować moją przydatność do pełnienia funkcji naczelnika urzędu skarbowego oraz żony jako

Dziwię się i jednocześnie oburza mnie to, że w państwie prawa, które gwarantuje wolność i prawa obywatelskie, które we wszelkich procedurach stosuje zasadę „res iudicata”, czyli wywodzące się z języka prawniczego pojęcie „rzecz (już) osądzona”, określające prawomocność orzeczenia sądowego lub ostateczność decyzji administracyjnej, pomimo „osądzenia rzeczy” nieustannie wznawia się, restytuuje przedmiot „spawy” niemalże kwestionując własne działanie. Res iudicata chroni strony postępowania przed kolejnymi procesami o odciąża sądy od obowiązku zajmowania się sprawami wcześniej rozstrzygniętymi. Zauważam, że w odniesieniu do hańbienia i odzierania z godności innych ta zasada nie obowiązuje i z tego powodu kolejny raz uruchamia się aparat państwowy. Podważa się podjęte kilkakrotnie decyzje Ministra Finansów, rzetelność Dyrektora Izby Skarbowej, prokuratora Generalnego i Apelacyjnego. (...)”.

Końcowo Naczelnik podkreślił, że anonimowy donosiciel lub donosiciele bezpodstawnie go oskarżają, pomawiają i naruszają godność osobistą zarówno jego, jak i jego żony.

(dowód: akta kontroli nr 94)

Podsumowanie:

- 1) we wszystkich 3 ww. pismach Naczelnik podkreślił, że jest „nieustannie”, lub „przez wiele lat atakowany anonimowymi doniesieniami”, co jest zbieżne z zarzutami, że z poprzednich urzędów skarbowych (Poddębic i Łęczycy) wpływały na niego skargi dotyczące niewłaściwego zachowania (stosowania mobbingu, zastraszania pracowników, utrzymywania pozasłużbowych kontaktów z pracownicą w US w Poddębicach, nadużywania alkoholu itp.);
- 2) w piśmie z dnia 13.03.2015 r., skierowanym do Dyrektora IS w Łodzi, Naczelnik twierdzi, że „bez specjalnego wysiłku rozszyfrował” pracownika rzekomo piszącego doniesienia i wymienia jego imię i nazwisko Tymczasem pracownik ten, oficjalnie przed sądami udowadnia swoje racje – wnosząc kolejne pozwy i znany jest Naczelnikowi. Istnieje natomiast duża grupa osób niezadowolonych, zarzucających Naczelnikowi różnego rodzaju działania niezgodne z prawem, zatem wyrokowanie/wskazywanie skarżącego (piszącego doniesienia) jest przedwczesne i nieistotne w sprawie. Bez znaczenia bowiem jest fakt, kto jest autorem informacji sygnałnych, tylko czy są one prawdziwe czy też nie;
- 3) niezrozumiałym są stwierdzenia Naczelnika zawarte w piśmie z dnia 29.04.2015 r., cyt.: „(...) Przez wiele lat byłem i nadal jestem atakowany anonimowymi doniesieniami podważającymi moją pracę i osiągnięcia w niej, zarzutami naruszającymi moje życie prywatne oraz członków mojej rodziny, w ich wyniku, w sposób niejednokrotnie naruszający przyjęte standardy demokratycznego państwa prawa, prowadzono wobec mnie, a także mojej żony

kontrole wewnętrzne Izby Skarbowej w

Łodzi, a także kontrole przez inne instytucje, takie jak np. Państwowa Inspekcja Pracy, poszerzone postępowanie sprawdzające przeprowadzane przez ABW (...)” lub „(...) Dziwię się i jednocześnie oburza mnie to, że w państwie prawa (...) nieustannie wznowia się, restytuuje przedmiot „spawy” niemalże kwestionując własne działanie. (...) albo „(...) Zauważam, że w odniesieniu do hańbienia i odzierania z godności innych ta zasada (...) „res iudicata” (...) nie obowiązuje i z tego powodu kolejny raz uruchamia się aparat państwowy. (...)”.

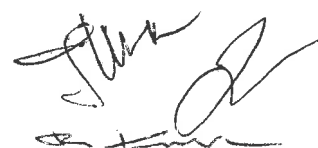
Przytoczone stwierdzenia Naczelnika świadczą o zupełnym braku zrozumienia ustawowych uprawnień jakie posiadają niektóre organy państwowe do przeprowadzania kontroli (np. PIP, Prokuratura, ABW czy z racji nadzoru MF lub izba skarbową), jak również o stosowaniu przez sądy zasady „res iudicata”, która w postępowaniach kontrolnych nie występuje.

2.7. Weryfikacja zarzutów podniesionych w informacjach sygnałnych.

2.7.1. Wyjaśnienia Zastępców Naczelnika i byłego Głównego Księgowego.

W dniu 09.04.2015 r. (drugiego dnia kontroli), bez wezwania do złożenia wyjaśnień, obaj Zastępcy Naczelnika pismami z dnia 09.04.2015 r., złożyli kontrolującym następujące informacje w przedmiocie objętym kontrolą:

- 1) Radosław Ciszewski – I Zastępca Naczelnika Urzędu podniósł, cyt.: „(...) W związku z ostatnimi oszczerczymi paszkwilami dotyczącymi działania i postawy Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach oraz innych osób, w tym wywodzących się z Urzędu Skarbowego w Poddębicach – pragnę po raz kolejny, z całą stanowczością wyrazić swoje oburzenie. W sposób niesłychany, chamski i wręcz przejawiający formę psychicznej frustracji i obsesji zaatakowano wiele osób. Twórca tych anonimów ponownie przywołuje kłamliwy i zafalszowany obraz funkcjonowania US w Pabianicach, przedstawia zrodzone w „chorej” wyobraźni sytuacje oraz cytuje nigdy nie wypowiedziane słowa. Bez precedensu jest fakt, iż czyni to po raz kolejny, przekraczając znowu wszelkie granice jakiegokolwiek przyzwoitości. Wskazane na kartach anonimów „rewelacje” były niejednokrotnie przedmiotem szczegółowych wyjaśnień jak również wewnętrznych kontroli. Nigdy żadne z tych twierdzeń nie znalazły potwierdzenia w rzeczywistości. Szczególnie odrażający jest wątek dotyczący „molestowania seksualnego”. Z całą stanowczością stwierdzam, iż żadne tego typu sytuacje, przypisywane Naczelnikowi Urzędu Skarbowego oraz osobom wymienionym w paszkwilach, nigdy nie zaistniały oraz nigdy nie było nawet najmniejszych symptomów ich zaistnienia. Czuję się zażenowany udawadnianiem, iż „nie jestem wielbłądem”. Czuję się zażenowany „polemizując” z przepelnionymi nienawiścią anonimami. W sposób systematyczny jestem wraz z innymi osobami wskazanymi w paszkwilach szykanowany, oczerniany i pomawiany. Mam już serdecznie dosyć „opluwania”, stygmatyzowania z racji na „pochodzenie” oraz przedstawiania mnie w nieprawdziwym świetle. Pomijając fakt, iż paszkwile naruszają moje dobra osobiste to jeszcze wkraczają w sferę mojego życia prywatnego. Mam nadzieję, że twórca tych anonimów zostanie spersonalizowany i poniesie za swoje czyny odpowiedzialność. (...) Po raz kolejny – z całą stanowczością oświadczam, że kłamliwy, zafalszowany obraz funkcjonowania US w Pabianicach jest wynikiem olbrzymiej frustracji i swoistej niechęci do wszelkich pozytywnych zmian, które zaszły w tutejszym Urzędzie. Nie zgadzam się z ponowną ewidentną próbą zdyskredytowania funkcjonujących, wprowadzonych

przez Naczelnika Urzędu zasad cechujących się ocenianiem podległych pracowników przez pryzmat ich wiedzy merytorycznej, doświadczenia zawodowego i prezentowanej przez nich postawy etycznej. (...)”;

(dowód: akta kontroli nr 95)

- 2) Agata Kałużniak – II Zastępca Naczelnika Urzędu, w podobny sposób jak I Zastępca Naczelnika, wypowiedziała się w kwestii, cyt.: „(...) W związku z kontrolą doraźną Ministerstwa Finansów oraz w nawiązaniu do pojawiających się anonimowo sformułowanych pism pozostaje tylko wyrazić ubolewanie nad treścią informacji, które absorbują Pana Dyrektora Izby Skarbowej i nie tylko. Opisane „rzekome fakty i zdarzenia” godzą w dobre imię, nie tylko Naczelnika urzędu Skarbowego w Pabianicach jako urzędnika państwowego, ale również oczerniają inne wskazane z imienia i nazwiska osoby. Oczywiście „papier wszystko przyjmie” – szkoda tylko, że „niezadowoleni pracownicy” tego urzędu nie mieli na tyle cywilnej odwagi, żeby podpisać te paszkwile imieniem i nazwiskiem. (...) Opisane przez anonimowe osoby zdarzenia w mojej ocenie są daleko krzywdzące i nieuzasadnione – wręcz można je ocenić jako zniesławienie. (...) Autor bądź autorzy pomawiają osoby o negatywne cechy, niesłusznie zarzucają opisane czyny, oskarżają, posadzają; zniesławiają w formie anonimu – za pomocą wielu już pism. (...)

Można tu również wskazać, iż jednak, choć jest to sytuacja znacznie rzadsza, ale również przełożony może być mobbingowany przez swoich pracowników. Zatem być może ten zarzucany przez pracowników tego urzędu mobbing skierowany jest do grupy wszystkich pracowników zamieszkałych w Poddębicach właśnie. Może zatem dyskryminowaną ze względu na pochodzenie jest tu właśnie ta grupa osób, które swym zaangażowaniem i efektami pracy nie pasują do grupy niezadowolonych, widzących jedynie swe prawa i przywileje a nie obowiązki wynikające z faktu zatrudnienia (...)

Odnoszenie się do większości ze wskazanych treści wydaje się zbędne z uwagi chociażby na wyniki kontroli przeprowadzonej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi (...)

Mam nadzieję, iż osoby kontrolujące obiektywnie oceniają treści zawarte w anonimach, przez pryzmat moich i współpracowników dotychczasowych osiągnięć, zadań jakie realizowałam oraz w oparciu o ocenę przełożonych, jak również kierowników i pracowników, którzy realizowali zadania pod moim bezpośrednim nadzorem, a nie jedynie poprzez sformułowane treści. (...)”;

(dowód: akta kontroli nr 96)

- 3) Poproszona o informacje w przedmiocie sprawy p. Ewa Masternak – Kierownik Rachunkowości (w okresie od dnia 01.04.1992 r. do dnia 31.03.2015 r. – Główny Księgowy Urzędu), w piśmie z dnia 15.04.2015 r. oświadczyła, cyt.: „(...) w okresie współpracy z Panem Krzysztofem Jasiakiem ja, jak i moi współpracownicy zatrudnieni w komórce rachunkowości budżetowej, nie byliśmy nękani, zastraszani, molestowani jak również mobbingowani. Pan Krzysztof Jasiak jako mój bezpośredni przełożony był zainteresowany pracą kierowanej przeze mnie komórką, chętnie podejmował dyskusję na tematy poprawy organizacji pracy. W kontaktach osobistych cechowała go zawsze wysoka kultura osobista. Na spotkaniach z kadrą kierowniczą urzędu Pan Naczelnik często prosił o przekazywanie informacji pracownikom o „otwartych drzwiach” jego gabinetu. Awanse zawodowe były, według mojej oceny, również poparte wiedzą merytoryczną awansowanych pracowników.”

Handwritten signature and initials, possibly reading "B. K..." or similar.

Podsumowanie:

- 1) zarówno pierwszy jak i drugi Zastępca Naczelnika bez wezwania/prośby ze strony kontrolujących – już drugiego dnia kontroli złożyli wyjaśnienia w sprawie;
- 2) wyjaśnienia zastępców Naczelnika są w swej treści porównywalne i utrzymane w podobnej formie wskazującej na oburzenie z powodu „*oszczerczych paszkwili dotyczących działania i postawy Naczelnika Urzędu*” oraz osób w doniesieniach wymienionych. Oświadczenie byłej Głównej Księgowej również nie potwierdza występowania w Urzędzie zjawisk niepożądanych (nękania, zastraszania, molestowania, mobbingu itp.), nie jest natomiast nacechowane taką ekspresją jak wyjaśnienia Zastępców Naczelnika.

2.7.2. Wyjaśnienia kierowników komórek organizacyjnych.

W dniu 15.04.2015 r. trzech kierowników komórek organizacyjnych Urzędu złożyło kontrolującym oświadczenia (opatrzone tą samą datą), w których pozytywnie ocenili wszelkie działania podejmowane przez Naczelnika Urzędu oraz stanowczo zaprzeczyli występowaniu jakichkolwiek zjawisk niepożądanych jak: zastraszanie, molestowanie, mobbing, dyskryminacja czy też zmuszanie do pracy w soboty. Zdaniem Kierownika zarzuty zawarte w anonimowych doniesieniach należy uznać za „absurdalne i niedorzeczne”. Podobnego zdania był kierownik – uznając „bezpodstawność anonimowych doniesień”.

(dowód: akta kontroli nr 98 - 101)

Pismem z dnia 16.04.2015 r. wystąpiono do pozostałych 16-tu kierowników i kierujących komórkami organizacyjnymi Urzędu (w tym do jednego byłego kierownika i dwóch radców prawnych) o informacje:

- jak oceniają organizację pracy w Urzędzie oraz panującą w nim atmosferę, po powołaniu na to stanowisko obecnego kierownika jednostki;
- czy kierownik jednostki zachowywał się kiedykolwiek wobec nich lub wobec podległych im pracowników w sposób nieetyczny (np. zastraszal, stosował mobbing, ingerował w prawa pracownicze itp.);
- jak często organizowane są spotkania/narady kadry kierowniczej Urzędu z kierownikiem jednostki i w jaki sposób są dokumentowane;
- w jaki sposób kierownik jednostki przekazuje swoje dyspozycje i oczekiwania i w jaki sposób rozlicza z wykonania zadań;
- czy wg ich wiedzy na stanowiska kierownicze w Urzędzie promowane są osoby z tzw. „*otoczenia Naczelnika Urzędu*”.

(dowód: akta kontroli nr 102 - 104)

Na 16-tu zapytanych odpowiedzi udzieliło 14-tu (2 osoby nie wypowiedziały się w ww. kwestiach), z czego:

- 1) organizację pracy Urzędu oraz panującą w nim atmosferę:
 - a) pozytywnie oceniło 10 kierowników,
 - b) negatywnie oceniło 4 kierowników, w tym 1 negatywnie odniósł się także do innych działań i zachowań Naczelnika Urzędu,

- 2) zachowania kierownika jednostki w stosunku do podległych pracowników oraz w zakresie pozostałych spraw poruszonych w pytaniach od tiret 2 do tiret 5:
- a) pozytywnie oceniło 13 kierowników,
 - b) negatywnie ocenił 1 kierownik.

(dowód: akta kontroli, odpowiedzi szt. 14, nr 105 - 146)

Pozytywne opinie kierowników i kierujących komórkami organizacyjnymi, w zakresie kwestii poruszonych w ww. pytaniach na ogół streszczały się do następujących stwierdzeń:

- „organizację pracy w Urzędzie, po powołaniu obecnego Naczelnika oceniam: dobrze; poprawiła się; panuje zdecydowanie większa dyscyplina; wzrosły wymagania, co ma związek z miernikami”;
- „atmosferę w Urzędzie oceniam: dobrze; jest bezkonfliktowa; na poziomie zadawalającym; jest przeciętna; wśród części załogi wyczuwa się napięcia i niepokój wynikający z wprowadzanych zmian”;
- „nie byłam/em obiektem ani świadkiem nieetycznych zachowań kierownika jednostki; żaden z podległych mi pracowników nie informował mnie o byciu zastraszonym, stosowaniu wobec niego mobbingu, ingerowania w prawa pracownicze itp.”;
- „spotkania/narady kadry kierowniczej z kierownikiem jednostki organizowane są w miarę potrzeb (3-4 razy w roku), dokumentowane są protokołami; pracownicy uczestniczący w naradach podpisali się na listach obecności”;
- „wg mojej wiedzy kryterium powołania na stanowisko kierownicze jest wiedza merytoryczna, umiejętności kandydata, predyspozycje do sprawowania funkcji kierowniczej.”

Na uwagę zasługuje wypowiedź jednego z kierowników pozytywnie oceniających działania Naczelnika Urzędu oraz jego zachowania w stosunku do podległych pracowników

2), który w piśmie z dnia 20.04.2015 r. (w odpowiedzi na pkt 2), stwierdził, cyt.: „(...) *Wobec mnie Naczelnik Urzędu nigdy nie zachowywał się w sposób nieetyczny. Nie są mi również znane przypadki aby pracownicy Urzędu zgłaszali skargi lub zastrzeżenia co do nieetycznego zachowania Naczelnika. Natomiast wiem o sytuacji podległego mi pracownika który skierował do sądu pozew o stosowanie wobec Jego osoby mobbingu przez obecnego Naczelnika Urzędu. Powyższa sprawa nie jest jeszcze zakończona, a moja wiedza o niej jest bardzo powierzchowna. (...)*”.

Przytoczyć również należy (nieco odmienną od pozostałych pozytywnie oceniających Naczelnika Urzędu), wypowiedź w sprawie

W oświadczeniu swym z dnia 22.04.2015 r., stwierdziła, cyt. „(...) *Z pracuję jest to człowiek bardzo ambitny, rezolutny, wymagający dla siebie i innych ludzi. Ceni pracę i stara się wykonywać jak najlepiej, kolokwialnie mówiąc wykonuje ją nie w 100% ale 1000%. Oddany pracy, ceniący ludzi i ich pracę. Ze zdziwieniem a nawet zniesmaczeniem odczytałam zarzuty ferowane w stosunku do niego oraz zakres kontroli przeprowadzanej przez Ministerstwo Finansów w tym zakresie. Przez te osiem lat nie spotkałam się z żadnym aktem molestowania, nie byłam też świadkiem ani nie doszło do „mych uszu” żadne stwierdzenie, które oznaczałoby dwuznaczną propozycję składaną pracownikowi. Duża kultura osobista i poważne i pełne zaangażowania podejście do swojej pracy racjonalne wskazują na bezzasadności tych zarzutów.*

W kwestii nierównego traktowania pracowników, w mojej ocenie należy odróżnić tu fakt dokonanych przesunień w poszczególnych działach, które w mojej ocenie miały na celu raczej na niepozwolenie na skostnienie pracowników, a ich rozwój i w innych działach a przez to lepszą pracę urzędu.. Urzędy skarbowe zawsze były tworem administracji, w którym wyróżnione były przede wszystkim dwa działy kontrola i egzekucja, działy te były sowitego rodzaju nagrodą, a odejście od nich było karą.. Wiązało się to z faktem dodatkowego wynagrodzenia w postaci dodatku i prowizji.

Wobec powyższego każde odejście z tych działów wiązało się z niezadowoleniem pracownika i próbą wskazania na nierówne traktowanie bądź mobbing. (...) Przez te kilka lat doszło do licznych zmian w urzędzie związanych nie tylko z tymi działami ale z całą organizacją urzędu, urząd zaczął pracować jak winien to robić a od pracowników wymagano pracy zgodnie z obowiązkami. Zmieniły się nie tylko warunki pracy ale i standardy pracy, które w mojej ocenie należy uznać za ogromny sukces Pana Naczelnika, a nie jego przywarę, te zmiany to efekt żmudnej pracy i determinacji.

Te liczne pomówienia, na które wskazuje kontrola jest celowym działaniem w mojej ocenie zmierzającym do wyeliminowania bardzo dobrego pracownika i menadżera z pracy, a co najmniej naruszenie w sposób istotny jego dobrego imienia. (...)"

Poniżej przytoczono opinie 4 kierowników i kierujących komórkami organizacyjnymi Urzędu, którzy negatywnie ocenili organizację pracy w Urzędzie, atmosferę w nim panującą oraz krytyczną opinię jednego z kierowników w zakresie działań i zachowań Naczelnika Urzędu:

1) Kierownik w piśmie z dnia 17.04.2015 r. stwierdził, cyt.: „ (...) W zakresie zmian realizowanych z inicjatywy p. ... wprowadzone przez Niego zmiany uważam, że były korzystne dla prawidłowego funkcjonowania urzędu. Przyznać muszę, że zmiany te wprowadzane były w większości bez konsultowania ich z kierownikami działów/referatów i wpływało to na „niepewność najbliższej przyszłości” kierowników i pracowników i pogarszało atmosferę. Zmiany te po prostu były przekazywane do wdrożenia. (...)”;

2) w piśmie z dnia 17.04.2015 r. stwierdził, cyt.: „ (...) Organizacja pracy oraz atmosfera panująca w Urzędzie jest z roku na rok gorsza. (...) Odpowiadając wprost na pytanie – w latach 2008 – 2015 atmosfera w Urzędzie systematycznie spadała, z uwagi na wewnętrzne spory, niezaspokojone ambicje, decyzje personalne podejmowane przez kierownictwo oraz czynniki zewnętrzne. Wprowadzoną reorganizację w 2011 r. oceniam pozytywnie, natomiast kolejne – w szczególności wprowadzona 01.04.2015 r. – to po prostu katastrofa. Poniżej moja ocena przyczyn obecnej sytuacji w jednostce:

- kolejne reorganizacje przeprowadzane w Urzędzie powodowały zmiany na stanowiskach kierowniczych i oprócz nieuchronnych dymisji (pierwsza grupa niezadowolonych) niemożliwe było, aby wszyscy pretendujący do wyższych stanowisk otrzymali awanse (druga grupa niezadowolonych); ponadto naruszone zostały układy koleżeńsko- zależnościowe, co spowodowało poczucie niepewności u pracowników słabych, lecz zajmujących określone miejsca w hierarchii dzięki różnym układom (trzecia grupa niezadowolonych);
- od 2008 r. rządząca koalicja decyduje o zamrożeniu kwoty bazowej, od której uzależnione jest wynagrodzenia pracowników służby cywilnej; spadek siły nabywczej pensji pracowników (w skali 6 lat o ok. 20-25%) powoduje niezadowolenie i zazdrość w stosunku do osób otrzymujących podwyżki oraz wyższe nagrody;

- reorganizacje narzucone są odgórnie przez Ministerstwo Finansów i wg mojej opinii sukcesy są tylko medialne, a szczytem wszystkiego jest likwidacja urzędów skarbowych jako niezależnych jednostek (tzw. konsolidacja procesów pomocniczych AP); totalny chaos w trakcie zeznań rocznych, wzrost kosztów jednostek, osłabienie lokalnych dostawców oraz niepokój wśród pracowników AP i ich rodzin to tylko wycinek tego, co zafundowali autorzy „konsolidacji”;
- ocenę organizacji pracy podejmował wcześniej Dyrektor IS w Łodzi poprzez przeprowadzane kontrole problemowe i doraźne w Urzędzie (wszystkie dokumenty zamieszczane są w BIP), gdzie część obszarów oceniona była negatywnie; przykładowo w latach 2009-2011 nastąpił duży spadek wyników Urzędu w obszarach egzekucyjnych, który przez długi jeszcze czas będzie ciążył na wynikach jednostki; jednocześnie w innych obszarach zanotowano wzrost mierników (np. kontrola w latach 2012-2013) czy obecne dobre wyniki komórki wierzycielskiej. (...)”;

3) w piśmie z dnia

21.04.2015 r. oceniła, cyt. „(...) Od roku 2011 w związku z reorganizacją urzędów kompetencje i czynności związane z typowaniem podmiotów do kontroli ku niezadowoleniu KP przydzielone zostały nowym komórkom organizacyjnym ds. analiz i planowania zwanymi AP (jako jedno z wielu zadań. W moim rozumieniu były to celowe działania systemowe w celu ograniczenia korupcji i zwiększenia efektywności działania. Nastąpiła również zmiana w systemie oceniania organów podatkowych w tym działań związanych z kontrolą podatkową. Dotychczasowe przyzwyczajenia pracowników kontroli, którzy ostatecznie byli decydentami w każdej sprawie (kto, kiedy i z jakim skutkiem zostanie skontrolowany) dały obraz osiąganych wyników. Kontrole kończone wprowadzie wynikiem pozytywnym, ale bez efektu finansowego wpłynęły na pogorszenie oceny urzędu. Dodatkowo obowiązek weryfikacji wszelkich informacji zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych przez komórkę AP spiętrzył zapotrzebowanie na czynności kontrolne. Wcześniej donosy trafiały bezpośrednio do KP (nie mam wiedzy odnośnie trybu rozpracowań). Wzajemne obwinianie się o wyniki, zarzuty nieudolności nie sprzyjały realizacji zadań. Komórka AP postrzegana jest jako zespół pracowników pomocniczych nie stanowi autorytetu dla elitarnej komórki KP. Podejmowane przez AP próby wspólnych rozwiązań a nawet kierunków działań w konkretnych przypadkach odczytywane zostały jako nieporadność ze strony AP. Brak współpracy w zakresie analizy ryzyka zewnętrznego przez inne komórki organizacyjne urzędu (ograniczenie czynności sprawdzających z udziałem podatnika) skutkowało zarzucaniem komórki AP wnioskami o kontrolę w liczbie nieadekwatnej do możliwości realizacyjnych przez KP. Odmowa przez AP skierowania do kontroli wniosków dotyczyła ok. 60% spraw, które wymagały rzeczowych uzasadnień związanych z odstąpieniem. (...)

Istotnym utrudnieniem współpracy AP i KP był:

- brak informacji zwrotnych Z KP o wynikach kontroli co było koniecznym w celu zakończenia analiz, rozpracowań, udzielenia odpowiedzi przez AP itp.,
- jakość i wyniki ustaleń pokontrolnych (jakość protokołów, przesłuchań, czynności kontrolnych prowadzonych zazwyczaj w siedzibie urzędu (...),
- niepoprawne i nieterminowe opisywanie spraw w podsystemie Kontrola (tematy, obszary, ryzyka, błędy kontroli, brak zatwierdzeń kontroli zakończonych) prowadzące do przekłamań sprawozdawczych i statystycznych, (...)”;

4) Jedną z osób składających wyjaśnienia, która zastrzegła sobie nieujawnianie danych umożliwiających jej identyfikację, w piśmie z dnia 23.04.2015 r., przekazała

następujące informacje dotyczące niewłaściwego postępowania Naczelnika Urzędu w zarządzaniu zasobami ludzkimi, cyt.: „(...)

– w latach 2011 – 2014 nie dokonywano naboru

pomimo moich próśb i sugestii o konieczności wsparcia z uwagi na znaczące obciążenie pracą. Brak naboru spowodowany był sporem sądowym w jakim pozostawał Pan Naczelnik

pracownikiem

Ogłoszenie wewnętrznego konkursu mogło

spowodować, że

wróciłby do

czego Pan

Naczelnik sobie nie życzył,

– *wywieranie presji w celu sporządzenia okresowej oceny pracy urzędnikom służby cywilnej „na poziomie oczekiwań”, co dotyczyło ocen okresowych*

w grudniu 2011 r. oraz

w marcu 2013 r.,

– *permanentne krytykowanie pracy i osiąganych wyników np. akcja mandatowa przeprowadzana przez pracowników*

Najlepszy

wynik w województwie został skomentowany w sposób następujący: „chyba nie macie co robić”,

– *Pan Naczelnik porozumiewa się z pracownikami i kierownikami za pomocą karteczek dołączanych do dokumentów, zawierającymi krytyczne, acz nie konstruktywne uwagi,*

– *w trakcie narady kierownictwa Urzędu w połowie 2013 r. Pan Naczelnik sugerował , aby zawyżali pracownikom limity dokumentów do zaewidencjonowania i aby zgłaszali sytuacje gdy pracownicy nie będą tych limitów wypełniać, celem zwolnienia z uwagi na niewypełnianie poleceń służbowych,*

– *pomijanie w procesach decyzyjnych*

– *zalecanie podnoszenia kwalifikacji pracownikom*

w

szczegółności poprzez zdanie egzaminu na inspektora kontroli skarbowej. Spośród 4 pracowników tylko jedna osoba uzyskała awans, 2 zajmują dotychczasowe stanowiska, 1 osoba w 2 tygodnie po otrzymaniu certyfikatu została przeniesiona

– *wywieranie presji w celu sporządzenia negatywnej oceny pracy 3 pracownikom*

Po sporządzeniu negatywnych ocen pracowników

zostałem przeniesiony do

z uwagi na brak

nadzoru nad ww. pracownikami, ze słowami Pana Naczelnika „Jak ma się miękkie serce, to trzeba mieć twardą dupę”,

– *odradzanie pracownikom startu w konkursie na Naczelnika Urzędu,*

– *palenie papierosów w sekretariacie w obecności ciężarnej sekretarki (pracowała do 8 miesięcy ciąży) i wysyłanie jej, aby przynosiła Panu naczelnikowi obiady,*

– *szykanowanie pracowników palących papierosy,*

– *prawdopodobna nieobecność Pana Naczelnika w dniach 19-20.02.2015 r., potwierdzona jednakże podpisami na liście. (...)”.*

2.7.3. Informacje o sytuacji w Urzędzie uzyskane w toku kontroli od pracowników Urzędu.

Pismem z dnia 09.04.2015 r. zespół kontrolny MF wystąpił do wszystkich pracowników Urzędu Skarbowego (drogą elektroniczną – na wszystkie skrzynki e-mail pracowników) z informacją, że:

- prowadzi kontrolę w zakresie: „*prawidłowości funkcjonowania urzędu skarbowego w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych*”,
- osoby zainteresowane złożeniem wyjaśnień, oświadczeń lub innych informacji (w zakresie tematyki kontroli), proszone są o kontakt z zespołem kontrolnym (we wskazanym w piśmie pokoju), w terminie do dnia 17.04.2015 r.

(dowód: akta kontroli nr 147 - 148)

W pierwotnie wyznaczonym terminie, tj. do dnia 17.04.2015 r., pracownicy Urzędu zostali kontrolującymi 39 oświadczeń, w tym 23 pozytywne dla Naczelnika Urzędu i 16 negatywnych (nie wzięto tu pod uwagę oświadczeń – już opisanych, złożonych przez kadrę kierowniczą Urzędu).

Szesnastu pracowników negatywnie przedstawiających Naczelnika Urzędu, oświadczenia swoje (w większości) zostali do: „*Protokołu z przyjęcia ustnych oświadczeń/wyjaśnień na okoliczność: niewłaściwego/nietycznego zachowania się Naczelnika Urzędu Skarbowego w stosunku do pracowników (molestowania, stosowania mobbingu, dyskryminacji, nadużywania stanowiska służbowego, zmuszania do pracy w soboty oraz w zakresie innych spraw*” (dalej „Protokół” lub „Protokół z przyjęcia ustnych oświadczeń/wyjaśnień”). Formę taką (składania oświadczeń do Protokołu), z 16 osób - przyjęło 14; dwie osoby oświadczenia napisały własnoręcznie.

Z przebiegu przyjęcia ustnych oświadczeń sporządzano Protokoły zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o kontroli w administracji rządowej. Protokoły z przyjęcia ustnych oświadczeń/wyjaśnień sporządzane były przez - członków zespołu kontrolującego, w obecności 2 przedstawicieli organizacji związkowej i składającego oświadczenie.

Podkreślić należy, że wszyscy pracownicy z tej grupy (16 osób), zastrzegali nieujawnianie danych umożliwiających ich identyfikację z obawy przed sankcjami ze strony Naczelnika Urzędu - z utratą pracy włącznie. W ich imieniu i w ich obecności pod oświadczeniami/wyjaśnieniami podpisy składali przedstawiciele organizacji związkowej, których pracownicy ci sami wskazali/wybrali do ich reprezentowania.

Z 23 pracowników, którzy w swoich oświadczeniach pozytywnie ocenili Naczelnika Urzędu, 2 pracowników również skorzystało z formy przyjęcia ich ustnych wyjaśnień/oświadczeń na Protokół, z czego jeden pracownik dokument ten podpisał osobiście, a drugi zastrzegł sobie anonimowość i w jego imieniu i obecności pod oświadczeniem podpisy zostali przedstawiciele organizacji związkowej. Pod pozostałymi oświadczeniami pracownicy podpisali się osobiście.

Z kontrolującymi kontaktowali się również pracownicy, którzy informowali o nieprawidłowościach w Urzędzie lub niewłaściwym postępowaniu czy zachowaniu Naczelnika Urzędu, chcieli jednak pozostać anonimowi. Nie wyrazili zgody na złożenie ustnych oświadczeń na protokół, pod którym w ich imieniu i obecności, podpisy zostaliby przedstawiciele organizacji związkowej. Ponadto z kontrolującymi kontaktowały się też osoby, które z kolei w superlatywach przedstawiały Naczelnika, ale i one również nie chciały ujawniać swoich danych z obawy przed „zemstą ze strony pozostałych kolegów”.

W trakcie kontroli podrzucono także pod drzwiami pokoju kontrolujących 3 anonimowe pisma, w których „zbulwersowani” autorzy „przerażeni, ubolewali, że ktoś ma czelność donosić w ich imieniu”, a przy tym wskazywali, że donosy pochodzą od pracownika skonfliktowanego z Naczelnikiem i „czuli się tym skrzywdzeni”.

Niecodzienność sytuacji oraz zauważalne emocje panujące wśród członków załogi (zarówno zwolenników Naczelnika, jak i jego przeciwników), spowodowały, że Przewodnicząca Zarządu Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach p.

, wnioskiem z dnia 17.04.2015 r., wystąpiła o, cyt.: „(...) Serdecznie proszę o możliwe przesłuchanie wszystkich pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach z uwagi na powstały niepokój związany z prowadzoną kontrolą i możliwością wypowiedzenia się wszystkich pracowników. Pracownicy podnieśli problem przesłuchiwanie jedynie poszczególnych osób zatem uważam, że sprawiedliwym jest przesłuchanie wszystkich osób zatrudnionych w naszym organie (...)”.

(dowód: akta kontroli nr 149 - 153)

Mając świadomość dużego zainteresowania pracowników Urzędu przedmiotową kontrolą oraz biorąc pod uwagę wniosek Przewodniczącej Zarządu organizacji związkowej, ponownie pismem z dnia 20.04.2015 r. wystąpiono ponownie do wszystkich pracowników Urzędu Skarbowego (również drogą elektroniczną – na wszystkie skrzynki e-mail pracowników) z informacją, aby takie oświadczenia lub wyjaśnienia składali. Podano również salę oraz termin, do którego oświadczenia/wnioski/informacje należy składać. W piśmie tym poinformowano także, że jeżeli dana osoba składająca oświadczenie zastrzeże nieujawnianie danych, które mogłyby ją identyfikować, dane te zostaną zanonimizowane. Jednocześnie wskazano, że złożenie oświadczenia czy przekazanie kontrolującym informacji jest wyłącznie wolą każdego pracownika i nie istnieje żaden obowiązek takiego działania (oświadczenia/wnioski przyjmowane są na zasadzie dobrowolności).

(dowód: akta kontroli nr 154 - 155)

Ponadto pismem z dnia 20.04.2015 r., wystąpiono do Przewodniczącej Zarządu Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach o informację, czy w okresie od momentu zawiązania się organizacji związkowej do chwili obecnej, do Zarządu Związku wpłynęły od pracowników Urzędu jakiekolwiek informacje o niewłaściwym zachowaniu się kierownika jednostki organizacyjnej względem pracownika/pracowników Urzędu, w tym o szykanowaniu ich przez kierownictwo Urzędu, czy też stosowaniu wobec nich mobbingu, molestowania, dyskryminacji, zastraszania itp.

(dowód: akta kontroli nr 156)

W odpowiedzi Zarząd Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach pismem z dnia 23.04.2015 r., poinformował, cyt.: „(...) nie wpłynęły od pracowników Urzędu żadne sygnały czy skargi informujące o szykanowaniu stosowaniu wobec pracowników mobbingu, molestowania, dyskryminacji itp. Liczne są i były sygnały od pracowników pracujących w organach podatkowych od wielu lat o podjętych

1 Na walnym zebraniu Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach – uchwałą Nr 4/14 z dnia 21.02.2014 r., w wyniku tajnego głosowania zwykłą większością głosów na funkcję Przewodniczącej Zarządu Związku Zawodowego Pracowników US w Pabianicach powołana została p. Na dzień 01.04.2015 r., Związek liczył 71 członków (dowód: akta kontroli nr 149 - 153)

próbach przejścia do pracy w kontroli podatkowej. Osoby te bardzo często rozmawiają z członkami Zarządu o możliwościach przejścia do Działu Kontroli Podatkowej.(...) Za każdym razem kierowane są zainteresowane osoby do Naczelnika Urzędu. Zarząd Związku reagował na różne informacje uzyskane ze strony pracowników tutejszego organu. Każda z nich była dla danej osoby ważna i priorytetowa. (...)”.

Następnie w piśmie tym podano (w 22 tiret), podejmowane przez Związek działania i skutki, jakie działania te przynosiły. Do pisma załączono 45 szt. Załączników (kart – 46).

(dowód: akta kontroli str. 157 - 204)

Zauważyć należy, że pierwszy z załączników dołączony do ww. pisma organizacji związkowej, przeczy informacji przez nią przekazanej, że do Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach, cyt.: „(...) nie wpłynęły od pracowników Urzędu żadne sygnały czy skargi informujące o (...) stosowaniu wobec pracowników mobbingu. (...)”.

Załącznik ten, pismo organizacji związkowej z dnia 20.11.2008 r. skierowane do p. Krzysztofa Jasiaka Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach, brzmi, cyt.: „(...) Zarząd Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach informuje, że w dniu 14.11.2008 r. zostało złożone do Związku pismo Pani

z prośbą o ustosunkowanie się.

W piśmie tym informuje, że jest stosowany wobec jej osoby mobbing.
(...) *W związku z pismem Zarząd podejmie czynności mające na celu wyjaśnienie sprawy (...)*”.

W związku z ponowną informacją przekazaną przez kontrolujących w piśmie z dnia 20.04.2015 r. (na wszystkie skrzynki e-mail pracowników) o możliwości dalszego składania przez pracowników oświadczeń i wniosków w zakresie objętym kontrolą, pracownicy Urzędu złożyli kontrolującym 29 oświadczeń, w tym 8 pozytywnych dla Naczelnika Urzędu i 21 negatywnych.

Podobnie jak po pierwszym wezwaniu do składania oświadczeń, pracownicy negatywnie oceniający Naczelnika Urzędu oświadczenia składali najczęściej do protokołu z przyjęcia oświadczeń oraz zastrzegali sobie anonimowość. Dziewięć osób z tej grupy osobiście podpisało się pod swoimi oświadczeniami, w tym czterech byłych pracowników Urzędu, z których 3 nie zastrzegło prawa nieujawniania ich danych osobowych.

Z 8 pracowników, którzy w swych oświadczeniach pozytywnie ocenili Naczelnika Urzędu, 2 pracowników również skorzystało z formy przyjęcia ich ustnych wyjaśnień/oświadczeń na Protokół, z czego jeden pracownik dokument ten podpisał osobiście, a drugi zastrzegł sobie anonimowość i w jego imieniu i obecności pod oświadczeniem podpisy złożyli przedstawiciele organizacji związkowej. Pod pozostałymi oświadczeniami pracownicy podpisali się osobiście.

Łącznie w toku kontroli do kontrolujących wypłynęło – 68 oświadczeń pracowników (na ok. 125 obecnych w pracy pracowników), z czego **31 pozytywnych** dla Naczelnika Urzędu, a **37 negatywnych**.

2.7.3.1. Pozytywne opinie pracowników na temat Naczelnika Urzędu.

Pozytywne opinie pracowników (31 szt.) w zakresie kwestii poruszonych w anonimowych doniesieniach, na ogół streszczały się do następujących stwierdzeń:

- „oświadczam, że:

- nie wnoszę żadnych zastrzeżeń, co do osoby Pana Naczelnika,
- nie byłam/byłem szykanowana/szykanowany przez Naczelnika Urzędu,
- zachowanie Naczelnika wobec podległych pracowników jest jak najbardziej poprawne i w żaden sposób nie narusza zasad etyki,
- nie słyszałem/słyszałam o stosowaniu mobbingu, zastraszaniu pracowników, molestowaniu czy ingerowaniu w prawa pracownicze,
- nie byłam/byłem zmuszona/zmuszony do pracy w godzinach nadliczbowych i w soboty;
- zarzuty zawarte w anonimowych doniesieniach są kłamliwe, oburzające, oszczercze, wysane z palca, mają na celu poniżenie osoby Pana Naczelnika;
- wykonując swoje zadania służbowe mogę zawsze liczyć na profesjonalną pomoc Naczelnika Urzędu; współpraca z Panem Naczelnikiem układa się bardzo dobrze;
- nieuzasadniony jest zarzut promowania przez Naczelnika Urzędu osób z własnego otoczenia; szef ma prawo otaczać się ludźmi zaufanymi z odpowiednią wiedzą merytoryczną;
- spadek efektywności pracy Urzędu nie ma związku z osobą Pana Naczelnika, lecz z ogólnym zmęczeniem i zniechęceniem pracowników z „wyśrubowanymi” miernikami. Nałożenie na pracowników wzmożonych obowiązków przy jednoczesnym ograniczeniu zatrudnienia i braku wzrostu wynagrodzeń powoduje spadek efektywności pracy, frustrację i ogólne niezadowolenie.

(dowód: akta kontroli, pozytywne oświadczenia pracowników 31 szt., nr 205 - 243)

Poniżej przedstawiono 3 opinie osób pozytywnie wypowiadających się na temat Naczelnika Urzędu, różniące się jednak w swej treści od wyżej przytoczonych.

1. Pracownik pierwszy - w piśmie z dnia 09.04.2015 r. (drugi dzień kontroli), oświadczyła, cyt.: „(...) W związku z powtarzającymi się pismami oczerniającymi i pomawiającymi Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach Pana Krzysztofa Jasiaka jego Zastępców Panią Agatę Kałużniak oraz Radosława Ciszewskiego,

oświadczam, iż nie zgadzam się z fałszywymi, krzywdzącymi opiniami i stwierdzeniami jakie od dłuższego czasu kierowane są pod adresem

(...) W mojej opinii jest to człowiek odpowiedzialny, kompetentny nie tylko pod względem wiedzy merytorycznej ale posiada także umiejętności organizacyjne czego dowiódł nie tylko w czasie pełnienia swojej funkcji w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach ale również w Urzędzie Skarbowym w Poddębicach, Znakomitym i niepodważalnym tego dowodem jest wygląd naszego urzędu, który nieustannie jest modernizowany i remontowany w miarę dostępnych środków finansowych.

Zdaję sobie sprawę, iż niektóre zasady, na które zwraca szczególna uwagę Naczelnik mogą się nie podobać niektórym osobom, np. punktualność, wzorowe, a co najmniej prawidłowe wykonywanie swoich obowiązków. Nie są to jednak zasady stworzone przez Naczelnika Jasiaka, ale ogólnie przyjęte zasady w każdym szanującym się miejscu pracy, a w szczególności winny być hołdowane w urzędzie państwowym (...) Z moich obserwacji pracy w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach

mogę wysnuć wnioski, iż niezadowolenie z takiego stanu rzeczy spowodowane jest pewnymi "należnościami" i przyzwyczajeniami z "dawnych czasów", kiedy praca niekoniecznie była zajęciem pierwszoplanowym. Zatem zmiany, które zostały wprowadzone wraz z objęciem stanowiska przez Naczelnika Jasiaka oraz jego Zastępców mogły spowodować niezadowolenie pewnego kręgu osób. Nie zgadzam się z twierdzeniem, iż Naczelnik Jasiak jest osobą porywczą, furiatem, itp. W czasie mojej wieloletniej współpracy z Naczelnikiem nie spotkałam się z jego strony z żadnym niewłaściwym traktowaniem czy zachowaniem, wręcz przeciwnie w mojej opinii jest to człowiek, do którego można zwrócić się z każdym problemem i liczyć na jego zrozumienie, nie tylko jako przełożonego ale również jako człowieka (...).

W dalszej części przedstawia sylwetki Zastępców Naczelnika Urzędu i ocenia je pozytywnie. Podsumowując stwierdza, cyt.: „(...) Opisane przeze mnie opinie ww. osób podyktowane są doświadczeniami pochodzącymi z współpracy zarówno z Naczelnikiem Krzysztofem Jasiakiem, Naczelnik
Naczelnikiem

Nieustanne szykanowanie i deprecjonowanie osób jest krzywdzące i niezrozumiałe.

Dodatkowe, pisemne wyjaśnienia w sprawie złożyła w dniu 27.04.2015 r., informując, cyt.: „(...) w wyniku prowadzonych czynności kontrolnych nasiliły się wobec mnie negatywne postawy innych pracowników, szczególnie

Podważane są moje kompetencje, moja praca, szepty i uśmiechy poza moimi plecami. Pracuję w urzędzie skarbowym większość swojej pracy wykonywałam w gdzie wydawałam decyzje, które w większości przypadków były utrzymywane przez Dyrektora Izby Skarbowej, a następnie Sady Administracyjne. Obecna sytuacja nie sprzyja wykonywaniu pracy, szykany i lekceważące traktowanie mojej osoby sprawia, że samo przyjscie do pracy staje się nie lada wyzwaniem, a praca koszmarem. Podważanie moich kompetencji przez innych pracowników

Wszelkie szykany i oskarżenia wobec mojej osoby nie poparte są żadnymi faktami ani dowodami, a stanowią jedynie zwykłą ludzka zawiść.

Proszę o rzetelne rozpatrzenie czynów i faktów podnoszonych w toku kontroli. Przykre jest to, że osoby te powołują się na fakty i zdarzenia zasłyszane rzekomo od kontrolujących.

2. Pracownik drugi, podobnie jak w przypadku pierwszym, najpierw pismem z dnia 16.04.2015 r. oświadczyła, cyt.: „(...) nie byłam nigdy świadkiem zastraszania pracowników, molestowania, mobbingu i naruszania praw pracowniczych przez Naczelnika Urzędu (...) ani Jego zastępców. (...) oświadczam, że Naczelnik Urzędu Skarbowego ani Jego Zastępcy nigdy nie zachowywali się w stosunku do mojej osoby w sposób nieetyczny (...)”, a następnie również w dniu 27.04.2015 r., złożyła pisemne uzupełnienie do powyższego oświadczenia. Treść tego uzupełnienia brzmi,

cyt.: „(...) pragnę dodać, że z uwagi na moje poglądy czuję się wyalienowana i wyobcowana z grupy moich koleżanek i kolegów z resortu.

Cała ta sytuacja, nieprzyjemna atmosfera wśród pracowników naszego urzędu przeszkadza w pracy nam wszystkim, a szczególnie tym osobom, które tę pracę szanują i chcą ją wykonywać rzetelnie i terminowo (...)”.

Następnie zaapelowała do kontrolujących, cyt.: „(...) Panowie kontrolujący, zwróćcie proszę uwagę na:

- mylenie dyscypliny pracy z nieetycznym zachowaniem,
- sytuację US przed 2009 r. (wszystkie nieprawidłowości – Dział Egzekucyjny).
- pozycję osób, które są niezadowolone z pracy Naczelnika, jaka zajmowały za rządów poprzedniej Pani Naczelnik,
- ogólne niezadowolenie pracowników Administracji Podatkowej w całej Polsce (wiem to ze szkoleń, na których spotykam osoby z różnych US w Polsce),
- brak podwyżek,
- sygnały o redukcji etatów,
- konsolidacja, która wzbudziła wiele kontrowersji,
- pozytywne zmiany, które się dokonały w naszym US po 2009 r. – remonty, podnoszenie standardów obsługi klientów,
- pozytywne opinie na temat US wyrażane przez mieszkańców Pabianic i okolic,
- zmiany, które wprowadził Naczelnik w Dziale Kontroli (...).

Za czasów poprzedniej Pani Naczelnik pracownicy (ogólnie) robili w zasadzie co chcieli, mogli np. wychodzić do sklepów i robić sobie zakupy np. na weekend. Teraz to się skończyło. Ale to nie jest powód, żeby być niezadowolonym z Naczelnika, który realizuje tylko zadania, które należą do jego obowiązków m.in. wprowadza dyscyplinę pracy (...)”.

Ponadto, za pismem z dnia 22.04.2015 r. Naczelnik Urzędu przedłożył kontrolującym (do wykorzystania) podanie ww. pracownika która w dniu 21.04.2015 r. wystąpiła do Naczelnika o przeniesienie do innej komórki organizacyjnej Urzędu z przyczyn pogarszających się jej relacji z pozostałymi pracownikami. Z treści podania wynika, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest kontrola resortowa Ministerstwa Finansów oraz fakt, że cyt.: „(...) nie popieram zarzutów kierowanych pod adresem Naczelnika (...) Zarzutów tych nie mogę popierać, gdyż nigdy nie byłam świadkiem Jego nagannego zachowania w stosunku do innej osoby (...)”.

Wnioskiem z dnia 27.04.2015 r., Naczelnik wystąpił do Dyrektora IS w Łodzi o zgodę na przeniesienie służbowe ww. pracownika do działu spraw wierzycielskich w Urzędzie.

3. Opinię trzecią - zwartą w oświadczeniu z dnia 23.04.2015 r. złożyła była pracownica Urzędu, która jak sama stwierdziła, cyt.: „(...) pracę swą z Urzędzie zakończyłam (...)”. W tym miejscu należy przypomnieć, że okres objęty kontrolą, to 01.01.2012 r. – 08.04.2015 r., a zatem jej opinia dotyczy okresu wcześniejszego (nie objętego kontrolą). Niemniej opinia ta zasługuje na przytoczenie ze względu chociażby na zobrazowania nietypowej sytuacji, w której o właściwy wizerunek Urzędu i kierującego nim Naczelnika dbają i „walczą” nie tylko niektórzy pracownicy obecnie w nim zatrudnieni, ale nawet byli pracownicy, którzy od kilku lat w Urzędzie tym już nie pracują.

Była pracownica Urzędu na wstępie swojego oświadczenia przedstawiła, cyt.: „(...) Krótką charakterystykę przebiegu mojej pracy w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach (...) aby mój przekaz oraz ocena była dla Państwa wiarygodna. (...)”, a następnie opisała jak wyglądała praca w Urzędzie za poprzedniego

Naczelnika. Wg jej relacji pracownicy w godzinach pracy załatwiali swoje prywatne sprawy (m.in. zakupy), bez konieczności odpracowywania. W dalszej części podniosła, cyt.: „(...) W listopadzie 2008 roku pełniącym obowiązki został Pan Krzysztof Jasiak. Pracę swoją rozpoczął od zmiany struktury organizacyjnej Urzędu, po analizie protokołu i zaleceń pokontrolnych wydanych przez pracowników z Izby Skarbowej w Łodzi – była to kontrola kompleksowa Urzędu Skarbowego, która wykazała wiele nieprawidłowości. Ważne jest również, aby Państwo zwrócili uwagę, że Naczelnik K. Jasiak w listopadzie 2008 roku został w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach sprawę skierowaną do Sadu (najpierw do Prokuratury Rejonowej w Pabianicach w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa przez pracowników

W tym czasie Naczelnik Krzysztof Jasiak podjął szereg decyzji personalnych, których celem była poprawa jakości pracy Działu. Decyzje te podejmował w sposób zdecydowany, a że miały związek również z degradacją niektórych pracowników wzbudziło to niezadowolenie. Wszelkie późniejsze decyzje personalne dotyczące zarówno kierowników komórek organizacyjnych jak i pracowników podejmował po analizie ich pracy: oceniał rzetelność, przygotowanie merytoryczne (...)

Niezadowoleniem wśród pracowników było również wprowadzenie dyscypliny pracy np. pracownicy zatrudnieni w

mieli obowiązek powrotu do pracy. tj. do siedziby Urzędu do godz.15.00 (a nie jak poprzednio powrotu do domu).

W tym obszarze Naczelnik K. Jasiak również dokonał zmian personalnych, które wynikały z degradacji kierownika tejże komórki (...) na skutek nieprawidłowości wskazywanych przez kontrolujących z Izby Skarbowej w Łodzi w zakresie kontroli kompleksowej Urzędu. Ponadto część pracowników z został przeniesiona do innych komórek organizacyjnych,

wielokrotnie uczestniczyłam w dokonywanych zmianach, byłam obecna w sytuacji, kiedy wręczał wypowiedzenia warunków pracy i płacy, bądź ustalał zmiany organizacyjne (wówczas powoływał Zespoły ds. tworzenia zmian organizacyjnych). Wszystkie te czynności wykonywał w sposób kulturalny, nie obrażając nikogo, ale w sposób formalny.

Stwierdzam, że nigdy nie byłam świadkiem złego traktowania, stosowania mobbingu, molestowania, zastraszania, dyskryminacji czy ingerowania w prawa pracownicze przez Naczelnika K. Jasiaka. Naczelnik Krzysztof Jasiak jest osobą merytoryczną, profesjonalnie przygotowaną do swojej pracy na tym stanowisku, decyzyjną (czego brakowało poprzedniemu naczelnikowi i jego zastępcom). Mająca wizję poprawy jakości pracy w Urzędzie.

W mojej ocenie decyzyjność Naczelnika jest Jego zaletą, a nie wadą, bez względu na to czy decyzje te są powszechnie akceptowane. W tak dużej grupie zatrudnionych zawsze będą osoby niezadowolone, tym bardziej jeśli zostały zdegradowane, zwolnione, bądź zmieniono im stanowisko z uwagi na słaby poziom merytoryczny jaki prezentowali, a do tej pory była akceptowany przed powołaniem na stanowisko Naczelnika Pana Krzysztofa Jasiaka.

Kolejnym powodem niezadowolenia jest ilość zadań nałożonych na pracowników, a czego konsekwencje ponosi Naczelnik Urzędu. Na urzędy skarbowe nałożonych jest szereg zadań,

zmniejszyła się znacznie liczba zatrudnionych. Naczelnik, jako kierownik jednostki odpowiedzialny jest za realizację zadań w sposób efektywny, a efektywność ta rozliczana jest poprzez mierniki. Tak też, aby sprostać zadaniom nałożonym przez Ministerstwo Finansów musi tak kierować jednostką (w tym pracownikami), przy znaczącej zmniejszonej liczbie zatrudnionych, aby sprostać oczekiwaniom i wykonać swoje zadania rzetelnie i terminowo. (...) Pracownicy mają coraz więcej nałożonych zadań, przy tym samym wynagrodzeniu od 7 lat i systemie motywacyjnym tylko dla wybranej grupy. Taka sytuacja powoduje również frustrację, która pracownicy przelewają na kierowników komórek organizacyjnych i również Naczelnika Urzędu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy chyba uznać, że Naczelnik nie jest winien takiej sytuacji, lecz wymogi stawiane przez Ministerstwo Finansów bez zainteresowania kto ma te zadania wykonać i w jakim stopniu obciążenia.

Taka sytuacja trwająca kilka lat spowodowała konflikt pracowniczy względem Naczelnika urzędu, gdyż w ocenie pracowników to On przecież nakłada ilość obowiązków, czy system motywacyjny. Świadczyć to może również o braku wiedzy ze strony pracowników niezadowolonych, bo Naczelnik JEDYNIĘ wykonuje nałożone zadania poprzez kierowanie Urzędem. (...)

Sposób w jaki zarządza i kieruje Naczelnik K. Jasiak jest subiektywną oceną osób/pracowników niezadowolonych. Fakt, że jest osobą decyzyjną, konkretną, załatwia sprawy w sposób formalny świadczy, że ma kompetencje osobiste do zarządzania i kierowania personelem, co powinno być wysoko cenione.

Reasumując pragnę podkreślić, że współpracę z Naczelnikiem Jasiakiem oceniam pozytywnie i czuje się zaszczycona, że miałam przyjemność współpracować z takim profesjonalistą, a także osobą z wysoką kulturą osobistą. (...)"

W związku z faktem, że w informacjach sygnałnych pojawiały się także zarzuty dotyczące seksistowskiego zachowania Naczelnika Urzędu wobec pracownic polegające m.in. na zwracaniu się do nich, w sposób, cyt.: „(...) zrób mi kawę, a może co innego, świetne masz nogi, tylko po co je tak zakrywasz, super wyglądasz, masz taką bluzkę luźną może się schylisz, może jakiś masaż by się przydał, lubię patrzeć jak odchodzisz od mojego biurka, widzę że nosisz czarną bieliznę, fajne masz stringi itp. (...)”, poniżej przytoczono 3 oświadczenia pracownic sekretariatu przeczące tym stwierdzeniom/zarzutom.

1. Pracownik pierwszy w oświadczeniu z dnia 13.04.2015 r., stwierdziła, cyt.: „(...) W związku z donosem dotyczącym Naczelnika US w Pabianicach Krzysztofa Jasiaka, oświadczam, że kilka lat obsługiwałam sekretariat Naczelnika i to co zawiera list napisany przez „pracownice urzędu” jest skandaliczne. Sytuacje dotyczące zachowań Naczelnika w stosunku do pracowników obsługujących sekretariat są zmyślane i nieprawdziwe. Naczelnik Urzędu to człowiek kulturalny, nigdy nie usłyszałam z ust pracodawcy słów: „zrób mi kawę”, „świetnie wyglądasz”, „super masz nogi” itp. zamieszczonych w donosie. Jako kilkuletni pracownik sekretariatu Urzędu Skarbowego w Pabianicach nigdy nie spotkałam się z dyskryminacją ani nie byłam poddawana mobbingowi przez Naczelnika Urzędu (...)”.
2. Pracownik drugi w oświadczeniu z dnia 14.04.2015 r., stwierdziła, cyt.: „(...) W związku z lawinową liczbą donosów i pojawiającymi w nich treściami dotyczącymi mojej osoby kategorycznie oświadczam, że zawierają one kłamliwe informacje.

Moja kariera zawodowa nie rozwija się za pomocą bliskich kontaktów z naczelnikiem Urzędu (...) Panem Krzysztofem Jasiakiem. Nie jestem

i nie byłam też nigdy przez niego molestowana ani poddawana mobbingowi. Sytuacje opisane w donosach dotyczące zachowania Naczelnika Urzędu w stosunku do pracownic sekretariatu nigdy nie miały miejsca wobec mojej osoby ani pozostałych kobiet pracujących w sekretariacie (...) i tu padają imiona i nazwiska dwóch pozostałych pracownic sekretariatu. (...)

Wszystkie informacje zawarte w donosach dotyczące mojej osoby i opisane sytuacje są oszczerstwem i naruszeniem dóbr osobistych (...)".

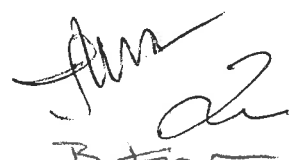
3. Pracownik trzeci w oświadczeniu z dnia 17.04.2015 r., stwierdziła, cyt.: „(...) W nawiązaniu do listu Pracownic Urzędu Skarbowego w Pabianicach, wystosowanego 11.03.2015 r. do Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, a dotyczącego rzekomej dyskryminacji kobiet, mobbingu oraz skandalicznych zachowań Naczelnika US w Pabianicach, Pana Krzysztofa Jasiaka, uprzejmie informuję, iż został on napisany bez jakiegokolwiek porozumienia ze mną.

Współpracując z Panem Krzysztofem Jasiakiem, w naszych bezpośrednich relacjach służbowych nie zaistniała żadna sytuacja, która miałaby charakter mobbingu. Pan Naczelnik nigdy nie zwracał się do mnie, ani do innych pracowników w mojej obecności, w sposób wulgarny lub obraźliwy. Ponadto nigdy nie byłam do niczego zmuszana, zatem opisana w ww. liście sytuacja, dotycząca wydawania mi przez Naczelnika polecenia przynoszenia mu obiadu, jest nieprawdziwa.

Przypominam sobie kilka sporadycznych przypadków, kiedy to idąc do bufetu we własnej sprawie, zaproponowałam, że przyniosę obiad również Panu Naczelnikowi,

Tym bardziej jestem mocno zaskoczona tezą, że jego czyny oraz uwagi kierowane pod adresem pracowników urzędu są „seksistowskie”. (...) Podsumowując moją kilkuletnią współpracę z Panem Krzysztofem Jasiakiem jako Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w Pabianicach – nie doświadczyłam z jego strony mobbingu bądź dyskryminacji, ani też nie byłam świadkiem tego typu zachowań w stosunku do innych pracowników. Napisanie wspomnianego listu przez Pracownice Urzędu Skarbowego jest oburzające i ma na celu poniżenie Pana Naczelnika w opinii przełożonych oraz stanowi zniesławienie. (...)".

Przedstawiając pozytywne wypowiedzi o Naczelniku, jego działaniach, postawie i zachowaniu należy także przytoczyć treść zbiorowego pisma pracowników z dnia 21.04.2015 r., które ostatniego dnia kontroli, wręczyła kontrolującym delegacja złożona z kilku kierowników i kilku pracowników („najbardziej zbulwersowanych doniesieniami na Naczelnika”). Podczas wizyty złożonej kontrolującym, wygłoszono przemowę, że cyt. „kontrola z MF spowodowała stres, frustrację i podzieliła pracowników oraz doprowadziła do sytuacji, w której trudno będzie zmotywować zespół do wspólnego działania”. Podniesiono także, że „autorzy doniesień za wszelką cenę postanowili doprowadzić do przedstawienia w złym świetle Naczelnika Krzysztofa Jasiaka, ale jakimi metodami: donosami, oszczerstwami” itp. Na koniec przedstawiciel delegacji wręczył kontrolującym pismo następującej treści, cyt.: „(...) Część pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach zdecydowała się wystąpić ze wspólnym pismem prosząc Państwa o obiektywizm i sprawiedliwe podejście do faktów

zebranych w trakcie kontroli (...)". Następnie przytoczono treść pisma kontrolujących przesłaną drogą mailową na wszystkie skrzynki pracowników i oznajmiono, cyt.: „(...) Po ukazaniu się ww. maila pracownicy jednostki w celu złożenia oświadczeń stawiali się w pokoju kontrolujących. Składano ustne i pisemne oświadczenia.

W związku z powyższym my niżej podpisani pracownicy i kadra kierownicza Urzędu (...) sporządzamy przedmiotowe pismo pragnąc złożyć oświadczenie, iż w stosunku do każdego z nas nie zachodziły kwestie dotyczące zastraszania pracowników, molestowania, mobbingu, dyskryminacji, ingerowania w prawa pracownicze, promowania osób z tak zwanego „własnego otoczenia”.

Uważamy, że składając czytelny podpis dajemy dowód, iż w naszym miejscu pracy ww. zjawiska nie występują. Mamy nadzieję, że osoby dotknięte molestowaniem, mobbingiem, zastraszaniem i dyskryminacją mają cywilną odwagę i takie oświadczenie z własnym czytelnym podpisem z imienia i nazwiska przedstawiły. Opieranie się na anonimowych doniesieniach przy braku odwagi poparcia rzeczowymi dowodami jest według nas szykanowaniem człowieka. (...) Następnie poinformowano, że molestowanie podlega przepisom z Kodeksu karnego oraz przytoczono definicję mobbingu. W dalszej części podniesiono, cyt.: „(...) Pracownicy urzędu wykonują ciężką, trudną i odpowiedzialną pracę na podstawie obowiązujących przepisów i procedur, realizując przy tym ściśle wytyczne i polecenia nie kogo innego, niż Ministra Finansów. Kontrola przeprowadzana przez pracowników Ministerstwa spowodowała stres, frustracje i podzieliła pracowników oraz doprowadziła do sytuacji, w której trudno będzie zmotywować zespół do wspólnego działania.

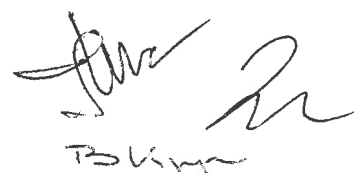
Anonimowi autorzy doniesień za wszelką cenę postanowili doprowadzić do przedstawienia w złym świetle Naczelnika Krzysztofa Jasiaka, ale jakimi metodami: donosami, oszczerstwami bliższymi „prasie o dość niskich lotach”. Przecież papier wszystko przyjmie. Uważamy, że takie metody nierównej walki godzą w poczucie sprawiedliwości. Niektórzy pracownicy widocznie myślą wykonywanie czynności wynikających z zakresu obowiązków pracy z naruszaniem praw pracowniczych bądź prześladowaniem.

Zgadzamy się z faktem, że po powołaniu Naczelnika Krzysztofa Jasiaka znacznie zwiększyła się dyscyplina pracy, nastąpiły od lat oczekiwane zmiany. Działania te miały na celu poprawę organizacji pracy. Niestety nie wszyscy pracownicy pogodzili się z tymi zmianami, bo za czasów starej kadry zmiana stanowiska pracy związana była z przejściem na emeryturę jej poprzednika. W związku z powyższym o osoby niezadowolone nie było trudno z uwagi na fakt, iż Naczelnika cechuje przywódczy charakter, który umożliwia dokonywanie właściwej selekcji wśród pracowników na określone stanowiska pracy i właśnie to spotyka się z ogólną niechęcią wybranej grupy pracowniczej.

W obecnej sytuacji wiele się zmieniło, co dostrzegane jest również przez samych podatników. Na bardzo wielu płaszczyznach naszej pracy spotykamy się ze strony osób z zewnątrz z pozytywnymi opiniami dotyczącymi poprawy wizerunku urzędu.

Każdy z pracowników bez względu na stanowisko jakie zajmuje i w którym dziale w urzędzie świadczy pracę ma możliwość indywidualnej rozmowy z Naczelnikiem, chociażby w sprawach zmian stanowiskowych, płacowych, organizacyjnych. Pracownicy spotykają się z indywidualnym podejściem ze strony przełożonego jeżeli taką chęć wykazują. Nie ma mowy o mobbingu i molestowaniu, nie ma mowy o wulgarnym i niewłaściwym zachowaniu ze strony kierownika jednostki.

Nie chcemy brać udziału w tej farsie i rozgrywkach anonimowych osób, które dla osiągnięcia własnych celów i korzyści są gotowe za wszelką cenę doprowadzić do zniszczenia Naczelnika Krzysztofa Jasiaka.

Handwritten signature and initials, possibly reading "B. Kim".

Prosimy o uczciwe podejście do sprawy, wyjaśnienie i sprawdzenie doniesień, które nie są faktami oczywistymi, a mogą być jedynie pomówieniami.

Z uwagi na obawę, że możemy być zastraszani przez niezadowolone osoby prosimy o utajnienie naszych nazwisk (...)

Pod pismem podpisało się 71 osób, z których część (12 pracowników) złożyła już wcześniej wspomniane oświadczenia, w których pozytywnie oceniła działania i postawę Naczelnika.

(dowód: akta kontroli nr 244 - 245)

Podsumowanie pozytywnych opinii:

- 1) wypowiedzi/wnioski niektórych pracowników dotyczące „*naleciałości i przyzwyczaję z dawnych czasów*” – budzą wątpliwości pod względem wiarygodności co do oceny faktów. Przykładowo, pracownik oznaczony jako „pierwszy” (na str. 23 sprawozdania), stwierdził, cyt.: „(...) Z moich obserwacji w czasie mojej pracy w Urzędzie (...) mogę wysnuć wnioski, iż niezadowolenie z takiego stanu rzeczy spowodowane jest pewnymi naleciałościami i przyzwyczajeniami z "dawnych czasów", kiedy praca niekoniecznie była zajęciem pierwszoplanowym. (...)”. Przedstawiając ww. wnioski osoba ta jednocześnie sama twierdzi, że pracuje a tzw. „dawne czasy” były jeszcze za poprzedniego Naczelnika Urzędu, który sprawował tę funkcję do listopada 2008 r. (z dniem 14.11.2008 r. do p.o. Naczelnika US w Pabianicach wyznaczono p. K. Jasiaka);
- 2) charakterystyczne dla pozytywnych opinii jest to, że często znajdują się w nich:
 - niezrozumiałe obawy wyrażane przez pracowników pozytywnie oceniających Naczelnika, w stosunku do pracowników mających w tym względzie odmienne poglądy. Bezsprzecznym jest, że to właśnie pracownicy krytycznie nastawieni wobec pracodawcy bardziej są narażeni na ewentualne sankcje z jego strony, aniżeli pochwalający jego postawę i działania. Znamiennym jest również fakt, że w przypadku odwrotnym, tj. w oświadczeniach pracowników krytycznie oceniających Naczelnika, brak jest takich obaw w stosunku do pracowników „popierających” Naczelnika; wyrażane są natomiast poważne obawy w stosunku do pracodawcy,
 - apele do kontrolujących o: „*obiektywizm, sprawiedliwe podejście do faktów, uczciwość,*
 - tezy jakoby kontrola z Ministerstwa Finansów: „*poróżniła pracowników, spowodowała stres, frustrację, utrudnia pracę*” oraz wywołała sytuację, w której, cyt.; „*(...) trudno będzie zmotywować zespół do wspólnego dalszego działania (...)*”,
 - stwierdzenia typu, że:
 - „*nie Naczelnik jest winien takiej sytuacji, lecz wymogi stawiane przez Ministerstwo Finansów*”,
 - „*po powołaniu Naczelnika Krzysztofa Jasiaka nastąpiły od lat oczekiwane zmiany*”,
- 3) niektóre wypowiedzi sugerują, że pracownicy ci jeszcze przed zbadaniem sprawy przez kontrolerów dysponują wiedzą, że zarzuty stawiane naczelnikowi są bezpodstawne. Jedno z oświadczeń złożyła (z dnia 23.04.2015 r. – przytoczone na str. 24-25 sprawozdania), która mimo, że pracę jak sama stwierdziła to jednak uznała, że należy oświadczenie

takie złożyć. Pracownica ma doskonałą wiedzę, że obecnie podnoszone zarzuty względem Naczelnika mają podłoże w zadaniach i miernikach nałożonych przez Ministerstwo Finansów (w zbyt dużym obciążeniu pracą), nie zaś w samych działaniach Naczelnika;

- 4) jakiegokolwiek zarzuty stawiane Naczelnikowi są: „oszczercze, kłamliwe, ohydne, chamskie, obsesyjne, nieprawdziwe, nieuzasadnione” oraz „godzą w dobre imię Pana Naczelnika Krzysztofa Jasiaka” lub „mają na celu doprowadzić do jego zniszczenia”. W związku z tymi: „oszczerczymi paszkwilami”, Naczelnik musiał „toczyć nierówną walkę, co godziło w poczucie sprawiedliwości” – stąd być może tak żarliwie był broniony przez swych sympatyków, co niekiedy znajdowało wyraz w niechęci do kontrolujących.

Heroiczną „walkę o losy Naczelnika” najlepiej jednak obrazuje oświadczenie (z dnia 23.04.2015 r. - przytoczone na str. 25 sprawozdania), która mimo, że pracę, jak sama stwierdziła to jednak pofatygowała się żeby oświadczenie takie złożyć, a co najważniejsze to ma doskonałą wiedzę, że obecnie podnoszone zarzuty względem Naczelnika mają podłoże w zadaniach i miernikach nałożonych przez Ministerstwo Finansów (w zbyt dużym obciążeniu pracą), nie zaś w samych działaniach Naczelnika;

- 5) zbiorowe pismo, pod którym podpisało się, aż 71 osób - świadczy o doskonałej organizacji pracowników pozytywnie oceniających działania i postawę Naczelnika. Sugeruje to przeprowadzenie zorganizowanej akcji dla zebrania podpisów wśród pracowników Urzędu. Trudno bowiem wyobrazić sobie by spontanicznie - 71 osób razem usiadło i napisało takie pismo – podpisując się pod nim.

2.7.3.2. Negatywne opinie pracowników na temat Naczelnika Urzędu.

Spośród 37 oświadczeń pobranych od pracowników Urzędu (w tym od 5-ciu byłych pracowników) negatywne opinie na temat Naczelnika, w większości przedstawiały się jak niżej:

1. Oświadczenie pierwsze – z dnia 14.04.2015 r., cyt.: „(...) jestem wieloletnim pracownikiem Urzędu. (...) Wyrażam (...) ogromne niezadowolenie z braku przez tyle lat mojej pracy podwyżki wynagrodzenia / podniesienia mnożnika kwoty bazowej mimo, że nie było, co do mojej osoby zastrzeżeń w wykonywanej pracy. Wiem natomiast, że inni pracownicy podwyżki takie otrzymali. Uważam zatem, że w naszym Urzędzie niejasne są kryteria/zasady przyznawania podwyżek i udzielania nagród. Ponadto chcę poinformować o zdarzeniu jakie miało miejsce kilka lat temu.

(...), co uważam za naruszenie kodeksu pracy i dyskryminujące moja osobę w tamtym czasie. Oświadczam także, że odkąd „nastał” obecny Naczelnik, atmosfera w pracy znacznie się pogorszyła. Panuje ogólna niepewność dnia jutrzejszego, zagrożenie utrata pracy, chaos organizacyjny i praca pod ciągłą presją. Dodatkowo jeszcze dezorganizacje pracy powodują ciągłe przeprowadzki pracowników (z pokoju do pokoju) oraz zmiany komórek organizacyjnych niekoniecznie wynikające ze zmian struktury organizacyjnej Urzędu. (...)”.

2. Oświadczenie drugie – z dnia 15.04.2015 r., cyt.: „(...) Oświadczam, że miałam nieprzyjemną sytuację z Naczelnikiem. W tym dniu mój bezpośredni kierownik ... i nie mógł dokończyć sprawozdania jakie miało być przesłane do Ministerstwa Finansów. Nie mógł tego uczynić z uwagi na fakt, iż

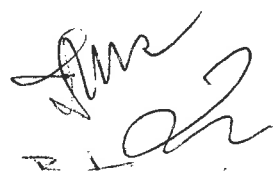
lutego 2012 r. nie mógł doprosić się danych do sprawozdania od Pana

Zadzwoiłam o godz. 7:35 do z prośbą o te dane. Kierownik odmówił mi przekazania tych danych i zażądał abym sama wykonała sprawozdanie i nie zwracała mu głowy. Na moje argumenty, iż nie jest to w mojej gestii i kompetencjach Kierownik powiedział, że jego to nie obchodzi. O 7:45 w związku z zaistniałą sytuacją poszłam do Zastępcy Naczelnika Ciszewskiego, ponieważ Naczelnika Jasiaka nie było na terenie Urzędu i poinformowałam o zaistniałej sytuacji. Zastępca Naczelnika (...) powiedział, że mam się tą sytuacją nie przejmować i że zajmie się tą sprawą. Około południa zostałam wezwana do gabinetu Naczelnika Urzędu. W gabinecie Naczelnika przez 15 minut słyszałam stek niecenzuralnych słów pod moim adresem. Po tym czasie z trudem udało mi się wyjaśnić przyczyny wezwania minie do gabinetu. Chodziło o sprawozdanie. Pan Naczelnik Jasiak oświadczył, iż moje zachowanie jest niedopuszczalne, że nie mam prawa wydawać poleceń jego kierownikom. W związku z tym zostanę zwolniona dyscyplinarnie. Do zaistniałej sytuacji nie pozwolił mi złożyć wyjaśnień. Powiedział, że powinnam go informować o zaistniałej sytuacji na bieżąco. Kiedy mu wyjaśniłam, że o 7:30 nie było go w Urzędzie w związku z powyższym poszłam do Zastępcy Naczelnika Ciszewskiego. Powiedział, że mam wyjść z gabinetu i że nie będę go rozliczała z czasu pracy. Wychodząc z sekretariatu spotkałam wchodzącego tam Zastępcę (...) Ciszewskiego. Dwie godziny później ponownie zostałam wezwana do gabinetu Naczelnika, gdzie poinformowano minie, że chwilowo nie zostanę zwolniona ale będę bacznie obserwowana i to że nie zostanę zwolniona zawdzięczam tylko Panu Ciszewskiemu. Za zaistniałą sytuację nie zostałam nigdy przeproszona (...) odmówiono mi wpięcia do akt osobowych mojej notatki służbowej z zaistniałego zdarzenia. (...)

Zgodnie z obowiązującymi przepisami po roku czasu pracy z moim wykształceniem powinnam mieć stanowisko specjalisty. Rozmawiałam o tym wielokrotnie z Naczelnikiem Urzędu, jednakże odmówił mi awansu. Kiedy prosiłam o zgodę na prowadzenie szkoleń

kategorycznie odmówił mi stwierdzając, że jest to praca uwłaczająca godności urzędnika państwowego. Wielokrotnie zgłaszałam Panu Naczelnikowi zachowanie ówczesnej kierownik mojej komórki (pozostali pracownicy z mojego pokoju również zgłaszali ten problem), która wykazywała zachowania mobbingowe, tj. obraźliwe odnosiła się do nas, złośliwie i w sposób upokarzający usiłowała zaszkodzić mojej osobie i grupie pracowników. Staliśmy się przedmiotem psychicznego dręczenia. Będąc wielokrotnie byłam świadkiem gnębienia psychicznego przez Kierownika (...) za wiedzą i zgodą Naczelnika Urzędu Pana Jasiaka. (...).

3. Oświadczenie trzecie – z dnia 15.04.2015 r., cyt.: „(...) Pan Krzysztof Jasiak (...) notorycznie narusza prawa pracownicze, stosuje mobbing i dyskryminację. Robi to osobiście lub poprzez kierowników komórek organizacyjnych w Urzędzie. Kadre kierownicze stanowią w większości „ludzie naczelnika”, popierający i stosujący metody Pana Jasiaka. Pracownicy są wciąż straszni zwolnieniami gdy kierownikiem na naradach działowych nagminnie „zalecano” pracę w soboty, strasząc cięciem etatów i sugerując, że ci którzy pracować w soboty nie będą, będą typowani do zwolnienia) lub w przypadku pracowników działu kontroli przeniesieni do innego działu, co wiązałoby się z utratą dodatku kontrolerskiego, który stanowi ważny składnik wynagrodzenia. (...) Wszelkie zmiany organizacyjne i kadrowe są przeprowadzane, przez p. Jasiaka i jego zaufanych ludzi. Pracownicy nie są informowani o planowanych zmianach i

dowiadują się o nich na dzień do kilku dni przed zmianą. Przy tak dużych i częstych rotacjach kadrowych, jakie urzędowi zafundował Pan Jasiak, powoduje to ogromne opóźnienia, błędy, a czasami wręcz paraliż w pracy. Zmiany nie są niczym uzasadnione. Ścieżka kariery w urzędzie nie zależy od umiejętności, wykształcenia czy predyspozycji pracownika, lecz od dobrej lub złej woli Naczelnika. (...) W urzędzie panuje nepotyzm na szeroka skalę. P. Jasiak nie ma żadnych oporów, by promować swoich współpracowników z urzędu w Poddębicach. (...)” Następnie podano szereg przykładów na potwierdzenie powyższych stwierdzeń oraz podniesiono, cyt.: „(...) Pan Jasiak metodę zbierania papierów na niewygodnych dla niego ludzi zastosował również w przypadku

Pomimo doskonałych wyników Działu w latach 2011-2013, NUS wciąż krytykował pracę działu i kierownika. Na pierwszym planie rzekomo uznawał zdolności, potencjał i osiągnięcia, a w rzeczywistości złośliwymi uwagami i irracjonalnymi zachowaniami wprowadzał chaos we wzajemne stosunki. Tak było w przypadku patronowanej przez MF ogólnopolskiej akcji „weź paragon”. Po informacji, że US Pabianice wypracował czołowe miejsce w woj. łódzkim, NUS skwitował, że cyt.: „łazicie na te mandaty, bo chyba nie macie co robić”. Wciąż krytykował Dział nie wskazując, kogo dotyczą wyimaginowane nieprawidłowości. W tych latach

zostali usunięci (...)” i w tym miejscu podano 5 imion i nazwisk pracowników „(...) w tym samym czasie zdegradowany został również

oficjalnie za „brak nadzoru nad pracownikami”

wymienionymi powyżej (...) Został (...) Odejście 4 osób nastąpiło bez uprzedzenia w dniu 31.03.2014 r. Sprawy zostały wręcz „porzucone”.

Osoby te zastąpione zostały 4 osobami, które również porzuciły swoje sprawy z dnia na dzień. (...) Mobbing pracowników trwał nadal. Wciąż są straszeni „wietrzeniem”, a za przykład mają im służyć koledzy (przeniesieni do innych działów). Z odeszli

oraz

Nadmienić należy, że

przeniesiony został krótko po tym jak zdał egzamin

Pracowników razi aroganckie zachowanie NUS, które świadczy o braku jakichkolwiek kompetencji merytorycznych jak i z zakresu zarządzania. Przy próbie merytorycznej dyskusji w zakresie poprawy wyników, usprawnienia pracy komórki, pracownicy na naradzie usłyszeli, cyt.: „nie jesteście tutaj od tego, żeby mi zadawać pytania”. W okresie, gdy kierownikiem zalecił zaniżanie ocen okresowych pracownikom ocen pozytywnych powyżej oczekiwań. W tym samym czasie pracownicy z Poddębic uzyskali oceny pozytywne powyżej oczekiwań.

Argumentem do obsadzania pracowników na wysokie stanowiska jest wg NUS ich wiedza i zdobyte kwalifikacje na szkoleniach i kursach (m.in. finansowane przez NUS). W rzeczywistości stanowiska te wiążą się z wyższą pensją, która ma rekompensować im koszty dojazdu do Pabianic i być nagrodą za lojalność wobec NUS. W tym samym czasie pracownicy z Pabianic są pomijani w szkoleniach, a tym samym zamyka im się drogę do awansu. Pomimo samoszkolenia, np. poprzez zdanie egzaminów na IKSW, mianowania, ukończenia studiów podyplomowych, czy szkoleń nie mogą liczyć na awans czy podwyżkę. (...)”.

4. Oświadczenie czwarte – z dnia 15.04.2015 r. – złożyło dwóch pracowników Urzędu. Podobnie jak w oświadczeniu przytoczonym wyżej, podnieśli oni, cyt.: „(...) że są wieloletnimi pracownikami (...) W związku z „akcją mandatową”, wykonywali czynności mandatowe w terenie (na polecenie przełożonych), niejednokrotnie w trudnych warunkach atmosferycznych (mróz, śnieg,

deszcz), a osiągalni najlepsze wyniki w województwie. Tymczasem zamiast nagrody czy pochwały ze strony Naczelnika Urzędu spotkali się z drwiną i lekceważeniem ich wyników. W sposób ironiczny i prześmiewczy Naczelnik Urzędu stwierdził, cyt.: „chyba nie macie co robić skoro chodzicie na te mandaty, a nie robicie kontroli”. Pracowników bardzo zbulwersował forma „podziękowania” Naczelnika za akcję mandatowa i najlepsze wyniki w województwie. (...) podkreślili, że niejednokrotnie na mandaty chodzili po godzinach pracy i w dni wolne od pracy, a ponadto „akcja mandatowa” również jest akcją ważną i ogólnopolską z polecenia Ministra Finansów. Na naradach Naczelnika Urzędu z pracownikami Naczelnik wielokrotnie zastraszał pracownikami tzw. „wietrzeniami” w Dziale, przeniesieniami pracowników do innych komórek, zmniejszeniem dochodów, utratą dodatków kontrolerskich. Naczelnik używał również uszczypliwych uwag do pracowników (...) w formie pisemnej np. „efektywność bez komentarza!” w przypadku kontroli doraźnych, gdzie trudno o efektywność (gdzie najczęściej nie stwierdza się uszczuplenia). Na pytanie jednej z osób „co można zrobić aby podnieść efektywność kontroli”, Naczelnik z oburzeniem stwierdził, że pracownicy nie są od zadawania pytań, ten przywilej należy wyłącznie do Naczelnika Urzędu. Na jednej z narad Naczelnik w sposób sarkastyczny naśmiewał się z pracowników z ich zdanych egzaminów na inspektora kontroli skarbowej, nie doceniając podnoszonych przez nich kwalifikacji. Drwił z nich publicznie, co nie było w dobrym tonie i nie przystoi kierownikowi jednostki organizacyjnej. (...) zastraszał również pracowników w ten sposób, że kategorycznie stwierdził, że absolutnie i w żadnym wypadku (nawet w przypadku zagrożenia życia czy zdrowia) nie można odstąpić od czynności kontrolnych. Groził również konsekwencjami karnymi w przypadku odstąpienia od czynności kontrolnych (powstrzymania się od kontroli), nie deklarując jednocześnie wsparcia w takich przypadkach czy możliwości konsultacji z nim – jako z Naczelnikiem Urzędu.

Naczelnik Urzędu pali papierosy na terenie Urzędu Skarbowego (...), natomiast innym palącym (i nie tylko palącym) wysyła e-maile o treści „bezwzględny zakaz palenia na terenie Urzędu i pod jego wejściem”, co tym samym obniża jego autorytet, zwłaszcza w oczach pracowników niepalących. Naczelnik „dyscyplinuje” pracowników pod kontem punktualności w ten sposób, że przykładowo pracownikowi, który przyszedł do pracy 5 – 10 minut przed czasem zwraca uwagę, co do punktualności, że jest za późno w pracy. (...)”. Ponadto pracownicy podkreślili, że czują się dyskryminowani względem zatrudnionej w Urzędzie osoby z

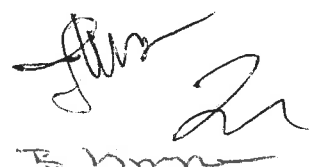
która ma znacznie krótszy staż pracy niż oni i podali tego przykłady. Wspomnieli także o wywieranych przez Naczelnika na ich kierownika naciskach, aby zaniżał oceny okresowe, tak aby pracownicy mianowani nie mieli możliwości awansu na kolejny stopień. Stwierdzili także, że nie rozumieją, cyt.: „(...) polityki kadrowej Naczelnika polegającej na tym, że zmienił b. dobrego merytorycznie i organizacyjnie kierownika z uzasadnieniem „rozminęły nam się priorytety” na inną osobę bez doświadczenia. Zauważyć należy, że w tamtym czasie uzyskał najlepsze wyniki (II, III miejsce w województwie), spośród dużych urzędów skarbowych. Podobna sytuacja miała miejsce z którego również zdjęto ze stanowiska kierownika a w końcu na szeregowego pracownika pomimo, że ma odpowiednią wiedzę i kwalifikacje. (...)”.

5. Oświadczenie piąte – z dnia 15.04.2015 r., cyt.: „(...) Pan Jasiak obrażał pracowników Na naradach z udziałem pracowników działu (...) pracę działu nazwał patologią nie podając jednocześnie szczegółów i nie wskazując

osób winnych patologii. To mogło spowodować zaniżenie samooceny wśród pracowników. Jednocześnie (...) powiedział, że w związku z patologiami „to nie koniec wietrzenia przez co rozumiał zmiany personalne (...), używanie takiego języka nie przystoi osobie na takim stanowisku. (...) Pan Krzysztof Jasiak nadał stopień inspektora kontroli podatkowej (...)” tylko jednemu pracownikowi, który zdał egzamin na inspektora kontroli skarbowej, czterem innym, którzy również taki egzamin zdali stopni nie nadano. „(...) Działania wobec (...) nich od dłuższego czasu mają na celu zaniżenie ocen ich wyników, pominięcie w możliwościach awansu oraz w systemie nagradzania. Działania powyższe (...) noszą znamiona dyskryminacji, tym bardziej, że powszechnie było znane stanowisko Naczelnika, że wszyscy, którzy zdadzą trudny egzamin spotkają się z awansem stanowiskowym. Awans (...)” - otrzymała tylko jedna osoba. „(...) Wobec jednego z pracowników, który zdał egzamin i wraz z drugim kontrolującym miał najlepsze wyniki w dziale kontroli za 4 kwartał 2014 roku, dokonano praktycznie degradacji, przenosząc go do ..., co uzasadniono brakami kadrowymi w

Osobie tej nie przyznano nagrody z 4 kwartał 2014 r. oraz przyznano ocenę okresową na poziomie oczekiwań, co mało zapewne uzasadnić przeniesienie i uniemożliwić przyszłe awanse. Takie działanie (praktyczna degradacja) spowodowało u innych pracowników strach przed podnoszeniem kwalifikacji. (...) Naczelnik Jasiak wręczając kilku pracownikom zaświadczenie o zdanym egzaminie na inspektora kontroli skarbowej, w obecności Kierownika Działu, stwierdził „zero razy inspektor to też jest zero”. To jawny przykład upokarzania pracowników oceniając ich do wartości zerowej. Dodał prześmiewczo, że teraz z takimi kwalifikacjami wyniki pracy muszą być bardzo dobre. Wobec stwierdzenia pracowników „będziemy się oczywiście starać”, Naczelnik stwierdził, że to bardzo zła odpowiedź „co to ma znaczyć będziemy się starać?”

Pan Naczelnik w jawny sposób nastawia pracowników przeciwko sobie wypowiadając się w taki sposób jak by podważał autorytet lekarzy wystawiających pracownikom zwolnienia lekarskie (nadmienić należy, że osoby korzystające ze zwolnień to m.in. osoby, które: miały operacje na kolano, miały operacje na kręgosłup, miały raka (osoba zmarła). Pracowników korzystających ze zwolnień (przecież nie z własnej winy) próbuje się postawić w opozycji wobec innych pracowników. Dowód to słowa Pana Naczelnika w podsumowaniu jednej z ankiet dotyczących zadowolenia pracowników opublikowanych na stronie intranetowej, gdzie napisał: „, dodatkowym aspektem wpływającym nie tylko na jakość i ilość pracy, ale również na atmosferę wśród pracowników jest fakt, iż co roku te same osoby korzystają z nadmiernej, niż średnia, ilości zwolnień lekarskich. Skutkuje to tym, iż co roku te same osoby, co do których sumienności i pracowitości nie można mieć zastrzeżeń, wykonują dodatkowe obowiązki za nieobecnych współpracowników. Wpływa to negatywnie na relacje międzyludzkie oraz stosunek wszystkich pracowników do bezpośrednich przełożonych oraz kierownictwa urzędu”. Obowiązkiem Naczelnika jest zapewnienie właściwego wykonywania obowiązków powierzonych urzędowi. To Naczelnik ma zapewnić organizację pracy, a braki w obsadzeniu stanowisk uzupełnić naborami na zastępstwo. Naczelnik nie ma prawa obarczać winą za złe stosunki międzyludzkie w pracy, tych którzy ciężko chorują (negowanie ich chorób byłoby podważaniem kwalifikacji lekarskich do czego Naczelnik nie ma prawa!).” Podniesiono także, cyt.: „(...) Pan Krzysztof Jasiak miał zwyczaj o godzinie 7:25 stać przy liście obecności i w sposób niemiły zwracać uwagę pracowników na spóźnienia do pracy. Nie byłoby w tym nic złego, gdyby karcenie pracowników nie odbywało się w obecności podatników na korytarzu. (...)

Na naradzie przeprowadzonej na początku 2015 r. (...) poinformowano pracowników, że Ci którzy prowadzi postępowanie podatkowe wszczęte na wniosek podatnika w sobotę przychodzą do pracy aby nadrobić zaległości z uwagi na złe wyniki urzędu (mierniki). Pracowników nie pytano o zgodę na pracę w sobotę (...) Jednocześnie podkreślono o konieczności kolejnych zwolnień pracowników w związku z konsolidacją, wzbudzając tym samym atmosferę zastraszania i skłaniając do dobrowolnego przyścia do pracy. Panowie Naczelnicy Jasiak i Ciszewski palą papierosy w swoich gabinetach i innych pomieszczeniach biurowych (...) Pan Jasiak często pali na podwórku przed urzędem, często trzymając rękę (ręce) w kieszeniach. Widzą to podatnicy. (...) Pan Jasiak wykorzystuje auto służbowe do celów prywatnych, m.in. jest odwożony do domu z suto zakrapianych alkoholem prywatnych imprez z udziałem innych preferowanych przez niego pracowników. (...)”.

W dalszej części oświadczenia poddano krytyce kontrolę jaką przeprowadziła Izba Skarbowa w Łodzi oraz jej wyniki.

6. Oświadczenia: szóste, siódme i ósme (wszystkie z dnia 15.04.2015 r.) oraz dziewiąte (z dnia 21.04.2015 r.) i dziesiąte (z dnia 22.04.2015 r.), podobne są w swej treści do 3 ww. przytoczonych oświadczeń: trzeciego, czwartego i piątego (zawierają podobne zarzuty w stosunku do osoby Naczelnika Urzędu).

Ponadto w oświadczeniu:

- szóstym podniesiono kwestię cyt.: „(...) Kolejnym przykładem naganego zachowania, może być sposób w jaki potraktowany został Były kierownik działu ... został zwolniony przez Naczelnika z powodu zgłoszenia swojej kandydatury na NUS w Pabianicach. Nie była to pierwsza sytuacja tego typu. Przed osobom, które zgłosiły Naczelnikowi zamiar kandydowania na stanowisko NUS w Pabianicach, delikatnie mówiąc po otrzymaniu „reprimendy” odstąpiły od złożenia wniosku formalnego. Prawdopodobnie tylko to uratowało ich stanowiska. (...)”.
- dziewiątym podniesiono, cyt.: „(...) Nękanie, zastraszanie ze strony pracodawcy widoczne było w wielu sytuacjach: oczekując w kolejce do toalety pracowniczej Naczelnik Jasiak przechodząc zapytał czy nie mam żadnej pracy. Taki tekst usłyszałem również, gdy czekałem przed pokojem, w którym sprzątaczką myła podłogę. Nadmieniam, że nie korzystam z przerw na palenie papierosów, nie odwiedzam baru znajdującego się na terenie urzędu, nie prowadzę rozmów z prywatnego telefonu komórkowego. Inaczej wygląda sytuacja osób Przedłużające się śniadania, ... są normą, wielokrotne w ciągu dnia prywatne telekonferencje (...) na korytarzach urzędu nie są zauważane przez Naczelnika oraz jego Zastępcy. (...) Naczelnik Jasiak na wniosek pracownika wyrażał zgodę na zmianę godzin pracy pracowników, niestety mnie odmówił tej możliwości pomimo złożenia takiego wniosku,

7. Oświadczenie jedenaste – z dnia 15.04.2015 r., cyt.: „(...) Oświadczam, że trzykrotnie wnioskowałam do Pana Naczelnika (składałam podanie) o przeniesienie na inne stanowisko. (...) Moje podania o przeniesienie pozostawały bez odpowiedzi Naczelnika Urzędu. (...) Zdesperowana umówiłam się z Naczelnikiem na rozmowę (...) Zrelacjonowałam Naczelnikowi powody dla których chce zostać przeniesiona do innego działu (poniżanie mnie przez Kierownika, krzyki, ironiczne uśmiech, szydzenie, publiczne poniżanie). Naczelnik pozostał obojętny na moja

kolejna prośbę. Próbowałam umówić się na kolejną wizytę u Naczelnika Urzędu, który poinformował mnie, iż ma dość „rozkapryszonych pańienek”. Dopiero od
zostałam przeniesiona do

Na rozmowach z Naczelnikiem starałam się podnieść kwestię mojego wynagrodzenia. Po pracy w urzędzie moja pensja wraz ze stażem wynosi niespełna

Kiedy wróciłam po dłuższym zwolnieniu lekarskim Naczelnik zaczepił mnie na korytarzu ironicznie stwierdzając, że już myślał, że nie wrócę do pracy.

(...) nadmieniam, że Naczelnik jest osobą arogancką, traktującą pracowników niejednokrotnie z pogardą. Wielokrotnie wyzywa, krzyczy i używa słów wulgarnych. Traktuje Urząd jak własny folwark i czuje się niepodzielnym władcą. (...)”.

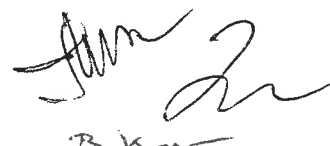
8. Oświadczenie dwunaste – z dnia 16.04.2015 r., cyt.: „(...) Z dniem zostałem zwolniony dyscyplinarnie z pracy przez Naczelnika Jasiaka. Z uwagi na zmianę struktury organizacyjnej urzędu (nastąpiła z początkiem kwietnia 2014 r.) praca, która wykonywałem miała przejść do innego działu. W związku z powyższym chciałem spotkać się z Naczelnikiem informując o tym Kierownika

Przez okres tygodnia próbowałem się dostać na rozmowę(...) zostałem wezwany do gabinetu Naczelnika. Zostało mi wręczone przeniesienie do innego działu. Odpowiedziałem Naczelnikowi, że nie chcę zmieniać działu, w którym pracowałem tylko chciałem pozostać w dziale, w którym pracowałem. Naczelnik kazał napisać na przeniesieniu, że nie wyrażam zgody na przeniesienie do innego działu. Po godzinie od ww. zdarzenia zostałem ponownie wezwany do pokoju Naczelnika z moim bezpośrednim przełożonym. W obecności kierownika naczelnik wręczył mi wypowiedzenie z pracy

W kolejnych dniach po tym zdarzeniu próbowałem dostać się do naczelnika w celu wyjaśnienia sprawy. Poinformowałem o tym zdarzeniu Związki Zawodowe, które próbowały interweniować w mojej sprawie. Naczelnik odmówił rozmowy ze Związkami Zawodowymi jak również z kierownikiem działu i referatu. Próbowałem wielokrotnie przez kilka dni dostać się do Naczelnika, bez skutku. W efekcie złożyłem pismo (w załączeniu) w sekretariacie. W piśmie wyjaśniłem całą sytuację, że nie miałem możliwości pracy w urzędzie na umowę o pracę. Przez cały okres

W odpowiedzi na moje pismo zadzwonił do mnie kierownik działu (...) i kazał mi się zgłosić następnego dnia do Naczelnika z przygotowanym wypowiedzeniem umowy o pracę za porozumieniem stron. Zgłosiłem się Naczelnika i odebrałem podpisane przez niego wypowiedzenie w takim trybie jak powyżej. Z mojej pracy wszyscy byli zadowoleni łącznie z kierownikami. Kierownicy innych działów sami proponowali mi bym składał do nich swoje dokumenty, gdy organizowane były nabory do pracy w urzędzie. (...)

W trakcie przenoszenia szaf (wykonywania pracy fizycznej) zdjąłem koszulę by się nie pobrudzić i zostałem w koszulce z krótkim rękawkiem. Naczelnik widząc to udzielił mi reprimendy za niewłaściwy stój. Gdy próbowałem wyjaśnić (...) jaka jest sytuacja, ten złapał mnie za koszulę mówiąc do mnie „chodź no tu chłopczyku” i zaprowadził do Zastępcy Naczelnika Ciszewskiego. W jego obecności dostałem następną reprimendę. Naczelnik nie przyjmował moich tłumaczeń w zakresie mojego ubioru i przeprowadzki. Po tym zdarzeniu zostały wysłane e-maile do wszystkich pracowników odnośnie stosownego ubioru. (...) Znaczna część pracowników bała się iść do Naczelnika z jakąkolwiek sprawą. Niedopuszczalne było by ktokolwiek z

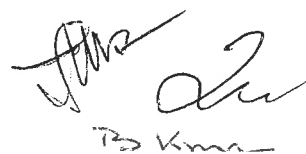
pracowników udał się do Naczelnika bez wcześniejszego zapisania się na rozmowę. Samo zapisanie się na rozmowę nie gwarantowało przyjęcia przez Naczelnika. (...)”.

9. Oświadczenie trzynaste – z dnia 21.04.2015 r., potwierdza w swej treści przytoczone wyżej oświadczenie dziesiąte, w zakresie: „niewłaściwego i nietycznego zachowania Naczelnika w stosunku do okoliczności zwolnienia dyscyplinarnego pracownika Urzędu (...)”.
10. W oświadczeniach dwunastym i trzynastym - z dnia 17.04.2015 r. (jedno oświadczenie pracownika Urzędu, drugie byłego pracownika), podniesiono m.in. następujące zarzuty, cyt.: „(...)”
- zaniżanie okresowych ocen przez kierownika na polecenie Naczelnika Krzysztofa Jasiaka, jak również nieterminowe ich sporządzanie (...),
 - kontrola zwolnień lekarskich pracowników przez na polecenie Naczelnika (...) przyjeżdżali do mnie do domu oraz kilkakrotnie pisali pisma do ZUS,
 - zwolnienie dyscyplinarne wywołało to ogólny szok wśród pracowników Urzędu,
 - w 2012 r. z P.(...) przeprowadziłem kontrolę zasadności zwrotu podatku VAT za grudzień 2011 r. u. W toku kontroli uznaliśmy, że podatnikowi nie przysługuje zwrot podatku w kwocie 17.402 zł. W 2013 r. dostaliśmy z kolegą upomnienia. Wręczając nam upomnienia Pani Naczelnik powiedziała „Ja i stojący tutaj kierownik nie zgadzamy się z tym, ale inny pion podjął za nas decyzję”. Podatniczka otrzymała zwrot podatku. (...)”.

Podniesiono także kwestię dotyczącą zdarzenia jakie miało miejsce w pubie w Łodzi, gdzie Naczelnik pod wpływem alkoholu urządził awanturę jednemu z pracowników oraz jego młodszemu bratu.

11. Oświadczenie piętnaste – z dnia 17.04.2015 r., cyt.: „(...) jestem wieloletnim pracownikiem Urzędu zatrudnionym w komórce Rok temu zapisałam się w sekretariacie Naczelnika (do specjalnego zeszytu, w którym zapisują się pracownicy na spotkanie z Naczelnikiem) i do dnia dzisiejszego Naczelnik pozostał wobec mojej osoby niedostępny. Stwierdził, że „rozkapryszonych panienek” nie będzie przyjmował, co w moim wieku jest, delikatnie mówiąc nietaktowne. Stwierdzam, że preferowane są wyłącznie osoby zatrudnione z Poddębic, natomiast pozostali pracownicy są praktycznie niezauważalni i traktowani jak plebs lub pachotkowie. Nieprawda jest stwierdzenie Naczelnika Urzędu, w piśmie odnoszącym się do kontroli przeprowadzonej ostatnio przez IS w Łodzi w zakresie zbadania zarzutów zawartych w doniesieniach, że awansowani są pracownicy otrzymujący ocenę powyżej oczekiwań, bo przykładowo ja ciągle otrzymuję takie oceny, a jednak awansu żadnego nie otrzymałam, jak również żadnej nagrody. (...)”.
12. Oświadczenie szesnaste – z dnia 21.04.2015 r., cyt.: „(...) Jako były pracownik służby cywilnej już dawno temu zamierzałam zaznajomić Państwa z moją historią zatrudnienia i pokrótce opisać praktyki stosowane przez kierującego jednostką. (...) W Urzędzie Skarbowym w Pabianicach byłam zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w okresie (...) na stanowisku starszego komisarza skarbowego. Od stałam się niezdolna do pracy wskutek choroby.

(...). Przebywając na leczeniu (...) byłam bardzo zaniepokojona swoją sytuacją zawodową i postanowiłam skontaktować się z Panem Naczelnikiem Krzysztofem Jasiakiem. Będąc świadoma, że

Handwritten signature and initials, possibly reading 'P. K...'.

moja długotrwała absencja chorobowa (...) stwarza pracodawcy podstawę do rozwiązania ze mną umowy o pracę bez wypowiedzenia, podczas rozmowy telefonicznej przedstawiłam swoją sytuację zdrowotną i zapytałam Pana Naczelnika jakie ma wobec mnie „plany” w związku z moją absencją.

Rozmowa ta uspokoiła mnie, gdyż Pan Naczelnik wydawał się być życzliwym i wykazującym zrozumienie mojej trudnej sytuacji. Powiedział wówczas m.in.

najważniejsze jest zdrowie, proszę się teraz nie martwić pracą, wiem jakim pani jest pracownikiem, proszę na spokojnie skontaktować się ze mną po powrocie z leczenia”, co też uczyniłam w dniu 10.10.2012 r. Pan Naczelnik tego dnia nie chciał jednak już ze mną rozmawiać, poinformował mnie jedynie, że podjął decyzję i rozwiązuje ze mną umowę o pracę. Tego samego dnia, po upływie ok. 1 godziny od „rozmowy” przyjechał do mojego mieszkania pracownik (...) i wręczył mi pismo rozwiązujące umowę o pracę bez wypowiedzenia.

Choć w działaniach Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach Pana Krzysztofa Jasiaka nie sposób dopatrzeć się wprost bezprawności wynikającej z przepisów Kodeksu pracy, to w mojej ocenie, pomijając aspekt człowieczeństwa doszło jednak do złamania podstawowych zasad i reguł praworządności, w tym etyki pracownika służby cywilnej. Nie poszanowano moich interesów jako pracownika sumiennie i starannie wykonującego obowiązki pracownicze, nie dokonano indywidualnej oceny mojej postawy wobec powierzanych zadań. Nie poinformowano mnie o zamiarach rozwiązania umowy, nie dano mi nawet prawa „wyboru” rezygnacji z leczenia w ramach prewencji. (...) Rozwiązując ze mną umowę o pracę pozbawiono mnie jakichkolwiek szans na leczenie i odebrano mi nadzieję na wyzdrowienie.

(...) To, że kierownictwo Urzędu nie udzieliło mi żadnego wsparcia jestem w stanie zaakceptować, ale to, że po tylu latach pracy nie poinformowano mnie nawet o przysługującej mi odprawie, tego nie mogę zrozumieć i nie mogę się z tym pogodzić. (...)”.

13. Oświadczenie siedemnaste – z dnia 21.04.2015 r., cyt.: „(...) Oświadczam, że doznałam działań i zachowań skierowanych przeciwko mojej osobie, co spowodowało zaniżoną ocenę przydatności zawodowej i pogorszenie stanu mojego zdrowia. Jestem absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Ukończyłam 5 letnie studia stacjonarne. Mam wszechstronną wiedzę z zakresie prawa podatkowego.

Od chwili zmiany działu moje nagrody za pracę były znacznie niższe, a od ponad roku ich nie otrzymuję. Czuję się dyskryminowana. Moja wiedza w tym dziale nie jest w pełni wykorzystywana. Moje obowiązki często zaliczają się do spraw technicznych m.in. wprowadzania danych. Moim miejscem pracy jest

Kilkakrotnie byłam u Naczelnika w sprawie przeniesienia mnie do innego działu. W tej sprawie złożyłam również stosowne pismo. Nakładano na mnie coraz więcej obowiązków. Aby wywiązać się z zadań musiałam zostawać po godzinach, gdyż większość podstawowego czasu pracy obsługiwałam podatników. Nadgodziny nie były ewidencjonowane i nie pozwolono mi ich odebrać. Fakt nadmiernego obciążenia obowiązkami zgłaszałam przełożonym. Niejednokrotnie nie miałam czasu na zjedzenie posiłku. Pod moim adresem kierowano uwagi

Ponieważ nie było uwag merytorycznych do mojej pracy, zaczęto robić mi uwagi typu: „mogłabyś tą pieczętą

postawić pół centymetra wyżej, za wolno wprowadzasz dane
Mimo wielokrotnego informowania przełożonych o moim schorzeniu

co jest przeciwwskazaniem do tego typu pracy, nadal obciążano mnie tymi zadaniami i złośliwymi uwagami. (...) postępowanie wobec mnie spowodowało pogorszenie stanu mojego zdrowia. (...)”.

14. Oświadczenie osiemnaste – z dnia 22.04.2015 r., cyt.: „(...) Oświadczam, że jestem pracownikiem

Dwa lata temu w okresie akcji zeznań podatkowych pracowałam bez przerwy bez zwolnienia lekarskiego, pracowałam bardzo wydajnie. Kierownik z polecenia Naczelnika prosił bym przychodziła do pracy w soboty. Odmawiałam przyjscia do pracy w soboty ze względów zdrowotnych oraz z faktu, że i codziennie muszę dojeżdżać do Pabianic. Otrzymałam bardzo niską premię, mimo wydajnej pracy podczas akcji składania zeznań podatkowych. Kiedy (...) spytałam się kierownika czemu potraktował mnie po macoszemu odpowiedział, że jestem najslabszym pracownikiem w dziale i nie przychodzę do pracy w soboty. Uważam takie postępowanie za dyskryminujące moją osobę, bowiem nie wydaje mi się abym pracowała mniej wydajnie niż pozostali pracownicy pracujący w pełnym wymiarze godzin. Za II kwartał 2013 r. dostałam jeszcze mniejszą premię, a (...) od tamtej pory w ogóle nie otrzymuję żadnych nagród. Byłam z interwencją u (...) kierownik (...) również na rozmowie u Pana Naczelnika (Skończyło się na obietnicach Nadmieniam, że w ostatnim kwartale 2013 r. pracowałam kosztem swojego zdrowia

licząc, że ktoś to doceni. Mimo mojego poświęcenia nie otrzymałam żadnej nagrody,

(...) Do pracy wróciłam dopiero na początku października 2014 r. starając się pracować bardzo wydajnie. Również nie zostałam doceniona przez kierownictwo urzędu. Chce podkreślić, że w owym czasie zawsze przyjeżdżałam do pracy 50 min wcześniej, natomiast, gdy napisałam podanie z prośbą o wcześniejsze 10 minutowe wyjścia z pracy spotkałam się z kategoryczną odmową ze strony Naczelnika Urzędu. Otrzymałam odpowiedź, że dojazdy to wyłącznie moja sprawa. (...) Na każdym kroku odnoszę wrażenie, że traktowana jestem przez kierownictwo urzędu jako osoba gorszego gatunku. Pragnę dodać, że dostałam okresową ocenę do podpisania z rocznym opóźnieniem. (...)”.

15. Oświadczenie dziewiętnaste – z dnia 23.04.2015 r., cyt.: „(...) jestem byłym pracownikiem Urzędu (...) W dniu 8 czerwca 2011 r. została ze mną rozwiązana umowa o pracę. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę podano, cyt.: „(...) redukcję zatrudnienia u urzędzie i związana z tym likwidacja zajmowanego Pana stanowiska (...)”. Wypowiedzenie zostało wręczone mi w pokoju kierownika dział egzekucyjnego w obecności Pana Naczelnika i jego Zastępcy Ciszewskiego. Doręczenie mojego wypowiedzenia stosunku pracy zbiegło się z terminem złożonego przeze mnie wcześniej wniosku o urlop (10 dni zaległego urlopu z 2010 r.). Wniosek o urlop złożyłem do (...) bezpośredniego przełożonego (...), który został (...) zaakceptowany i podpisany. Po przyjeździe kierownika do mojego pokoju zostałem poinformowany (...) że (...) nie został on zaakceptowany przez p. Jasiaka, z uwagi na to, że jest nawał pracy i poprosiła bym przełożył urlop na inny termin. Nieświadomy zagrożenia zgodziłem się na przesunięcie terminu mojego urlopu. Zaznaczam, że umowa ustna pomiędzy mną, a moim bezpośrednim przełożonym. Tak jak zaznaczyłem w dniu ... otrzymałem wypowiedzenie z pracy. W momencie wręczania wypowiedzenia przez Naczelnika zwróciłem się do niego z prośbą ustną by ten przesunął termin wypowiedzenia

umowy z uwagi na fakt, iż mógłbym otrzymać nagrodę jubileuszową

Naczelnik Jasiak wraz ze swym Zastępcą Ciszewskim szyderczo i ironicznie zapytali mnie się, cyt.: „czy chodzi Panu tylko o pieniądze”. W moim położeniu, będąc przewlekłe chorym, jestem skazany na bezrobocie. (...) w owym czasie moja sytuacja finansowa była zła,

Ponadto w urzędzie miałem do spłacenia kilka tysięcy złotych pożyczki. O wszystkich moich problemach finansowych i zdrowotnych był poinformowany Pan Naczelnik na piśmie, które złożyłem do niego osobiście w dniu 08.06.2011 r. (...) Nadmieniam, że (...) moje stanowisko nie zostało zlikwidowane (...) Biorąc pod uwagę powyższe Naczelnik zachował się wobec mojej osoby lekceważąco, dyskryminując moją osobę. Takie zachowanie Naczelnika oceniam jako nieetyczne (...).”

16. Oświadczenie dwudzieste – z dnia 27.04.2015 r., cyt.: „(...) Jestem pracownikiem Urzędu Skarbowego w Pabianicach

Zaczęłam pracę na stanowisku Następnie awansowałam na i pracowałam na tym stanowisku rok. zdałam egzamin na urzędnika mianowanego w służbie cywilnej. (...) Straciłam stanowisko kierownicze chwili obecnej jestem

pracownikiem – starszym komisarzem skarbowym. Jako powód odwołania zarzucono mi zbyt dobry stosunek do pracowników i to, że w obszarze mojego działu odnotowano niskie wskaźniki urzędu na tle pozostałych urzędów woj. łódzkiego. Na moje miejsce zostali powołani

Obsada kierownicza zwiększyła się, lecz wskaźniki nie poprawiły się w wielu punktach, a wręcz uległy pogorszeniu. Moim bezpośrednim kierownikiem jest

(...) od momentu degradacji jestem dyskryminowana i mobbingowana ze względu na wiek i krytyczne poglądy na sposób zarządzania pracownikami w tut. Urzędzie. Zdarzenia świadczące o mobbingu: w czasie nieobecności w pracy kierownik (...) przeszukał moje biurko, ciągle

dyskredytuje moje możliwości zawodowe, zarzuca mi brak zasadności każdego zwolnienia lekarskiego oraz od roku 2014 nie przyznaje mi premii. A nieustająca presja psychiczna, której doświadczam w pracy, w tym liczne drwiny i docinki oraz lekceważenie ze strony kierownika, bardzo negatywnie oddziałuje na stan mojego zdrowia.

pracowałam na i również za to zadanie nie otrzymałam żadnej nagrody. Pragnę dodać, że samo oddelegowanie nosiło znamiona dyskryminacji, gdyż codziennie z domu do pracy w Pabianicach pokonuje 50 km drogi, do Łodzi zaś pokonywałam ok. 70 km, a ponadto nie pracowałam do tej pory na podobnym stanowisku.

W sposób ustawiczny byłam pod presją dotyczącą pracy w soboty. Nie byłam poinformowana o możliwości dodatkowego wynagrodzenia za pracę w soboty. Część pracowników była powiadomiona mailem o te same możliwości, inni byli wykluczeni. Rozmawiałam na ten temat (...) - nie uzyskałam wyjaśnień.

Kolejną ocenę miał wystawić kierownik dnia 16.12.2013 r. Miałam ją przedstawioną dnia 28.10.2014 r. (około roku później). Kierownik nakłaniał mnie do podpisania dokumentu z datą, w której regulaminowo ocena powinna być przedstawiona. Ponieważ odmówiłam tego

falszerstwa i chciałam podpisać ocenę zgodnie ze stanem faktycznym, tj. z datą bieżącą 28.10.2014 r., kierownik nie pozwolił mi jej podpisać – wielokrotnie i przez kilka dni ponawiał swoje żądania użycia daty wstecznej. Twierdził, że odmawiając zaszkodził sobie. W konkluzji poinformował, że musi ustalić z naczelnikiem „co ze mną zrobić”. Zatrzymał ocenę u siebie i nie pozwolił mi jej podpisać. Ostatecznie, ze względu na konieczność przekazania akt osobowych do Izby Skarbowej w Łodzi (w związku z konsolidacją), kierownik przekazał mi ocenę do podpisania dnia 17.03.2015 r. – rok i trzy miesiące po terminie. Pragnę nadmienić, że ocena ta jest ewidentnie zaniżona w wielu punktach. Od 01.04.2015 r. mam pracę całkowicie nieadekwatną do wykształcenia, doświadczenia zawodowego oraz umiejętności merytorycznych.

17. Oświadczenie dwudzieste pierwsze – z dnia 29.04.2015 r., cyt.: „(...) Pracę w tutejszym Urzędzie rozpoczęłam w dziale której powierzono obowiązki prowadzenia

– zgodnie z moim wykształceniem ekonomicznym oraz wieloletnim doświadczeniem (...) zdobyтым (...) w poprzednich zakładach pracy. Nowe „rządy” pod egidą p.o. Naczelnika US w Pabianicach p. Krzysztofa Jasiaka zastały mnie w dziale gdzie po reorganizacji, która miała nastąpić, zostałam przyjęta na stanowisko które miały być utworzone. Niestety nowa struktura organizacyjna nie spełniała oczekiwań pana Naczelnika. W związku z tym zostałam przeniesiona do których kierownikiem został

– zastanawiające zjawisko w dobie rozpoczętej reorganizacji etatów w urzędzie. (...) Mimo posiadanej wiedzy, że terminowe wykonanie nakładanych na mnie zadań jest niemożliwe, pomimo pracy po godzinach w urzędzie i pracy w domu, zostałam ukarana w świetle prawa – w moim odczuciu z pełną premedytacją – otrzymałam upomnienie. Odebrałam to jako kompletne upodlenie mnie, gdyż doskonale zdawał sobie sprawę, że panował olbrzymi dysonans pomiędzy pracą która do tej pory wykonywałam, a pracą polegającą na –

Miał on więcej szczęścia ode mnie, gdyż obejmując stanowisko objął wykwalifikowaną kadrę w postaci kierowników referatów i wieloletnich wykwalifikowanych pracowników, którzy ciężko pracowali na jego „świetlany” sukces (...) Ale dzięki temu mogłam rozpocząć pracę pod nowym, normalnym kierownictwem (...)

którą w ramach nowej „struktury” w 2011 r. zdegradowano i zastąpił ją p. , jako kierownik referatu jako kierownik nowopowstałego działu (również były pracownik US w Poddębicach). Niestety współpraca z wpłynęła na pogorszenie stanu mojego zdrowia

Do momentu objęcia stanowiska Naczelnika (...) przez Pana Krzysztofa Jasiaka, Urząd Skarbowy plasował się na środkowych miejscach tabel wskaźników, a dział egzekucyjny zajmował nawet miejsca w czołówce. Niestety w ramach „testowania kolejnych nowych konfiguracji personalnych” pod płaszczykiem pogarszających się wskaźników urzędu (...) pracownicy ustawicznie zmieniali miejsca pracy (przeprowadzali się między pokojami), byli przesuwani w ramach referatów bądź działów, byli degradowani, a wskaźniki wciąż się pogarszały. Posunięcia te wprowadziły destabilizację pracy i doprowadziły do ogólnego pogorszenia atmosfery

18. Oświadczenie dwudzieste drugie – z dnia 30.04.2015 r., cyt.: „(...) Niniejszym pismem wyrażam rozżalenie możliwościami rozwoju zawodowego dla młodego pracownika w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach. Pracownikiem Urzędu (...) jestem od Od początku, wykonuję obowiązki na stanowisku W okresie od

Przeniesienie (...)

1) w IV kwartale 2014 r. wraz z drugim mieliśmy najlepsze wyniki w Dziale na pracownika (można to sprawdzić przyznano nam nagrody za IV kwartał 2014 r.; – również liczona kwota uszczupień Mimo to nie

- 2) od początku mojej pracy zawodowej wykazuje się maksymalnym zaangażowaniem. Prawie w ogóle nie korzystam ze zwolnień lekarskich.

Chciałbym aby moja osoba była dla kontrolujących przykładem, że zaangażowanie, nie przebywanie na zwolnieniach i solidna praca nie dają w tym urzędzie żadnych gwarancji rozwoju zawodowego i nie są doceniane. Proszę mi wierzyć, że wielokrotnie lekarze chcieli wypisać mi zwolnienie lekarskie – z czego zrezygnowałem z uwagi na zaangażowanie w pracę – czego żałuję z perspektywy czasu;

- 3) *Będąc w ciężkim położeniu życiowym, solidnie pracując, nie odmówiłem pracy w soboty (...)*

2015 r. ocenie okresowej, który uważam za skrajnie nie uczciwą w ogóle nie
uwzględniono zdanego egzaminu

Pracę świadczyłem od godziny 6:00 do 19:00 (godziny nadliczbowe). Mimo, że miałem prawo (zgodnie z ustawą o służbie cywilnej), z uwagi na sprawowanie opieki nad małoletnimi

[Handwritten signature]
B. Kumar

dziećmi odmówić pracy w godzinach nadliczbowych, to z uwagi na strach przed utratą pracy – wykonałem polecenie służbowe. Przełożonym jedynie sygnalizowałem, że praca w godzinach nadliczbowych w tym dniu jest dla mnie problemem. Niech to świadczy o moim zaangażowaniu w pracę:

4)]

a. Co dziennie to przeżywam, że będę pod taką presją, a ja będę musiał odmówić. Sprawa dotyczy podmiotu

) Powyższe, czyli moje postępowanie (...), rozwój zawodowy, samokształcenie, nie korzystanie ze zwolnień lekarskich, nie są w tym Urzędzie wynagradzane – nawet dobrym słowem (...) To może całkowicie podłamać. Ale nie załamie się (...) mam na kogo pracować oraz z uwagi na potrzeby służby na rzecz Państwa! Przepraszam za emocjonalny wydzwitek pisma (...)"

19. Oświadczenie dwudzieste trzecie – z dnia 30.04.2015 r., cyt.: „(...) jestem wieloletnim pracownikiem urzędu

Od momentu, kiedy Naczelnikiem Urzędu został p. Jasiak atmosfera w pracy znacznie się pogorszyła. Ludzie są zastraszani i podzieleni jakby na dwie grupy, zwolenników i przeciwników Naczelnika. Zwolennicy, to osoby zaliczające się do najbliższego grona współpracowników Naczelnika, a pozostała reszta traktowana jest jak ludzie gorszej kategorii.

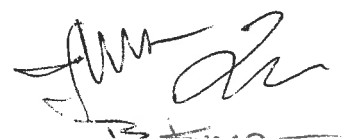
czuję się dyskryminowany faktem corocznej weryfikacji mojego zaznania podatkowego,

Za każdym razem muszę dodatkowo przedkładać dokumentację związaną ze sprawą. Wg mojej oceny jest to poniżające i świadczące o braku zaufania pracodawcy do pracownika. (...)"

(dowód: akta kontroli, negatywne oświadczenia pracowników 32 szt. – jedno oświadczenie złożyło dwóch pracowników, nr 246 - 316)

Podsumowanie negatywnych opinii:

1. Negatywne opinie na temat Naczelnika Urzędu, na ogół streszczały się do następujących zarzutów:
 - dyskryminacji znacznej części załogi. W kontekście tego należy wskazać, że Sąd Pracy w Pabianicach w wyroku z dnia 07.11.2012 r., sygn.. akt IVP 185/11, uznał, że jeden z pracowników Urzędu był dyskryminowany i zasądził od US w Pabianicach kwotę 12 000 zł netto odszkodowania z tego tytułu oraz wyrównanie wynagrodzenia za poszczególne miesiące (od 29.05.2009 r. do dnia zapłaty), wraz z ustawowymi odsetkami;
 - niezgodnego z prawem rozwiązywania umów o pracę z pracownikami. Przykład: skutek niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem Urzędu, pracodawca w wykonaniu wyroku Sądu Pracy w Pabianicach z dnia 03.09.2014 r., sygn. akt: IV P 211/13, wypłacił na rzecz powoda kwotę 15 000 zł brutto tytułem odszkodowania, wraz z ustawowymi odsetkami w kwocie 1 829,82 zł z tytułu opóźnienia w wypłacie tego odszkodowania (opóźnienie wynikało ze złożonej apelacji do Sądu Okręgowego w Łodzi). W innym przypadku Sąd Pracy

- w Pabianicach w wyroku z dnia 19.05.2010 r., sygn. akt: IV P 196/09, zasądził od pozwanego US w Pabianicach kwotę 10 085 zł za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę;
- zatrudniania pracowników z US w Poddębicach i traktowania ich w sposób uprzywilejowany (wyższe stanowiska, wyższy współczynniki kwoty bazowej, nagrody);
 - wymuszania na kierownikach zaniżania okresowych ocen pracy urzędnikom służby cywilnej, aby uniemożliwić im awans na kolejny stopień; okresowe oceny do podpisu pracownicy otrzymywali z opóźnieniem dochodzącym nawet do roku;
 - deprecjonowania pracowników za osiągnięte wyniki (za zajęcie czołowego miejsca w woj. łódzkim w ogólnopolskiej akcji „Weź paragon”, Naczelnik publicznie skrytykował pracowników kontroli podatkowej, cyt.: „*chyba nie macie co robić, że łazicie na te mandaty. Akcja mandatowa mnie nie interesuje.*”);
 - publicznego wyśmiewania się z pracowników, którzy podnieśli swoje kwalifikacje zdając egzaminy na inspektora kontroli skarbowej (zdane egzaminy na iks skwitował, cyt.: „*zero razy inspektor, to też jest zero*”), czy urzędnika służby cywilnej;
 - zmuszania do pracy w soboty;
 - negowania zasadności zwolnień lekarskich przedstawianych przez pracowników, wysyłania w związku z tym kontroli do domów/mieszkań pracowników przebywających na zwolnieniach lekarskich;
 - krytykowania/karcenia pracowników w obecności podatników;
 - ustawicznego straszenia pracowników utratą pracy, m.in. tych, którzy zamierzali uczestniczyć w konkursie na naczelnika urzędu;
 - stosowania niejasnych kryteriów/zasad przyznawania podwyżek i nagród (dzielenia wg własnego uznania – nie liczenie się z propozycjami kierowników komórek organizacyjnych);
 - wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych; w szczególności do odwożenia do domu (kilkadziesiąt kilometrów) po różnych imprezach alkoholowych;
 - palenia papierosów na terenie Urzędu, m.in. w swoim gabinecie, w sekretariacie i w innych pomieszczeniach, również w obecności kobiety ciężarnej.

Ponadto pracownicy wskazywali w oświadczeniach, że spotkania z Naczelnikiem są utrudnione, ponieważ trzeba się na nie zapisać, a następnie czas oczekiwania trwa niekiedy kilka miesięcy albo do spotkania w ogóle nie dochodzi. Podnosili także, że Naczelnik namawia pracowników aby składali kontrolującym pozytywne o nim opinie lub zwraca się do pracowników, cyt.: „*(...) mam nadzieję, że obrała Pani/Pan dobrą stronę w tej sprawie (...)*”;

- 1) podkreślić należy, że ww. zarzuty powtarzają się w większości oświadczeń pracowników Urzędu, w związku z czym w tym zakresie oświadczenia te są zbieżne;
- 2) zebrane w trakcie kontroli informacje wskazują na występowanie zjawisk mogących nosić znamiona dyskryminacji czy mobbingu w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach, jednakże orzekanie (potwierdzenie lub wykluczenie) czy faktycznie takie zjawiska występują należy do kompetencji sądu. Ponadto podejmowane czynności i zachowania wobec pracowników mogą stanowić naruszenie przez Naczelnika US w Pabianicach jednej z zasad etyki korpusu służby cywilnej, tj. zasady godnego zachowania w zakresie wykonywania pracy z respektem dla reguł współżycia społecznego, poszanowania godności innych osób, życzliwości wobec

ludzi i zapobiegania powstawaniu konfliktów w pracy, w relacjach ze współpracownikami;

- 3) w trakcie kontroli nie uzyskano wystarczających dowodów molestowania pracownik przez Naczelnika Urzędu, w szczególności nie udało się zweryfikować informacji o romansach Naczelnika z pracownikami Urzędu, czy o bójce na terenie Urzędu z zazdrosnym mężem jednej z pracownic.
2. Oświadczenie dwudzieste czwarte (przyjęte w dniu 16.04.2015 r.), ze względu na obszerność materiału dołączonego do sprawy oraz toczące się od października 2011 r. postępowanie sądowe – należy potraktować odrębnie, a podniesiono w nim m.in., cyt.: „(...)

1) *zwolnienie mnie z pracy* , wręczone przez Pana K. Jasiaka po złożeniu przeze mnie pozwu o dyskryminację do Sadu Rejonowego w Pabianicach. Nadmienić w tym miejscu należy, że

toczy się postępowanie sądowe (obecnie na etapie postępowania kasacyjnego w Sadzie Najwyższym w Warszawie). Sąd Rejonowy w Pabianicach wyrokiem z dnia 7 listopada uznał powództwo za zasadne w trzech aspektach dyskryminacji (niezwaloryzowania wynagrodzenia w 2009 r., nieawansowania, przeniesienia Wyrok został uchylony wyłącznie z powodu nieważności, a po ponownym rozpoznaniu w Sadzie Okręgowym i Apelacyjnym w Łodzi – wydano orzeczenie dla mnie niekorzystne, z którym się nie zgadzam. Dodatkowo SA w Łodzi pominął w sentencji wyroku 10 z 11 punktów pozwu, ograniczając wyrok do „wyrównania wynagrodzenia i inne”. (...)

- 2) *nieprzyznawanie mi nagród kwartalnych pomimo wniosków kierownika oraz przyznanie nagrody za najniższym poziomie (...)* Nagroda za I kwartał 2015 r. przyznana została po kontroli Izby Skarbowej w Łodzi, dotyczącej nieprawidłowości w US Pabianice.
- 3) *Pomijanie mnie przy awansowaniu, pomimo posiadania*

oraz wysokiej oceny pracy nawet ze strony obecnego kierownictwa Urzędu, potwierdzonej podczas rozpraw sądowych. (...)

- 4) *coroczne sprawdzanie zeznań rocznych przez kierownika (...)* zgodnie z zarządzeniem Pana Naczelnika. Weryfikacji podlegają zaznania pracowników US Pabianice, dla których właściwym miejscowo jest Naczelnik Urzędu Skarbowego w Pabianicach. (...) prowadzi to do sytuacji, w której zatrudnieni w tej samej instytucji pracownicy – jedni muszą co roku dostarczać dokumenty do weryfikacji (...), a inni takiej weryfikacji nie podlegają

- 5) *Stosunek Pana Naczelnika do swojego podwładnego, czyli mnie. (...)* wymienię tylko niektóre aspekty, ponieważ inne są przedmiotem trwającego sporu sądowego:

obniżono mi wynagrodzenie

zostałem dwukrotnie zdegradowany stanowiskowo i płacowo.

- *dokonano manipulacji (jak określił Sad Rejonowy w Pabianicach) podczas dokonywania waloryzacji mojego wynagrodzenia*
- *w trakcie rozmowy przeprowadzonej w gabinecie Pana naczelnika podczas której pytałem o przyczyny nieudzielenia mi przez Pana Naczelnika odpowiedzi na złożone przeze mnie pisma dotyczące niewydawania moich kart wynagrodzeń i wyjaśnienia przyczyn gwałtownego przeniesienia w ... byłem świadkiem wybuchu gniewu Pana Naczelnika i potraktowania mnie jak przysłowiowego „śmiecia” bez żadnych praw pracowniczych, wielokrotnie Pan Naczelnik kierował do mnie słowa „to ja tu rządę nie pan”,*
- *nie byłem kierowany na szkolenia zawodowe,*

Pan Naczelnik pojechał samochodem służbowym, a mnie podpisał delegację na jazdę pociągiem. Nadmieniam, że pomimo poniesionych kosztów nie wystąpiłem o ich zwrot,

- *do chwili obecnej traktowany jestem przez Pana Naczelnika, jak wspomniany (...) „śmieć, którego gdyby tylko można było na czymś przyłapać to najchętniej by się go pozbyło. Dużą przeszkodą w tym jest ocena mojej pracy, co do której nie ma żadnych zastrzeżeń (jak już wspomniałem wyżej, wszystkie oceny okresowe na poziomie powyżej oczekiwań).*

Wokół mnie, (...) poprzez spór sądowy z Naczelnikiem, wytworzyła się wroga atmosfera, co skutkowało i skutkuje tym, że część pracowników Urzędu boi się ze mną spotykać, a nawet rozmawiać, żeby ktoś, jak twierdzą „nie doniósł Naczelnikowi i nie mieli z tego jakiś nieprzyjemności.” (...)

Do skutków wrogiego nastawienia Naczelnika (...) do mojej osoby (...) należy zaliczyć również postępowanie prowadzone przez

dotyczące rzekomego niezapłaconego mandatu. Niezasadność postępowania potwierdził w odpowiedzi na skargę Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi – skarga była zasadna. (...)

Składający oświadczenie załączył obszerną dokumentację w sprawie (plik – 45 kart), potwierdzającą przedstawione w oświadczeniu sytuacje i zdarzenia, m.in.:

- *pisma (szt. -3) złożone do Naczelnika US w Pabianicach (z dnia: 28.06.,03.07 i 11.07.2011 r.),*
- *odpowiedzi Naczelnika US w Pabianicach na ww. pisma,*
- *wyrok Sadu Rejonowego w Pabianicach z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt: IVP 185/11,*
- *protokół przesłuchania ... przed Sądem Rejonowym w Pabianicach z dnia 24 lutego 2012 r. sygn. akt: IVP 185/11,*
- *rozwiązanie umowy o pracę z dnia 07.10.2011 r. z ,*
- *przywrócenie do pracy z dnia 13.10.2011 r. p.*
- *wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 kwietnia 2014 r., sygn.. akt: VIII P 23/13,*

[Podpis]
B km 2

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 września 2014 t., sygn.. akt: III APa 12/14,
- sprostowanie wyroku przez Sąd Apelacyjny w Łodzi z dnia 10 września 2014 r., sygn.. akt: III APa 12/14,
- pismo Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 27.11.2014 r., znak: DSC.171-238(4)14/MD.JK,
- opinia prawna amicus curiae – sporządzona przez Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjnego w Warszawie,
- postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 13.06.2013 r., znak: EA-2/7241-0054/13/26919/I01/ANKU – uznające skargę za uzasadnioną.

Nie wdając się w szczegóły sprawy, gdyż jest ona w dalszym ciągu przedmiotem postępowania sądowego (obecnie na etapie postępowania kasacyjnego), stwierdzić jednak należy, że w zakresie skargi wniesionej przez na czynności egzekucyjne dotyczące Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi – uznał skargę za uzasadnioną.

Na uwagę zasługuje także fakt, że:

- w dniu Naczelnik Urzędu rozwiązał z ww. pracownikiem umowę o pracę na podstawie art. 71 ust. 7 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej, z dniem – bez zachowania okresu wypowiedzenia, z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków urzędnika służby cywilnej polegającego na utracie zaufania w związku z przekroczeniem zasad dopuszczalnej krytyki pracodawcy, poprzez sformułowanie w uzasadnieniu pozwu skierowanego do Sądu Pracy zarzutów sprzecznych z Kodeksem Etyki Służby Cywilnej, w szczególności z uwagi na naruszenie zasady lojalności wobec zwierzchników i urzędu oraz powściągliwości w publicznym wypowiadaniu poglądów na temat urzędu (§ 2 pkt 7 i 8 Kodeksu Etyki Służby Cywilnej),
- w dniu (6 dni później), Naczelnik Urzędu odwołał oświadczenie woli w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę z dnia

Z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że Naczelnik Urzędu podjął decyzję o cofnięciu rozwiązania umowy „po przemyśleniu sytuacji życiowej zwolnionego pracownika i jego rodziny”

Z wydruków korespondencji elektronicznej przekazanych przez Naczelnika ze swojej skrzynki służbowej (temat: „cofnięcie oświadczenia o rozwiązaniu umowy wynika, że w dniu r. o godz. 8:56, wysłał on e-maila do Dyrektora IS w Łodzi o następującej treści, cyt.: „Witaj Szeffie. Tak jak przekazywałem w dniu wczorajszym, podjąłem wszelkie próby by przywrócić do pracy. Bezpośrednia przyczyną tego jest, to, że chciałem umożliwić mu powrót do pracy a także to, by pomimo oszczerczych i niczym nieuzasadnionych roszczeń wobec pracodawcy (dyrektora generalnego urzędu) miał szansę na realizowanie dotychczasowych obowiązków służbowych, które są przecież podstawą otrzymania środków finansowych niezbędnych do utrzymania jego i członków rodziny. Kontaktowałem się wczoraj i dzisiaj wielokrotnie z Przewodniczącą Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach, która podjęła się trudu zachęcenia do przyjęcia złożonej przeze mnie oferty powrotu do pracy. Próby te okazały się jednak nieudane. Pani poinformowała o mojej decyzji także Przewodniczącą Federacji Związków Zawodowych Pracowników Skarbowości,

która przychylnie odniosła się do mojej decyzji. Jeszcze w tej chwili Pani na moja prośbę udała się do domu , który jednak w żaden sposób nie reaguje na próby kontaktu. Uznaję, że jest to odmowa restytucji stosunku pracy przez i ubolewam, że zaangażowanie tylu osób i moje własne w rozwiązanie sporu zostało w taki sposób odrzucone. Z poważaniem Krzysztof Jasiak”.

W odpowiedzi, e-mailem z tego samego dnia godz. 09:28, temat: „cofnięcie oświadczenia o rozwiązaniu umowy Dyrektor IS w Łodzi polecił, cyt.: „Próbujcie jeszcze dziś...”

Treść kolejnego e-maila w tej sprawie (r. godz. 12:57), Naczelnika Urzędu do Dyrektora IS w Łodzi, brzmi, cyt.: „Sytuacja wstępnie opanowana. w tej sprawie, jak i w całym sporze o wszystkie detale, posługuje się pełnomocnikiem, która zadzwoniła do mnie o 12.05 i poprosiła żebym jej powiedział czemu staramy się skontaktować Wyjaśniłem, że moją wolą jest przywrócenie do pracy i proszę by pojawił się w pracy i zaczął ją świadczyć. zaproponował bym w sprawie spotkał się jeszcze z Panią w najbliższym czasie. Odpowiedziałem, że najważniejszą sprawą, najistotniejszą jest powrót do pracy, bo moje oświadczenie jest przygotowane od wczoraj i okres nieświadczenia nie może trwać bez końca. Wstępnie zaproponowałem podpisanie dokumentu przez jeszcze dziś, jednak nie spotkało się to z przychylnością i zaproponowała mi spotkanie w poniedziałek. Wyraziłem zgodę, choć odczułem, że będą chcieli „negocjować” nowe warunki zatrudnienia. Wykluczam jakkolwiek układ związany z powrotem pracownika do Działu oraz negocjacje związane z ewentualnymi przeprosinami. Mój ukłon związany z przywróceniem do pracy ma charakter nienegocjacyjny.”

(dowód: akta kontroli nr 317 – 369)

Podsumowanie:

Postępowanie Naczelnika Urzędu jest nieuzasadnione i niezrozumiałe ponieważ:

1. Treść uzasadnienia pozwu do sądu nie powinna być traktowana jako pomówienie i naruszenie zasad etyki korpusu służby cywilnej i nie powinna być podstawą zwolnienia pracownika. Zgodnie z art. 71 ust 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111) rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia z winy urzędnika może nastąpić w razie:

- ciężkiego naruszenia przez urzędnika podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina urzędnika jest oczywista;
- popełnienia przez urzędnika w czasie trwania stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem;
- zawinionej przez urzędnika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie urzędnikowi stanowiska uwzględniającego jego przygotowanie zawodowe.

Powyższy przepis nie przewiduje zwolnienia pracownika z powodu złożenia przez niego pozwu do Sądu Pracy.

2. Naczelnik Urzędu, podejmując decyzję o zastosowaniu ww. przepisu uznał, że pracownik popełnił szczególnie ciężkie przewinienie w służbie cywilnej. W takiej sytuacji nie ma uzasadnienia podejmowanie prób przywrócenia pracownika do pracy – jeżeli oczywiście zarzuty mu stawiane są prawdziwe. Próba przywrócenia pracownika

do pracy, niezależnie od wzbudzającej zastrzeżenia prawne formy „odwołania oświadczenia woli” stawia zatem pod znakiem zapytania prawdziwość stawianych pracownikowi zarzutów oraz zasadność zwolnienia.

3. Przy postawieniu pracownikowi zarzutów naruszenia zasad etyki korpusu służby cywilnej Naczelnik Urzędu mógł i powinien skorzystać z możliwości ukarania pracownika karą dyscyplinarną, dając tym samym pracownikowi prawo do obrony i procedury odwoławczej w postępowaniu dyscyplinarnym. Podjęcie decyzji o rozwiązaniu z pracownikiem stosunku pracy bez wypowiedzenia przy braku jednoznacznego spełniania przez działania pracownika przesłanek określonych w art. 71 ust. 7 ustawy o służbie cywilnej może sugerować próbę uniemożliwienia mu wykorzystania ww. prawa do obrony.

2.7.3.3. Negatywne opinie pracowników na temat nieetycznego zachowania Naczelnika Urzędu.

Pracownicy wielokrotnie w swych oświadczeniach (17 osób) wskazywali na nieetyczne zachowanie Naczelnika Urzędu na wycieczkach, imprezach sportowych, spotkaniach integracyjnych z pracownikami, a nawet w samym Urzędzie. Przede wszystkim wskazano, że podczas imprez spotkań upijał się do nieprzytomności, że trzeba go było nosić, albo będąc w stanie upojenia alkoholowego wszczynał awantury w miejscach publicznych np. w lokalach, restauracjach, na wycieczkach czy imprezach sportowych. Pracownicy poinformowali, że pod wpływem alkoholu Naczelnik zachowywał się agresywnie zarówno w stosunku do nich jak i osób postronnych. W tym stanie niejednokrotnie używając słów wulgarnych groził pracownikom, cyt.: „*ja was wszystkich wyp...dole!*”. Pracownicy podkreślali, że niejednokrotnie wstydziło się zachowań Naczelnika, na które ze zgorszeniem patrzyło wielu ludzi.

Poniżej przedstawiono przykładowe zachowania Naczelnika wskazane w oświadczeniach złożonych kontrolującym przez pracowników urzędu z przywołaniem dosłownych opisów:

1) na wycieczce do Lwowa (jesienią 2010 r.), pracownicy widzieli niejednokrotnie Naczelnika zataczającego się na cmentarzu Łyczakowskim i mówiącego „*bardzo bełkotliwym głosem (...). Wcześniej w autokarze wymiotował na siebie, a w lwowskiej restauracji, w której grupa jadła obiad wywołał awanturę z obsługą kelnerską, gdyż nie chcieli podać mu najdroższego koniaku. (...) bójka dosłownie wisiała w powietrzu (...) szczęśliwie ktoś został rozjemcą narastającego konfliktu (...)*”;

2) inne sytuacje przedstawiono następująco, cyt.:

– „*(...) podczas drogi do Gorzowa Wielkopolskiego w maju 2013 r. Pan Naczelnik Krzysztof Jasiak nadużywał alkoholu wraz ze swoim zastępcą Panem Radosławem Ciszewskim. Gdy wraz z kolegami:*

czytaliśmy książki i gazety i odmówiliśmy picia wódki z Panem Naczelnikiem okazaliśmy się „pier...loną inteligencją”, a następnie „jeb...ą pabianicką szlachtą”, podczas drogi kierowca był zmuszony do zatrzymania się z uwagi na wymiotującego Pana Naczelnika Jasiaka oraz wymiotującą która została spita do nieprzytomności (...) w trakcie pobytu w Gorzowie Wielkopolskim Pan Naczelnik był permanentnie pijany”;

– „*(...) do libacji alkoholowych dochodziło również na terenie samego ośrodka, w którym nocowaliśmy. Drugiego dnia pobytu to właśnie Pan Naczelnik jako ostatni wsiadł do autokaru, którym następnie jechaliśmy na ostatnią chwilę na śniadanie. Wracając z posiłku doszło do incydentu, w którym Pan Naczelnik skierował ostre*

słowa pod adresem jednego z kierowników: „ty już jesteś na wylocie”. Wyjazd do Gorzowa także pokazał, że dla Pana Krzysztofa impreza sportowa była okazją na dobrą zabawę zakrapianą alkoholem, o w efekcie zaśnięciem na trybunie boiska. Zachowania jakich byłem świadkiem były upokarzające nie tylko dla osoby Pana Naczelnika ale również pracowników, których reprezentuje. (...) incydentów jakich doświadczyłem na przestrzeni kilku ostatnich lat nie odważyłem się ujawnić, nawet pracownikom Izby Skarbowej w Łodzi, gdyż zachowania, których dopuszcza się Pan Krzysztof Jasiak świadczą o poczuciu przez niego całkowitej bezkarności”;

- (...) podczas ubiegłorocznego wojewódzkiego turnieju siatkówki rozgrywanego w maju lub czerwcu w Głogowie, Pan Naczelnik kompletnie pijany chodził, potykał się i przewracał na Sali i na terenie dookoła. Przyszedł do szatni po naszych meczach z butelką wódki, żeby „przemówić do rozumu wszystkim zdegradowanym, którzy chyba się nie odnaleźli w strukturze urzędu”. Z uwagi na fakt, że wracałem do domu samochodem i nie można było już nawiązać z Panem Naczelnikiem logicznego kontaktu, opuściłem szatnię”;
 - (...) podczas imprez sportowych organizowanych przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, Pan Krzysztof Jasiak nadużywał alkoholu do tego stopnia, że zataczał się i potykał. Pan Naczelnik wymagał pomocy osób trzecich do poruszania się po obiekcie sportowym w Głogowie. Sytuację tą widziało bardzo dużo osób również z innych urzędów skarbowych woj. łódzkiego. (...) samochód służbowy (marki FIAT SCUDO) będący na stanie Urzędu Skarbowego w Pabianicach był wykorzystywany w tej imprezie sportowej do przywiezienia i odwiezienia Naczelnika Jasiaka. (...) Jako pracownicy urzędu jesteśmy rozliczani z każdego kilometra przejechanego samochodem służbowym oraz prywatnym wykorzystywanym do celów służbowych. (...)”;
- 3)- kolejne przykłady, cyt. „(...)”
- kilkakrotnie brałem udział w prywatnych spotkaniach z udziałem Pana Naczelnika Jasiaka oraz jego Zastępcy Pana Radosława Ciszewskiego (w styczniu 2010 r. organizowanym przez ... prawdopodobnie w styczniu 2012 r. organizowanym przez ... podczas których Pan Naczelnik bądź cały wieczór „żartował” z obecnych informatyków, że ich zwolni albo każe ich przenieść do US w Bełchatowie, bądź też w stanie kompletnego upojenia krzyczał, że zwalnia z pracy mnie
 - (...) Pan Naczelnik wielokrotnie kompromitował nie tylko powagę swojego stanowiska, ale wizerunek urzędnika państwowego dopuszczając się do upojenia alkoholowego w miejscach publicznych – na pracowniczych wycieczkach i wyjazdach sportowych. Wtedy również upokarzał słownie swoich pracowników wyśmiewając się z nich, ublizając ich godności oraz strasząc, że to on decyduje, kto będzie zwolniony, a kto dostanie awans, ledwo się wtedy trzymając na nogach.”;
 - (...) Naczelnik wraz ze swoim towarzystwem spożywał alkohol jeszcze na terenie urzędu, gdy autokar wjechał (...) tyłem na parking przed urzędem. Nie byli w stanie powstrzymać się i konsumpcje zaczęli przed wyjazdem. (...) pili wódkę bezpośrednio z butelki. Dodam, że mimo zwrócenia uwagi, iż wobec właściciela autokaru prowadzone jest postępowanie podatkowe, nie stanowiło to problemu. Zachowanie takie dyskryminuje osobę zajmującą stanowisko naczelnika.”;
 - (...) byłem świadkiem sytuacji, w której pijany Naczelnik Jasiak mówił do pracowników „spadać” wykrzykując do nich po nazwisku”;

- (...) na wyjazdach integracyjnych bądź imprezach sportowych, w których brała udział reprezentacja Urzędu (...) Tradycją stało się zwalnianie wszystkich obecnych przez będącego pod wpływem alkoholu Pana Jasiaka.”;

Pracownicy podkreślali również, że Naczelnik uważał, że spożywanie alkoholu wraz z nim jest zaszczytem, a odmowa kończyła się groźbami i niecenzuralnymi wyzwiskami. Tego rodzaju przykładów obrazujących sposób postępowania/zachowywania się Naczelnika Urzędu jest w oświadczeniach pracowników więcej, jak chociażby próba pobicia brata jednego z pracowników w jednym z pubów, czy też alkoholowe imprezowanie Naczelnika w Urzędzie. Należy podkreślić, że informacje o ww. przypadkach zachowywania się Naczelnika po spożyciu alkoholu podała w złożonych oświadczeniach znaczna część pracowników (17 osób), narażając się w istocie nawet na utratę zatrudnienia. Świadczy to o dużej determinacji pracowników w dążeniu do rozwiązania/zmiany sytuacji.

2.7.4. Informacje uzyskane od Dyrektora IS w Łodzi w zakresie przyczyn odwołania i przeniesienia p. K. Jasiaka z poprzednich urzędów skarbowych, w których pełnił funkcję kierownika jednostki.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, pismem z dnia 10.04.2015 r. zespół kontrolny MF wystąpił do Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi o podanie przyczyn przeniesienia p. Krzysztofa Jasiaka ze stanowiska Naczelnika Urzędu Skarbowego w Poddębicach na stanowisko Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy, a następnie z Łęczycy na stanowisko Naczelnika US w Pabianicach. Zapytano także czy przeniesienia te wiązały się np. ze skargami na p. K. Jasiaka lub też doniesieniami, co podnoszone było w informacjach sygnałnych i w informacjach przekazywanych przez pracowników Urzędu w toku kontroli.

(dowód: akta kontroli nr 370)

W odpowiedzi pismem z dnia 16.04.2015 r., znak: WZ/070-0003/15/16786, Dyrektor IS w Łodzi poinformował, cyt.: „(...)”

1. *Przeniesienie Pana Krzysztofa Jasiaka ze stanowiska Naczelnika Urzędu Skarbowego w Poddębicach nastąpiło z dniem 31 marca 2007 r. i od 1 kwietnia 2007 r. został wyznaczony do pełnienia obowiązków Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy.*

Zgodnie z wnioskiem p. o. Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi

skierowanym do Ministra Finansów, przeniesienie Pana Krzysztofa Jasiaka wiązało się z anonimowymi doniesieniami na działania Naczelnika US w Poddębicach.

We wniosku zawarto stwierdzenie iż „...Odsunięcie od kierowania Urzędem Skarbowym w Poddębicach p. Krzysztofa Jasiaka pozwoli na przeprowadzenie kontroli przez pracowników komórki kontroli wewnętrznej...” jak również, że „obowiązki Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy będzie pełnił do czasu zakończenia czynności kontrolnych. (...) Do czasu pełnienia obowiązków Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi przez Pana ... do 8 kwietnia 2008 r.

Pan Krzysztof Jasiak nie został odwołany ze stanowiska Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy.

2. *Przeniesienie Pana Krzysztofa Jasiaka z pełnienia obowiązków Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy do pełnienia obowiązków Naczelnika Urzędu Skarbowego w*

Pabianicach od dnia 4 listopada 2008 r. nie było związane ze skargami lub doniesieniami.

Pani Naczelnik Urzędu Skarbowego w Pabianicach w dniu 10 września 2008 r. złożyła rezygnację z pełnionej funkcji, powołując się na zły stan zdrowia i przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Do pełnienia obowiązków Naczelnika zaproponowałem wyznaczenie Pana Krzysztofa Jasiaka z uwagi na niewątpliwe doświadczenie w kierowaniu urzędem skarbowym, nieprzerwanie od 1991 r. Pan Krzysztof Jasiak ponadto, posiada odpowiedni poziom wiedzy merytorycznej, którą systematycznie pogłębia w celu zdobycia właściwych kompetencji i odpowiednich umiejętności. Realizując zadania przewiduje skutki podjętych decyzji oraz ocenia ryzyko i korzyści różnych kierunków działania. (...)”

(dowód: akta kontroli nr 371)

Ponadto, pismem z dnia 21.04.2015 r. zespół kontrolny MF wystąpił do Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi o informacje, czy do IS w Łodzi:

- 1) wpłynęła kiedykolwiek skarga/zawiadomienie na p. Krzysztofa Jasiaka (gdy był Naczelnikiem US w Poddębicach i US w Łęczycy), że stosował mobbing wobec podległych pracowników/pracownika,
- 2) wpływały skargi lub anonimowe doniesienia na ww. (z urzędów skarbowych w Poddębicach i Łęczycy), związane z tematyką przedmiotowej kontroli (mobbing, molestowanie, dyskryminacja, zastraszanie pracowników, itp.).

(dowód: akta kontroli nr 372)

W odpowiedzi pismem z dnia 27.04.2015 r., znak: IS_WZ/070-0003/15/18940, Dyrektor IS w Łodzi poinformował, cyt.: „(...)”

1. *sprawdzono dokumenty archiwalne od 2004 roku dotyczące wpływu skarg, anonimowych doniesień jak również zgromadzonej dokumentacji dotyczącej Pana Krzysztofa Jasiaka Naczelnika Urzędu Skarbowego w Poddębicach, czyli od dnia 31 marca 2007 r.*

Ustalenia ze wskazanego okresu:

- *notatka służbowa z dnia 29 czerwca 2004 r. sprawozdania z kontroli, w związku doniesieniem, które wpłynęło 7 maja 2004 r. dotyczyła atmosfery w pracy. Ustalenia dokonano w toku kontroli nie dotyczyły podstaw do potwierdzenia zarzutów zawartych w doniesieniu,*
- *pismo do Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 31 sierpnia 2005 r. podpisane przez ponad 30 pracowników Urzędu Skarbowego w Poddębicach, informujące o nieprawdziwych treściach zawartych w anonimowych doniesieniach. Pracownicy wskazują, iż nie akceptują i potępiają pomówienia zawarte w doniesieniach, które dotyczą również ich i chcą aby wróciła normalna i życzliwa atmosfera pracy,*
- *w kolejnym doniesieniu z dnia 6 lutego 2006 r. anonimowi adresaci domagają się reakcji i konkretnych działań od kierownictwa Izby Skarbowej w Łodzi na składane doniesienia,*
- *w doniesieniach, które wpłynęły 30 maja 2006 r. i 13 marca 2007 r. anonimowy informator używa stwierdzeń mobbing, molestowanie, dyskryminacja i zastraszanie pracowników.*

Z uwagi na doniesienia przeprowadzono kontrolę, o której informowałem w piśmie z dnia 16 kwietnia br.

2. *W okresie pełnienia obowiązków Naczelnika Urzędu Skarbowego w Łęczycy na Pana Krzysztofa Jasiaka nie odnotowano wpływu skarg i doniesień. (...)”*

Podsumowanie:

- 1) Dyrektor IS w Łodzi wnioskował do Ministra Finansów o przeniesienie K. Jasiaka ze stanowiska Naczelnika US w Poddębicach do pełnienia obowiązków Naczelnika US w Łęczycy, które nastąpiło od 1 kwietnia 2007 r. Przeniesienie wiązało się z anonimowymi doniesieniami na działania Naczelnika US w Poddębicach oraz z zapewnieniem kontrolującym swobody w prowadzeniu czynności kontrolnych,
- 2) Należy zwrócić uwagę, że pracownicy Urzędu Skarbowego w Poddębicach (podobnie jak pracownicy US w Pabianicach), wystosowali do Dyrektora IS w Łodzi pismo (z dnia 31.08.2005 r.), w którym „informowali o nieprawdziwych treściach zawartych w anonimowych doniesieniach”, „potępiali je i nie akceptowali pomówień Naczelnika Urzędu”. Podobnie jak część pracowników US w Pabianicach również i oni „pragnęli aby wróciła normalna i życzliwa atmosfera pracy.” Pod pismem podpisało się ponad 30 osób, co świadczy o doskonałej i szybkiej organizacji pracowników podejmujących działanie w obronie Naczelnika Urzędu. Mechanizm ten wystąpił w obu przypadkach, w których formułowano anonimowe zarzuty wobec p. K. Jasiaka, co stawia pod znakiem zapytania spontaniczność reakcji pracowników.

2.7.5. Procedury antymobbingowe, ewentualne przypadki wystąpienia mobbingu.

W celu przeciwdziałania zjawisku mobbingu zarządzeniem Nr 25/2008 z dnia 21 listopada 2008 r. Naczelnik Urzędu wprowadził „*Wewnętrzną Politykę Antymobbingową*”, w której określono procedury postępowania w takich przypadkach.

dowód: akta kontroli („Wewnętrzna Polityka Antymobbingowa” nr 374 - 377)

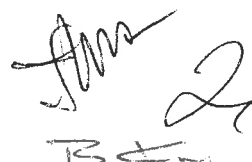
W § 7 ust. 1 ww. dokumentu określono, że: „*Każdy z pracowników, który uzna, że został poddany mobbingowi, może wystąpić z pisemną skargą do pracodawcy.*”

Wobec powyższego pismem z dnia 21.04.2015 r., kontrolujący wystąpili do Naczelnika Urzędu o informację, ile skarg w rozumieniu tego przepisu wpłynęło do pracodawcy (w okresie od wejścia w życie tego zarządzenia do dnia kontroli), czy w związku z tym uruchomiono procedury, o których mowa w przedmiotowym dokumencie (jak się zakończyły) i czy o wynikach rozpatrzenia skargi o mobbing – informowani byli skarżący. Dodatkowo wystąpiono o informację, jakie przewidziane są procedury w przypadku gdyby mobberem okazał się pracodawca (jak wtedy działa „Wewnętrzna Polityka Antymobbingowa”).

(dowód: akta kontroli nr 378)

W odpowiedzi pismem z dnia 21.04.2015 r., Naczelnik Urzędu poinformował cyt.: „*(...) W okresie obowiązywania zarządzenia nr 25 Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach z dnia 21.11.2008 r. w sprawie (...) Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej, wpłynęła 1 skarga w rozumieniu § 7 wspomnianego dokumentu. Skargę w dniu 14.11.2008 r. wniósł pracownik Urzędu na bezpośredniego przełożonego – kierownika referatu.*

Uruchomiono procedury określone w § 8 i § 9 „Wewnętrznej Polityki...” – powołano Komisję Antymobbingową (zarządzenie Nr 26/2008 z dnia 24.11.2008 r.), która po wyborze Przewodniczącego przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, protokolowane na każdym etapie prac. O sprawie poinformowane były związki zawodowe działające

wówczas w Urzędzie, na zebraniu których skarżąca podtrzymała stawiane zarzuty wobec przełożonego. W końcowym protokole z dnia 19.01.2009 r. Komisja jednogłośnie uznała skargę za zasadną. *pracownik uznany winnym stosowania mobbingu przestał pełnić funkcję kierowniczą i na stanowisku komisarza skarbowego pozostał w komórce organizacyjnej, której pracę wcześniej nadzorował, natomiast pracownik będący ofiarą mobbingu przeniesiony został do pracy w innej komórce organizacyjnej. Brak jest w aktach sprawy potwierdzenia zapoznania się pracownika wnoszącego skargę z rozstrzygnięciem postępowania.*

W rozumieniu przepisów prawa pracy pracodawcą w administracji podatkowej na poziomie urzędów skarbowych do 31.03.2015 r. był Urząd Skarbowy w Pabianicach. Pracodawcę reprezentował Naczelnik Urzędu Skarbowego. Powyższe zawarte było również w ww. dokumencie „Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej”, na mocy którego naczelnik urzędu mógł być uznany za sprawcę mobbingu jak i podlegać ochronie przed mobbingiem, jak każdy inny pracownik.

W sytuacji, w której – hipotetycznie – reprezentujący pracodawcę oskarżony zostałby o mobbing, powołana Komisja pracująca niezależnie, w porozumieniu ze związkami zawodowymi, zobowiązana byłaby również do bezstronnego i sprawiedliwego wydania rozstrzygnięcia. Wyniki pracy prawdopodobnie byłyby przekazane ze strony związków Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi, z uwagi na dobro pracowników i konieczność ich ochrony, co stanowi statutowy obowiązek związków zawodowych.

W (...) „Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej” brak jest wprost opisanej procedury dalszego postępowania w przypadku zaistnienia opisanej sytuacji. (...)”

(dowód: akta kontroli nr 379)

W dniu 20.04.2015 r., za pośrednictwem członka Zarządu Organizacji Związkowej doręczono kontrolującemu oświadczenia pracownika z dnia 19.04.2015 r. (pracownik zastrzegł nieujawnianie jego danych osobowych), w którym pracownik poinformował, cyt.: „(...) w dniu 14.11.2009 r. złożyłam pismo w sprawie mobbingu przeciwko

W związku z tym Naczelnik Urzędu Skarbowego w Pabianicach powołał Komisję w składzie:

Komisja ta rozpoczęła prace m.in. dokonując przesłuchania pracowników Działu NIO jak i byłych pracowników tego działu (sporządzając protokoły przesłuchań z każdego przesłuchania).

Do chwili obecnej nie otrzymałam żadnego dokumentu o załatwieniu prowadzonego postępowania w sprawie o mobbing.

Proszę o ustalenie w jaki sposób zakończona została sprawa, czy wydane zostały jakieś pisma o umorzeniu postępowania jeśli tak, to jakie, czy sprawa została przekazana do innych instytucji (jeśli tak to do jakich). Proszę o utajnienie mojego oświadczenia z uwagi na zemstę ze strony Naczelnika Urzędu lub Dyrektora Izby. (...)”

Do oświadczenia dołączono „pismo o mobbing z dnia

(dowód: akta kontroli nr 380 - 383)

W dniu 28.04.2015 r. *ww. pracownik, który pismem z dnia 14.11.2009 r. złożył zawiadomienie w sprawie mobbingu, stawiał się w siedzibie US w Pabianicach (w sali nr 8 użytkowanej przez kontrolujących) i został poinformowany o sposobie załatwienia sprawy o mobbing. Jednocześnie kontrolujący okazali mobbingowanemu końcowy „Protokół z posiedzenia Komisji” z dnia 19 stycznia 2009 r., w którym Komisja jednogłośnie uznała skargę za zasadną.*

(dowód: akta kontroli nr 384 - 387)

Po weryfikacji materiału zebranego w sprawie, stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1) w zarządzeniu Nr 25/2008 z dnia 21 listopada 2008 r. wprowadzającym „Wewnętrzną Politykę Antymobbingową”, brak było:

- zapisu regulującego kwestie poinformowania strony (pracownika wnoszącego skargę o mobbing), o wynikach postępowania. Wobec czego pracownik wnoszący skargę o mobbing nie wie (nie jest informowany), jak jego sprawa została załatwiona. Potwierdzeniem tego jest wyżej przytoczona sprawa pracownika, o której wynikach dowiedział się dopiero od kontrolujących w dniu 28.04.2015 r., tj. po ponad 6-ciu latach od jej zakończenia. Działanie takie jest niedopuszczalne i podważa sens istnienia/funkcjonowania „Polityki Antymobbingowej” w takim zakresie;
- procedury przewidzianej dla przypadków gdyby mobberem okazał się pracodawca;

2) zgodnie z zapisem § 8 ust. 1-3 Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej, zarządzeniem Nr 26/2008 z dnia 24 listopada 2008 r., Naczelnik Urzędu powołał trzyosobową Komisję Antymobbingową (dalej „Komisja”), w składzie:

- „1. Członek Komisji: – przedstawiciel pracodawcy
- 2. Członek Komisji: – przedstawiciel pracowników
- 3. Członek Komisji: – osoba wskazana przez pracowników i pracodawcę.” (Na uwagę zasługuje fakt, że – pełniła w tamtym czasie funkcję Zastępcy Naczelnika, więc jako osoba ze ścisłego kierownictwa Urzędu - nie powinna zostać powołana do prac Komisji)

W końcowym dokumencie z prac Komisji Antymobbingowej, w „Protokole z posiedzenia Komisji” z dnia 19 stycznia 2009 r. (w którym „uznano skargę za zasadną”), skład Komisji (pięcioosobowy !) przedstawiał się następująco:

„• Pani – Przewodnicząca Komisji,

• Pani

• Pani

• Pani

• Pan

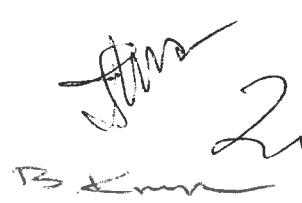
Wyżej przedstawiony skład Komisji, jest poszerzony o dwie dodatkowe osoby które nie zostały wymienione w zarządzeniu Nr 26/2008 z dnia 24 listopada 2008 r., czym naruszono zarówno to zarządzenie, jak i § 8 ust. 2 Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej. Przepis ten (§ 8 ust. 2) określa wyraźnie, że: „Komisja składa się z trzech osób”.

Podobnie w „Protokole z posiedzenia Komisji Antymobbingowej” z dnia 12.01.2009 r., skład Komisji samowolnie poszerzono również o dwie te same osoby

2.8. Efektywność pracy Urzędu.

W oparciu o dane zawarte w „Hurtowni danych podatkowych SPR”, kontrolujący dokonali analizy mierników Urzędu (okres porównawczy – stan na 31.03.2015 r. do stanu na 31.03.2014 r.). Stwierdzono, że pogorszeniu uległy m.in. wskaźniki:

- 1) w obszarze obsługi bezpośredniej:
 - upływu czasu między wpływem deklaracji a datą pierwszego księgowania,
 - liczby wprowadzonych pozycji dokumentów;
- 2) w obszarze postępowań podatkowych:
 - czasu trwania postępowań podatkowych,

- szybkości zatwierdzania orzeczeń wydanych przez Urząd Skarbowy,
- aktywności Urzędu w opodatkowaniu nieujawnionych źródeł przychodu;
- 3) w obszarze rachunkowości podatkowej:
 - szybkości podejmowania działań windykacyjnych (BP i JST),
 - zaległości podatkowych,
 - bieżących zaległości wymagalnych, w stosunku do których nie podjęto czynności;
- 4) w obszarze kontroli podatkowej:
 - ogólnej efektywności kontroli podatkowej,
 - wydajności kontroli podatkowej;
- 5) w obszarze egzekucji administracyjnej:
 - czasu trwania postępowań egzekucyjnych,
 - pracowitości tytułu wykonawczego,
 - efektywności egzekucji podatkowych (SM+SI) tytułów wykonawczych czynnych, które wpłynęły w okresie ostatnich 6 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego.

Jednocześnie z dokonanej analizy wynika, że niektóre mierniki uległo poprawie, w tym:

- 1) w obszarze obsługi bezpośredniej:
 - wskaźnik udziału deklaracji elektronicznych w ogóle złożonych deklaracji,
 - wskaźnik szybkości zaewidencjonowania w POLTAX dokumentów;
- 2) w obszarze postępowań podatkowych:
 - wskaźnik szybkości zaewidencjonowania w POLTAX orzeczeń wydanych przez urząd skarbowy,
 - wskaźnik prawidłowości orzeczeń wydawanych przez naczelników urzędów skarbowych;
- 3) w obszarze rachunkowości podatkowej:
 - wskaźnik zaległości wymagalnych (budżet państwa i JST), na które wystawiono tytuły wykonawcze,
 - wskaźnik realizacji podatków (JST);
- 4) w obszarze kontroli podatkowej:
 - wskaźnik ogólnej efektywności finansowej kontroli podatkowej,
 - wskaźnik różnic pomiędzy ustaleniami kontroli a decyzją / korektą / wpłatą;
- 5) w obszarze egzekucji administracyjnej:
 - wskaźniki efektywności egzekucji podatkowych (SM i SI) tytułów wykonawczych czynnych, które wpłynęły w okresie ostatnich 2 lat,
 - efektywności egzekucji podatkowych (SM+SI) tytułów wykonawczych czynnych, które wpłynęły w okresie ostatnich 6 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego.

2.9. Oględziny pomieszczeń biurowych Urzędu Skarbowego.

Urząd Skarbowy w Pabianicach zajmuje 4 budynki biurowo-gospodarcze (oznaczone: budynek A, B, C i sala obsługi podatnika) oraz garaż dwu - stanowiskowy na samochody służbowe. Obiekty te usytuowane są na nieruchomości w centrum miasta o powierzchni ok. 3000 m². Cała nieruchomość przeszła na własność Skarbu Państwa w latach 30-tych XX wieku. Obecnie Izba Skarbowa w Łodzi sprawuje trwały zarząd na nieruchomości.

(dowód: akta kontroli pismo z dnia 28.04.2015 r., nr 388 - 389)

W dniu 28.04.2015 r., zespół kontrolny MF w obecności kierownika sekretariatu Urzędu Skarbowego w Pabianicach dokonał oględzin wybranych pomieszczeń w budynku A, B i C.

Stwierdzono, że w najgorszym stanie technicznym znajdują się pomieszczenia w budynku C. Ściany w pomieszczeniach i na korytarzach są popękane i brudne, a na sufitach widoczne są zacieki. Stwierdzono także, że w niektórych pomieszczeniach tego budynku wykładziny podłogowe są brudne, zniszczone i porwane, co może stanowić przyczynę wypadku (potknięcia, przewrócenia, uszkodzenia ciała).

Najlepsze warunki lokalowe mają pracownicy usytuowani w budynku głównym (A), dobre warunki występują również w budynku B. W obu tych budynkach pomieszczenia zostały wyremontowane.

Z przebiegu oględzin sporządzono protokół, który zawiera szczegółowe informacje w sprawie. Do protokołu dołączono opisane faktury za usługi remontowe, zakup mebli biurowych oraz inne zakupy i usługi.

(dowód: akta kontroli nr 390 - 407)

2.10. Korzystanie przez Naczelnika Urzędu z samochodu służbowego.

Zasady korzystania ze służbowych samochodów określone zostały w zarządzeniu Nr 29 Naczelnika US w Pabianicach z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie użytkowania i dokumentacji służbowych pojazdów samochodowych. Zgodnie z § 6 „Instrukcji w sprawie użytkowania i dokumentacji służbowych pojazdów samochodowych” - stanowiącej załącznik do ww. zarządzenia, cyt.: „(...) Naczelnik może na pisemny wniosek pracownika użyczyć mu pojazdu służbowego (z kierowcą lub bez) do innych celów niż służbowe, pod warunkiem, że nie ucierpi na tym normalny tok działalności Urzędu (...)”.

(dowód: akta kontroli nr 408 - 416)

Wymienione przepisy nie regulują zasad użyczania samochodu Naczelnikowi. Z przedłożonych przez Naczelnika Urzędu dokumentów wynika, że w latach 2012 - 2014 r. trzykrotnie korzystał z samochodu służbowego marki KIA CEED nr rej. EPA80R2 i tak:

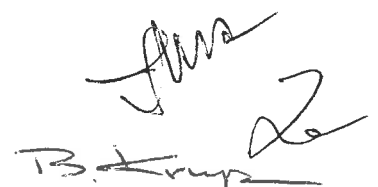
1) w okresie od 29.04.2012 r. do 07.05.2012 r.

Jak wynika z „Protokołu przekazania środka transportu”, sporządzonego w dniu 27.04.2012 r., z dniem 29.04.2012 r. przekazano ww. samochód do użytkowania Naczelnikowi na czas nieokreślony. Stan licznika w chwili przekazania (27.04.2012 r. godz. 15.30) wynosił 21.944 km, zgodnie z kartą drogową Nr 631797. Samochód przekazany został z pełnym bakiem. Wraz z samochodem przekazano jeden komplet kluczyków, dowód rejestracyjny pojazdu i dowód zapłaty OC.

Na ww. protokole figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”.

W dniu 07.05.2012 r. sporządzone zostało „Potwierdzenie zdania środków transportu” z którego wynika, że samochód zwrócony został z pełnym bakiem, wraz z kompletem kluczyków i dokumentów. Na ww. potwierdzeniu figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”. Stan licznika w dniu zdania samochodu wynosił 22.628. Łącznie przejechano w ww. okresie 684 km.

(dowód: akta kontroli nr 417 - 419)

2) w okresie od 08.11.2013 r. do 12.11.2013 r.

Jak wynika z „Protokołu przekazania środka transportu”, sporządzonego w dniu 08.11.2013 r., przekazano ww. samochód do użytkowania Naczelnikowi na czas nieokreślony. Stan licznika w chwili przekazania (08.11.2013 r. godz. 15:30) wynosił 42794 km, zgodnie z kartą drogową Nr 004177. Samochód przekazany został z pełnym bakiem. Wraz z samochodem przekazano jeden komplet kluczyków, dowód rejestracyjny pojazdu i dowód zapłaty OC.

Na ww. protokole figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”.

W dniu 12.11.2013 r. sporządzone zostało „Potwierdzenie zdania środków transportu” z którego wynika, że samochód zwrócony został z pełnym bakiem, wraz z kompletem kluczyków i dokumentów. Na ww. potwierdzeniu figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”. Stan licznika w dniu zdania samochodu wynosił 42898. Łącznie przejechano w ww. okresie 104 km.

(dowód: akta kontroli nr 420 - 422)

3) w okresie od 12.11.2013 r. do 14.11.2013 r.

Jak wynika z „Protokołu przekazania środka transportu”, sporządzonego w dniu 12.11.2013 r., przekazano ww. samochód do użytkowania Naczelnikowi na czas nieokreślony. Stan licznika w chwili przekazania (12.11.2013 r. godz. 15:30) wynosił 42.982 km, zgodnie z kartą drogową Nr 004178. Samochód przekazany został z pełnym bakiem. Wraz z samochodem przekazano jeden komplet kluczyków, dowód rejestracyjny pojazdu i dowód zapłaty OC.

Na ww. protokole figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”.

W dniu 14.11.2013 r. sporządzone zostało „Potwierdzenie zdania środków transportu” z którego wynika, że samochód zwrócony został z pełnym bakiem, wraz z kompletem kluczyków i dokumentów. Na ww. potwierdzeniu figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”. Stan licznika w dniu zdania samochodu wynosił 43145. Łącznie przejechano w ww. okresie 163 km.

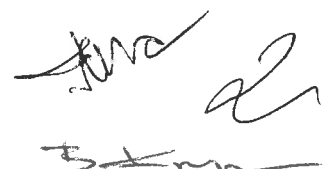
(dowód: akta kontroli nr 423 - 325)

Wśród przedłożonych dokumentów brak jest pisemnych wniosków Naczelnika o użyczenie mu pojazdu służbowego, o którym mowa w powołanym wyżej § 6 zarządzenia.

Ponadto do kontroli przedłożono miesięczne karty eksploatacyjne SM 113 samochodu Nr rej. EPA80R2 marki KIA CEED, z których wynika, że samochód nie był używany do celów służbowych w terminach od 28.04.2012 r. do 06.07.2012 r., od 09.11.2013 r. do 11.11.2013 r. i w dniu 13.11.2013 r.

(dowód: akta kontroli nr 426 - 437)

W dniu 18.04.2014 r. Naczelnik Urzędu, z uwagi na awarię samochodu prywatnego, złożył wniosek o użyczenie samochodu służbowego marki Fiat Scudo w dniach 19-22.04.2014 r. Prośbę umotywował koniecznością przewozu rodziny w okresie świątecznym. W dniu 18.04.2014 r. sporządzony został „Protokół przekazania środka transportu”, z którego wynika, że samochód marki Fiat Scudo nr rej. EPA 85H2 został przekazany Naczelnikowi na czas od 19.04.2014 r. do 22.04.2014 r., koszty

eksploatacyjne w ww. okresie zobowiązany był ponosić Naczelnik. Stan licznika w chwili przekazania (18.04.2014 r. godz. 15:30) wynosił 64.358 km, zgodnie z kartą drogową Nr 004355. Samochód przekazany został z pełnym bakiem. Wraz z samochodem przekazano jeden komplet kluczyków, dowód rejestracyjny pojazdu i dowód zapłaty OC.

Na ww. protokole figurują nieczytelne podpisy osób reprezentujących „Stronę przekazującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”.

W dniu 22.04.2014 r. sporządzone zostało „Potwierdzenie zdania środków transportu” z którego wynika, że samochód zwrócony został z pełnym bakiem, wraz z kompletem kluczyków i dokumentów. Na ww. potwierdzeniu brak podpisów osób reprezentujących „Stronę przejmującą” oraz nieczytelny podpis pod nagłówkiem „Naczelnik Urzędu”. Stan licznika w dniu zdania samochodu wynosił 65.833. Łącznie przejechano w ww. okresie 1.475 km.

(dowód: akta kontroli nr 438 - 440)

Stwierdzone uchybienia:

- 1) przepisy „Instrukcji w sprawie użytkowania i dokumentacji służbowych pojazdów samochodowych” (dalej „Instrukcji”) – stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 29 z dnia 20 lipca 2012 r. nie regulują zasad użyczenia samochodu Naczelnikowi Urzędu i Zastępcom;
- 2) w dokumentacji zebranej w sprawie - brak jest pisemnych wniosków Naczelnika o użyczenie mu pojazdu służbowego, o którym mowa w § 6 przywołanej Instrukcji.
- 3) na „Potwierdzeniu zdania środków transportu” z dnia 22.04.2014 r. – brak jest podpisów osób reprezentujących „Stronę przejmującą”.

Osoby odpowiedzialne za powyższe uchybienie:

- kierownik komórki logistyki,
- Naczelnik Urzędu p. Krzysztof Jasiak.

2.11. Weryfikacja zwrotu podatku od towarów i usług za grudzień 2011 r. dokonanego

W kilku oświadczeniach pracowników negatywnie wypowiadających się o Naczelniku Urzędu podnoszono kwestię, że zwrot podatku dla podatnika w kwocie 17.402,00 zł, był niezasadny.

W związku z powyższym dokonano weryfikacji dokumentów zebranych w sprawie, której stan przedstawia się jak niżej.

W dniu 31.12.2011 r. podatnik zlikwidował działalność gospodarczą. W dniu 08.02.2012 r. została złożona w Urzędzie deklaracja VAT-7 za 12/2011. W deklaracji wykazano kwotę do zwrotu na rachunek bankowy w wysokości 17.402,00 zł, w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia (przypadającym na dzień 10.04.2012 r.). Kwota ta wynikała z nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, która była przenoszona z miesiąca na miesiąc od października 2005 r. Od tego czasu podatnik nie wykazywał żadnych czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, nie dokonywał żadnych nabyć.

W aktach sprawy znajduje się analiza zasadności zwrotu VAT sporządzona w dniu 21.02.2012 r. z której wynika, że ryzyko dokonania zwrotu było niskie i wyniosło 13,89%.

U podatnika nie przeprowadzono żadnych czynności kontrolnych w okresie od 31.12.2006 r. do 31.12.2011 r. W dniu 22.02.2012 r. Referat Postępowań Podatkowych (PP-II), przekazał wniosek o kontrolę, podpisany przez kierownika tego Referatu, do Referatu Analiz i Planowania. W dniu 22.02.2012 r., Kierownik Referatu Analiz i Planowania przekazała Kierownikowi Działu Kontroli Podatkowej analizę wniosku o kontrolę zwrotu VAT. Wniosek uznano za zasadny. Poddano w wątpliwość rzetelność dokonanego spisu z natury przez podatnika na dzień likwidacji, a co za tym idzie - zasadność zwrotu.

W dniach 14.03 – 20.08.2012 r. została przeprowadzona kontrola zasadności zwrotu podatku od towarów i usług za grudzień 2011 r., podczas której zakwestionowano podatnikowi prawo do zwrotu na rachunek bankowy kwoty 17.402,00 zł zadeklarowanej w deklaracji VAT-7 za grudzień 2011 r. Podatnik nie okazał w trakcie prowadzonej kontroli żadnych faktur zakupów i sprzedaży. W aktach sprawy znajduje się upoważnienie do kontroli nr KP/505-134/12 z dnia 05.03.2012 r. doręczone podatnikowi w dniu 14.03.2012 r. W związku z prowadzoną kontrolą zostało wystawione wezwanie znak KP/KD,DK-37285/2012 z dnia 05.04.2012 r. do stawienia się w siedzibie Urzędu w dniu 12.04.2012 r., w celu przesłuchania w charakterze strony. Protokół z przesłuchania strony został sporządzony i spisany przez pracowników Urzędu,

W związku z prowadzoną kontrolą podatkową Urząd wystawił 4 zawiadomienia o zmianie terminu zakończenia kontroli oraz wydał 4 postanowienia o przedłużeniu terminu zwrotu podatku VAT. W ww. zawiadomieniach i postanowieniach poinformował, że przedłużenie terminów spowodowane jest koniecznością przeprowadzenia dodatkowych czynności. Pismem z dnia 29.06.2012 r. Nr USV/503-P-82/2012 Naczelnik zawiadomił podatnika, iż kontrola nie zostanie zakończona do dnia 29.06.2012 r. z uwagi na konieczność przeprowadzenia dodatkowych czynności sprawdzających. Wyznaczono nowy termin zakończenia kontroli – 20.08.2012 r. Jednocześnie pismem z dnia 29.06.2012 r. Nr KP/4402/P/27/12/KD, Naczelnik postanowił przedłużyć termin zwrotu różnicy podatku wynikający z deklaracji VAT-7 za grudzień 2012 r. do dnia 20.08.2012 r.

Protokół został doręczony podatnikowi w dniu 29.08.2012 r., tj. 9 dni po terminie wyznaczonym w piśmie Nr USV/503-P-82/2012 z dnia 29.06.2012 r., co stanowi naruszenie art. 140 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa. Jednocześnie Naczelnik Urzędu nie przedłużył terminu zwrotu podatku od towarów i usług, co stanowi naruszenie art. 87 ust 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.).

W dniu 16.01.2013 r. Dział Kontroli Podatkowej przekazał materiał kontroli do Działu Postępowań Podatkowych, tj. po upływie 4 miesięcy od dnia doręczenia protokołu podatnikowi, co stanowi naruszenie pkt. 5.8 Instrukcji I-050 „Przeprowadzanie kontroli podatkowych”.

Dział Postępowań Podatkowych w dniu 18.01.2013 r. zwrócił się do Wieloosobowego Stanowiska ds. Obsługi Prawnej z zapytaniem, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania podatkowego w zakresie określenia prawidłowej kwoty zwrotu podatku od towarów i usług za grudzień 2011 r. i czy Organ podatkowy ma podstawy do żądania wobec podatnika dokumentów za lata, w których w deklaracji VAT-7 deklarował nabycie i czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. W dniu 22.01.2013 r. radca prawny udzielił odpowiedzi, z której jednoznacznie wynika, że podatnik nie ma obowiązku okazania dokumentów podatkowych za okres październik 2001 – listopad 2002 r. W ocenie radcy prawnego nie ma uzasadnienia prawnego dla żądania dokumentów od podatnika. Na podstawie tej interpretacji Dział Postępowań Podatkowych odstąpił od wszczęcia postępowania podatkowego w ww. sprawie. Z

analizy zasadności zwrotu VAT wynika, że, Kierownik Referatu Postępowań Podatkowych zatwierdził zwrot w pełnej wysokości w dniu 30.01.2013 r.

Z informacji (adnotacji służbowej) Kierownika Działu Kontroli Podatkowej wynika, że w niniejszej sprawie kontrolujący:

dopuszcili się następujących nieprawidłowości:

- nie przygotowali przed zakończeniem kontroli postanowienia o przedłużeniu zwrotu podatku,
- wbrew wytycznym do wprowadzenia danych do podsystemu KONTROLA nie przekazali kierownikowi protokołu do zatwierdzenia,
- naruszyli postanowienia Instrukcji I-050 „Przeprowadzenie kontroli podatkowych”, gdyż nie przekazali w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia kontrolowanemu protokołu kontroli podatkowej do Działu Postępowań Podatkowych.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami w dniu 13 marca 2013 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego udzielił kary upomnienia:

-
-

W dniu 14.02.2013 r. dokonano zwrotu, z rachunku depozytowego Urzędu, tj. 10 miesięcy po terminie, na rachunek bankowy podatnika kwoty 19.026,00 zł, (17.402,00 zł - należność główna, 1.624,00 zł - odsetki za zwłokę). Powyższe spowodowane było opieszałym działaniem organu podatkowego. Z załączonych wyjaśnień Kierownika Referatu Postępowań podatkowych (PP-II) z dnia 30.01.2013 r. wynika, iż kwota nadwyżki podatku naliczonego nad należnym wynosiła 17.402,00 zł w październiku 2005 r. Od tego czasu - do dnia 8 lutego 2012 r., kwota nie uległa zmianie – przenoszona była z miesiąca na miesiąc. Z przedłożonych dokumentów wynika, że Urząd nie dokonywał analizy prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej i nie przeprowadzał czynności sprawdzających i kontroli podatkowych w latach 2005 – 2011, w celu zweryfikowania ww. kwoty. Naruszony został § 4 wytycznych do organizacji prac urzędów skarbowych w zakresie podatku od towarów i usług z 25 marca 2011 r.

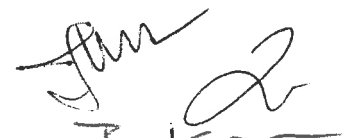
Brak stosownych działań jakie powinny zostać podjęte przez właściwe komórki organizacyjne Urzędu oraz brak właściwego nadzoru nad tymi komórkami - doprowadził do konieczności zapłaty kwoty 1.624,00 zł - odsetek za zwłokę.

(dowód: akta kontroli nr 441 - 491)

Weryfikacji poddano także akta osobowe pracowników ukaranych karami upomnienia.

I tak w aktach osobowych:

- 1) stwierdzono, że do części B akt osobowych dopisywano w rubrykach kolejne dokumenty, dot. przebiegu zatrudnienia i dokonywano wykreśleń w przypadku omyłkowego wpisania. Tymczasem dokumenty w aktach osobowych pracownika powinny być ułożone w porządku chronologicznym i ponumerowane. Należało zatem sporządzić nowy wykaz zawartości akt oraz przenieść kolejne dokumenty, zgodnie z § 6 ust. 1 pkt. g, § 6 ust. 3 rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej z 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 ze zm.).
- 2) stwierdzono, że nie usunięto z nich informacji o upomnieniu mimo, że obowiązek taki nakłada na pracodawcę art. 113 ustawy z 26 czerwca 1974 r., Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502). Pracownik przez rok od momentu orzeczenia kary nie został ponownie ukarany. W razie uznania kary za niebyłą (bądź jej uchylenia) pracodawca powinien też wyczyścić akta osobowe pracownika,

poprzez wyjęcie dokumentacji kary dyscyplinarnej i zniszczenie wszystkich powstałych w procesie karania dokumentów oraz przenieść akta.

(dowód: akta kontroli nr 492 - 497)

Osoby odpowiedzialne za stwierdzone uchybienia:

- kierownik komórki organizacyjnej (OL),
- Naczelnik Urzędu - z tytułu nadzoru nad jednostką.

2.12. Polityka kadrowa i płacowa.

Z wykazu osób, którym zmieniono stanowisko służbowe w 2013 r. i rozwiązano stosunek pracy w 2014 r., wynika, że:

- 1) w 2013 r.
 - 9 pracowników otrzymało awans na wyższe stanowisko,
 - 13 pracowników otrzymało podwyżki mnożnika kwoty bazowej,
 - 2 pracownikom zmieniono stanowisko służbowe,
 - 1 pracownikowi obniżono wynagrodzenie,
 - 7 pracowników przeniesiono do innych komórki organizacyjnej Urzędu;
- 3) w 2014 r. rozwiązano stosunek pracy z 13 osobami.

(dowód: akta kontroli nr 498)

Zgodnie z zarządzeniem nr 9/2014 Dyrektora IS w Łodzi z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie regulaminu przyznawania nagród naczelnikom i zastępcom naczelnika woj. łódzkiego (obowiązującym do dnia 31 marca 2015 r.), Dyrektor IS W Łodzi przyznał nagrody za I kwartał 2015 r. w następującej wysokości:

- p. K. Jasiakowi, Naczelnikowi Urzędu – 3500,00 zł (II stopień),
- p. A. Kałużniak, Zastępcy Naczelnika – 3500,00 zł (II stopień),
- p. R. Ciszewskiemu, Zastępcy Naczelnika – 3500,00 zł (II stopień).

Z pism trzech pism z dnia 24 kwietnia 2015 r. (o znakach: IS_WZ/0110-0002/1518873, WZ/0110-0002/1518876, WZ/0110-0002/1518876), wynika, że cyt.: „(...) Podstawą do ustalenia nagrody była ocena stopnia realizacji zadań naczelników urzędów skarbowych w zakresie realizacji polityki finansowej państwa z uwzględnieniem Regulaminu przyznawania nagród dla naczelników urzędów skarbowych i zastępców naczelnika, obowiązującego do dnia 31 marca 2015 r. (...)”.

(dowód: akta kontroli nr 499 – 502)

Do kontroli przedłożono ewidencję wyjść w godzinach służbowych/zwolnienia w sprawach osobistych pracowników US w Pabianicach za lata 2012 – 2014. Na jej podstawie stwierdzono, że ewidencja prowadzona jest prawidłowo i jest zgodna z zapisami Kodeksu pracy, a także z zapisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28.05.1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 ze zm.). Ewidencja zawiera 8 kolumn (L.p., data, imię i nazwisko, symbol wyjścia, godzina, dokąd lub cel, liczba minut-przyczyna, podpis). Każde wyjście pracownika było zaparafowane.

(dowód: akta kontroli nr 503 - 518)

Z zestawienia obejmującego wynagrodzenia pracowników - stan na 31.12.2013 r., wynika, że

1) dodatek wynikający ze stopnia urzędnika służby cywilnej pobierało 15 pracowników, w następujących kwotach:

- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 880,70 zł.

Z powyższego wynika, że 7 pracowników pobiera dodatek w wysokości 1.218,00 zł, a 8 pracowników w wysokości 880,70 zł.

2) dodatek kontrolerski pobierało 11 pracowników kontroli, w następujących kwotach:

- 418,00zł,
- 1.349,00 zł,
- 1.349,00 zł,
- 1.138,00 zł,
- 1.221,00 zł,
- 1.081,00 zł,
- 1.199,00 zł,
- 418,00 zł,
- 918,00 zł,
- 1.349,00 zł,
- 1.686,00 zł.

(dowód: akta kontroli nr 519 - 523)

Z zestawienia obejmującego wynagrodzenie pracowników - stan na dzień 31.12.2014 r. wynika, że:

1) dodatek wynikający ze stopnia urzędnika służby cywilnej pobierało 14 pracowników, w następujących kwotach:

- 1.218,00 zł
- 880,70 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 880,70 zł,
- 1.218,00 zł,

- 880,70 zł,
- 880,70 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł,
- 1.218,00 zł.

Z powyższego wynika, że 10 pracowników pobiera dodatek w wysokości 1.218,00 zł, a 4 pracowników w wysokości 880,70 zł.

2) dodatek kontrolerski pobierało 12 pracowników, w następujących kwotach:

- 656,00 zł,
- 815,00 zł,
- 834,00 zł,
- 1.274,00 zł,
- 1.012,00 zł,
- 1.049,00 zł,
- 759,00 zł,
- 814,00 zł,
- 1.040,00 zł,
- 787,00 zł,
- 1.246,00 zł,
- 1.349,00 zł.

(dowód: akta kontroli nr 524 - 528)

Do kontroli przedłożono:

- zestawienie „ogólne z wybranych list płac” za lata 2013 – 2015,
- wydruki z systemu FoKus – moduł Płace „Zestawienie kwot z wybranych list płac” za lata 2013 – 2015,
- wnioski o przyznanie proponowanej wysokości nagrody.

W 2013 r. wypłacono 143 pracownikom urzędu nagrody z 3 % funduszu płac w łącznej kwocie 343.627,00 zł. Ponadto 16 pracowników otrzymało nagrody indywidualne w kwocie 8.300, 00 zł. Z analizy ww. dokumentów wynika, że nagrody przyznane z 3 % funduszu płac 15 urzędnikom służby cywilnej wahały się od 1.200, 00 zł do 10.825,00 zł. Ponadto jeden urzędnik służby cywilnej otrzymał nagrodę indywidualną w kwocie 400,00 zł.

W kwartałach I - III 2013 r. nie sporządzano wniosków o przyznanie nagród.

W IV kwartale 2013 r. sporządzono 19 ww. wniosków:

- w 11 przypadkach Zastępca Naczelnika lub Naczelnik proponował zwiększenie wnioskowanych kwot przez kierowników, a w jednym przypadku o ich zmniejszenie,
- w 7 przypadkach wnioski zawierają uzasadnienie zwiększenia proponowanej kwoty. Przy ustalaniu kwoty nagrody uwzględniano m.in. dni nieobecności w pracy, zaangażowanie w pracę,
- we wniosku dot. kierowników referatów Naczelnik Urzędu zmniejszył proponowaną kwotę nagrody o 600,00 zł. Na wniosku brak uzasadnienia zmiany kwoty,
- na wniosku dot. nagród dla pracowników działu egzekucji administracyjnej brak jest podpisu kierownika komórki oraz Naczelnika Urzędu.

(dowód: akta kontroli nr 529 - 551)

W 2014 r. wypłacono 113 pracownikom nagrody w łącznej kwocie 242.374,40 zł, w tym:

- nagrody z 3 % funduszu płac - w kwocie 228.929,40 zł,
- nagrody indywidualne - w kwocie 13.445,00 zł.

(dowód: akta kontroli nr 552)

Jak wynika z zestawienia za I kwartał 2015 r., pracownikom urzędu wypłacone zostały:

- nagrody z 3 % funduszu płac w łącznej kwocie 38.477,00 zł. Nagrodę otrzymało 93 pracowników, w tym 12 mianowanych urzędników służby cywilnej (najwyższe nagrody otrzymało 6 pracowników – po 1.000,00 zł),
- nagrody indywidualne w łącznej kwocie 3.970,00 zł (nagrodę otrzymało 18 pracowników).

W sumie w ww. okresie wypłacone zostały środki w łącznej kwocie 42.477,00 zł.

(dowód: akta kontroli nr 553)

Wnioski o przyznanie nagród w latach 2013 – 2015 sporządzane były przez kierowników komórek organizacyjnych, akceptowane przez kierowników działów, Zastępców Naczelnika i zatwierdzane przez Naczelnika Urzędu. Zasady i kryteria podziału środków z funduszu nagród określone zostały w piśmie Naczelnika Urzędu z dnia 18 grudnia 2013 r. oraz w zarządzeniu nr 08/2014 Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie przyznawania nagród pracownikom Urzędu Skarbowego w Pabianicach.

III. OCENA STANU FAKTYCZNEGO

W świetle ustalonego stanu faktycznego Minister Finansów negatywnie ocenia działania Naczelnika US w Pabianicach w zakresie tematyki objętej kontrolą, z następujących przyczyn:

1. W kierowanym, od połowy listopada 2008 r., Urzędzie Skarbowym w Pabianicach stopniowo zaczęły tworzyć się napięcia pomiędzy kierownikiem jednostki, a znaczną częścią pracowników, które z czasem przerodziły się w otwarty konflikt. Ponadto pracownicy Urzędu (z różnych powodów) podzielili się na dwie przeciwstawne i skonfliktowane grupy, z których jedna opowiada się za Naczelnikiem US, druga natomiast czuje się dyskryminowana i jest wrogo do niego nastawiona. O narastaniu konfliktu świadczą wypowiedzi pracowników w trakcie kontroli jak i zintensyfikowana, zwłaszcza w ostatnim czasie, seryjna korespondencja anonimowych skarg i doniesień, kierowana do Ministerstwa Finansów. Nie stwierdzono, aby Naczelnik Urzędu podejmował jakiekolwiek działania mające na celu zażegnanie konfliktu, czy jego wyeliminowanie. Do takiej sytuacji, w której zdeterminowani pracownicy ustawicznie skarżą się na zewnątrz, szukając pomocy w jednostkach nadrzędnych oraz w innych instytucjach – kierownik jednostki nie powinien dopuścić.

Powyższe świadczy o prowadzeniu niewłaściwej polityki w zarządzaniu zasobami ludzkimi, co rzutuje na wizerunek Urzędu, wpływa na osiągnięte wyniki oraz zakłóca realizację stawianych celów.

Biorąc pod uwagę zdeterminowanie pracowników Urzędu, które powinno stanowić dla Naczelnika Urzędu czytelny sygnał narastającego konfliktu, należy stwierdzić,

że brak działań mających na celu wygaszenie tego konfliktu sugeruje utratę przez Naczelnika Urzędu kontroli nad rozwojem sytuacji.

2. Zebrane w trakcie kontroli informacje wskazują na występowanie zjawisk mogących nosić znamiona dyskryminacji czy mobbingu w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach, jednakże orzekanie (potwierdzenie lub wykluczenie) czy faktycznie takie zjawiska występują należy do kompetencji sądu. Ponadto podejmowane czynności i zachowania wobec pracowników mogą stanowić naruszenie przez Naczelnika US w Pabianicach jednej z zasad etyki korpusu służby cywilnej, tj. zasady godnego zachowania w zakresie wykonywania pracy z respektem dla reguł współżycia społecznego, poszanowania godności innych osób, życzliwości wobec ludzi i zapobiegania powstawaniu konfliktów w pracy, w relacjach ze współpracownikami;

W trakcie kontroli nie uzyskano dowodów molestowania pracownic przez Naczelnika Urzędu, w szczególności nie udało się zweryfikować informacji o romansach Naczelnika z pracownikami Urzędu, czy o bójce na terenie Urzędu z mężem jednej z pracownic.

Mając jednak na względzie szereg zbieżnych informacji o rażących naruszeniach przez Naczelnika US w Pabianicach podstawowych zasad etyki członka korpusu służby cywilnej, wskutek niegodnego sposobu zachowania się zarówno w służbie jak i poza nią, co negatywnie wpływa na wizerunek funkcjonariusza publicznego służby cywilnej oraz reprezentowanego przez niego organu administracji rządowej, **ocena negatywna jest w pełni uzasadniona.**

Pouczenie

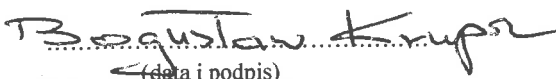
Zgodnie z art. 52 ust. 5 ustawy o kontroli w administracji rządowej, Kierownik jednostki kontrolowanej w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania sprawozdania ma prawo przedstawić do niego stanowisko; nie wstrzymuje to realizacji ustaleń kontroli.

Podpisy kontrolerów:

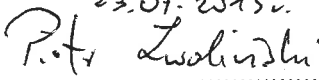
1. **Tadeusz Owczarz** – główny specjalista

.....
(data i podpis)

2. **Bogusław Krupa** – główny specjalista

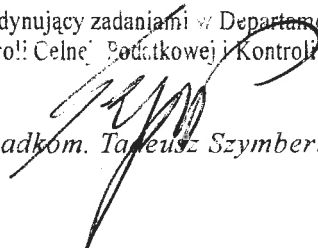

.....
23.07.2015r.

3. **Piotr Zwoliński** – główny specjalista

23.07.2015r.

.....
(data i podpis)

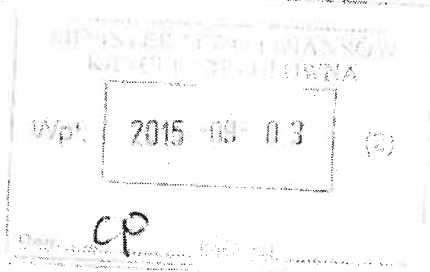
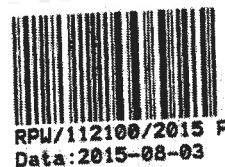
Z upoważnienia Ministra Finansów

Koordynujący zadaniami w Departamencie
Kontroli Celnej, Podatkowej i Kontroli Gier

nadkom. Tadeusz Szymbert

**Naczelnik
Urzędu Skarbowego w Pabianicach**

SN/070-1/15/RB/109181

Pan
Nadkomisarz
Tadeusz Szymbert
Koordynujący zadaniami
w Departamencie Kontroli Celnej
Podatkowej i Kontroli Gier

Odnosząc się do sprawozdania z kontroli Nr CP13.0812.15.2015/ZWP/BGK/OWT z dnia 23 lipca 2015 roku przedstawiam poniżej moje stanowisko dotyczące oceny przedstawionego stanu faktycznego będącego przedmiotem trwającej w dniach 08.04.2015 r. – 30.04.2015 r. kontroli mającej na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w Pabianicach w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych.

Obejmując w listopadzie 2008 roku funkcje pełniącego obowiązki Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach nie przypuszczałem z jak trudną materią przyjdzie mi się zmierzyć. Urząd, który objąłem pogrążony był w chaosie. Brak sprawnego nadzoru spowodował, iż wyniki osiągnięte przez jednostkę dalekie były od ideału. Tysiące nie wprowadzonych dokumentów, sprawy egzekucyjne dotyczące ówczesnego kierownictwa głęboko pochowane na dnach szuflad, zarzuty karne dla kilku pracowników – to tylko niektóre przykłady zastanego przeze mnie stanu rzeczy, a pisanego w protokole z przeprowadzonej kontroli kompleksowej tut. jednostki.

Od samego początku mojego urzędowania starałem się zmienić ten negatywny obraz Urzędu. Przy pomocy powołanej komisji do spraw reorganizacji udało mi się stworzyć nową strukturę, która była w stanie sprostać stawianym przed nią zadaniom. Nie ograniczając się tylko do formalnych i organizacyjnych ruchów starałem się również stworzyć podwaliny do lepszej integracji całej załogi. Organizowanie wspólnych wycieczek, wyjazdów na zawody sportowe, wynajmowanie sal gimnastycznych czy oferowanie karnetów na baseny miały poprawić nie najlepszą atmosferę, spowodować asymilację pracowników i pobudzić w nich chęć utożsamiania się z grupą czy zespołem jako całością.

Wszelkie te działania doprowadziły do znacznej poprawy obrazu Urzędu funkcjonującego nie tylko w świadomości pracujących tu ludzi ale również czy przede wszystkim w świadomości obsługiwanych przez Urząd podatników. Wysokie standardy świadczonych usług znalazły swoje odzwierciedlenie nie tylko w resortowych kontrolach – gdzie wyniki kierowanej przeze mnie jednostki systematycznie rosły – ale również w wielu wyróżnieniach i opiniach instytucji zewnętrznych.

Niestety – te wszelkie pozytywne zmiany, które zaszły w tutejszym Urzędzie nie u wszystkich pracowników znalazły aprobatę.

W toku kontroli nie uzyskano żadnych dowodów mogących świadczyć o mobbingu, molestowaniu czy dyskryminacji jakiegokolwiek pracownika. Nie wskazano żadnych naruszeń pod względem organizacyjnym czy dotyczących realizacji podstawowych zadań wykonywanych przez Naczelnika jako organ podatkowy lub egzekucyjny. Wskazano za to rażące naruszenia zasad etyki członka korpusu służby cywilnej. Oparto się przy tym na cytuję: „szeregu zbieżnych informacji”.

Pragnę z całą stanowczością i doniosłością stwierdzić, iż żadne z przedstawionych tzw. faktów nie miały miejsca. Osoby składające powyższe oświadczenia mylą sytuację, osoby biorące w nich udział, wyciągają subiektywne wnioski z sytuacji i zdarzeń.

Niezrozumiałe i krzywdzące – nie tylko dla mnie, ale również dla osób, które wyraziły pozytywne opinie o mnie – jest zaprezentowane w sprawozdaniu stanowisko deprecjonujące szczerłość ich intencji. Kontrolujący sugerują, iż: „przeprowadzono zorganizowaną akcję” poddając jednocześnie w wątpliwość spontaniczność całego zdarzenia. Nie rozmawiając z tymi ludźmi, mającymi odwagę podpisać się pod stanowiskiem własnym imieniem i nazwiskiem – wyciągają błędne wnioski. Może konfrontacja w przedmiotowej sprawie wykazałaby, iż są to pracownicy którzy traktują swoją pracę jako swoistą służbę czy misję. Pracownicy, którzy utożsamiają się z organizacją, w której pracują, z organizacją, która dała im możliwości rozwoju i samorealizacji.

Ponadto pragnę zauważyć, iż ton w jakim zostało sporządzone sprawozdanie z kontroli wskazuje na jednostronną interpretację przez kontrolujących zebranego materiału, a tym samym brak realizacji jednej z podstawowych zasad kontroli, którą jest zasada prawdy obiektywnej polegającej na bezstronnym i uczciwym ustalaniu i prezentowaniu ustaleń kontroli i oceny wyników, zgodnie z najlepszą wiedzą i doświadczeniem. Realizacja zasady prawdy obiektywnej powinna nastąpić poprzez dokonywanie w toku kontroli ustaleń odzwierciedlających stan faktyczny i formułowanie ocen przy użyciu jasno zdefiniowanych kryteriów, czego w mojej opinii zabrakło w trakcie realizacji czynności kontrolnych.

Weryfikacja zarzutów podniesionych w informacjach sygnałnych powinna być prowadzona w sposób obiektywny i pozbawiona subiektywnej oceny zespołu kontrolnego. Używanie przez kontrolujących sformułowań cyt. (...) *tak żarliwie był broniony przez swych sympatyków (...), cyt. (...) heroiczną walkę o losy Naczelnika najlepiej jednak obrazuje (...), itp.* wskazują na tendencyjność.

Podważanie przez kontrolujących prawdziwości zbiorowego pisma, pod którym podpisało się 71 pracowników tutejszej jednostki, wskazując jednocześnie w ironicznym tonie „spontaniczność przeprowadzenia zorganizowanej akcji zebrania podpisów”, pod ww. pismem wskazuje na brak profesjonalizmu osób, których naczelną zasadą działania powinien być obiektywizm, nakładający na kontrolera obowiązek bezstronnego ustalenia i prezentowania faktów, dokonywanie ocen przy użyciu jasno zdefiniowanych kryteriów i pozostawiania intelektualnie uczciwym.

Wielokrotne przytaczanie w sprawozdaniu z kontroli niepotwierdzonych faktów wskazuje również, iż wiele z nich nie zostało poparte obiektywnym badaniem, w wyniku którego zespół kontrolny uzyskał dowody wskazujące na ich prawdziwość.

Dowody powinny być:

- rzetelne, tj. wystarczające pod względem ilościowym i właściwe dla uzyskania wyników kontroli oraz obiektywne i wiarygodne,
- stosowne, tj. odnoszące się do celu kontroli, kryteriów kontroli i pozostające w logicznym związku z tym, czego mają dowodzić,
- racjonalne, tj. koszt ich uzyskania powinien być proporcjonalny do wartości dowodu dla osiągnięcia celu kontroli.

Tym samym należy domniemywać, iż powyżej wskazane jest niezgodne z zasadami postępowania kontrolnego, gdzie kontroler dokonuje profesjonalnego osądu, zachowuje sceptycyzm zawodowy i bierze pod uwagę ryzyko, że informacje uzyskane w związku z kontrolą mogą być mylące lub nieprawdziwe.

Jednocześnie wybiórcze, niepełne i wielokrotnie mylnie przytaczanie wypowiedzi poszczególnych pracowników nie pozwalają uznać, iż ocena i wnioski zostały sformułowane w

wypowiedzi sugerują, że pracownicy ci jeszcze przed zbadaniem sprawy przez kontrolerów dysponują wiedzą, że zarzuty stawiane naczelnikowi są bezpodstawne". (...) 4)(...) stąd być może tak żarliwie był broniony przez swych sympatyków, co niekiedy znajdowało wyraz w niechęci do kontrolujących. Heroiczną „walkę o losy Naczelnika” najlepiej jednak obrazuje oświadczenie byłej pracownicy Urzędu (...) to jednak pofatygowała się żeby oświadczenie takie złożyć (...). 5) zbiorowe pismo, pod którym podpisało się, aż 71 osób – świadczy o doskonałej organizacji pracowników pozytywnie oceniających działania i postawę Naczelnika. Sugeruje to przeprowadzenie zorganizowanej akcji dla zebrania podpisów wśród pracowników Urzędu. Trudno bowiem wyobrazić sobie by spontanicznie – 71 osób razem usiadło i napisało takie pismo – podpisując się pod nim."

6. Na stronach 30-43 sprawozdania „Negatywne opinie pracowników na temat Naczelnika Urzędu” ujęte zostały w oświadczeniach (oświadczenie nr 17, nr 18 i nr 20). Kontrolujący szczegółowo przytoczyli wypowiedzi pracowników którzy negatywnie oceniali moją pracę. Kontrolujący nie zweryfikowali informacji od pracowników żądających i oczekujących podwyżek, awansów i nagród. W rzeczywistości są to osoby, które korzystają z regularnych zwolnień lekarskich, nierzadko przekraczających okres półroczny, a tym samym nie są w stanie wykonywać prawidłowo powierzonych im obowiązków. Natomiast oczekiwania dotyczące nagród i awansów tych osób są takie same bądź wyższe niż osób, które pod ich nieobecność realizowały zadania należące do obowiązków tych nieobecnych. Na etapie kontroli nie poddano weryfikacji wymienionych wyżej zdarzeń.
7. Oświadczenia nr 3, 4, 5, 6, 7 i 8 oraz 9 i 10 – jak stwierdzili sami Kontrolujący, cyt.: „zawierają podobne zarzuty w stosunku do osoby Naczelnika Urzędu (...)”. W tej kwestii Kontrolujący nie zakwestionowali faktu wspólnych uzgodnień pracowników dotyczących sformułowanych wobec mnie zarzutów.
8. Na stronie 33 sprawozdania w oświadczeniu 4 zakwestionowano moją decyzję zmiany Kierownika _____ na inną osobę, w ocenie niektórych pracowników, „bez doświadczenia”.
Na stanowisko to powołany został nowy Kierownik z bardzo dużym doświadczeniem oraz wiedzą merytoryczną. Powołana osoba była poprzednio Kierownikiem _____ a z Jej wiedzy i doświadczenia niejednokrotnie korzystali pracownicy Działu _____.
9. Na stronie 35 sprawozdania w oświadczeniu nr 11 pracownik zarzuca mi między innymi brak reakcji na wnioski o przeniesienie do innej komórki organizacyjnej.
W stanie faktycznym – na wniosek pracownika oraz Związków Zawodowych został on przeniesiony do Działu _____ po czym w niedługim czasie złożył wniosek o urlop bezpłatny, na który wyraziłem zgodę.
10. W złożonym oświadczeniu nr 12 podważono moją decyzję o rozwiązaniu umowy o pracę. Pracownik zatrudniony na umowę _____ w Dziale _____ został zwolniony, gdyż nie wyraził zgody na przeniesienie do Działu _____ gdzie w związku z nową strukturą organizacyjną, wynikającą ze zmian wprowadzonych przez Ministra Finansów w statutach urzędów skarbowych,

sposób obiektywny i opierają się na dokonanych w toku kontroli ustaleniach, popartych dowodami.

Poniżej przedstawiam konkretne przykłady:

1. Na stronie 16 sprawozdania w pkt 1) nie przytoczono całej wypowiedzi Kierownika którego podsumowanie stanowiło : *"(..) z perspektywy uważam, że zmiany te miały na celu uzdrowienie zmiany organizacji pracy w tut. Urzędzie"*. Skutkowało to błędnym zakwalifikowaniem opinii jako negatywnej;
 2. Na stronie 16 sprawozdania w pkt 2), Kontrolujący przytoczyli tylko wybrane fragmenty opinii Pracownicy Ministerstwa Finansów uznali za negatywną wypowiedź odnoszącą się do zmian organizacyjnych wynikających z procesu konsolidacji, a nie oceny pracy Naczelnika Urzędu.
 3. Na stronie 17 sprawozdania w pkt 3) wypowiedź Kierownika zakwalifikowano jako negatywną, natomiast zgodnie ze stanem faktycznym opisany brak współpracy między komórkami narastał wówczas kiedy kierownikiem Działu Kontroli był W opinii wyrażonej przez Kierownika znajduje się jedynie fragment treści pisma, natomiast cała opisana sytuacja dotyczy powodów dla której zmuszony byłem przenieść na inne stanowisko służbowe ówczesnego kierownika Działu. Kontrolujący zacytowali tylko wybrane fragmenty – co zmienia diametralnie sens oświadczenia i intencje osoby wyrażającej swoją ocenę sytuacji.
 4. Na stronie 17 sprawozdania w pkt 4) zamieszczona została przez Kontrolujących opinia byłego kierownika, który zastrzegł sobie anonimowość. Z treści przytoczonego wyjaśnienia wynika między innymi, iż namawiałem Kierowników komórek organizacyjnych do zaniżania ocen okresowych – co jest nieprawdą i nigdy takie sytuacje nie miały miejsca. Powyższa negatywna wypowiedź nie została zweryfikowana w żaden sposób przez Kontrolujących.
- Wypowiedzi trzech kierowników uznane przez kontrolujących jako negatywne oparte zostały jedynie na wybranych fragmentach, które zmieniły sens oświadczenia i intencje osób wyrażających swoje opinie.
5. Oświadczenia pozytywne Kontrolujący potraktowali jedynie w formie statystycznej, opisując w sposób sarkastyczny wypowiedzi osób oceniających pozytywnie swoją pracę:
 - na stronie 24 sprawozdania w wersji 5 pkt 3) znajduje się ironiczny zapis, cyt.: *„niemniej opinia ta zasługuje na przytoczenie ze względu chociażby na zobrazowania nietypowej sytuacji, w której o właściwy wizerunek urzędu i kierującego nim Naczelnika dbają i „walczą” nie tylko niektórzy pracownicy obecnie w nim zatrudnieni, ale nawet byli pracownicy, którzy od kilku lat w urzędzie tym już nie pracują (...)”*;
 - na stronie 29 sprawozdania w „Podsumowywanie pozytywnych opinii” Kontrolujący w sposób dyskredytujący przedstawili wypowiedzi pracowników oceniających pozytywnie działania Naczelnika np.: str. 29 - 30 sprawozdania, cyt.: *„3) niektóre*

zostały przeniesione zadania wykonywane przez tego pracownika

11. Okres objęty kontrolą to 01.01.2012r. - 8.04.2015 dlatego niezrozumiałe jest przyjęcie przez Kontrolujących negatywnego oświadczenia (nr 19) złożonego przez pracownika, z którym rozwiązano umowę o pracę w dniu 8 czerwca 2011r.
Ponadto ocenie Kontrolujących poddawane były, wskazywane w doniesieniach sygnałnych, zdarzenia sprzed wielu lat.
12. Odnosząc się do oświadczenia nr 22 – pragnę oświadczyć, iż moją intencją nie było zdegradowanie pracownika, a jedynie merytoryczne wsparcie ...
... podyktowane potrzebami urzędu.
13. Ponadto oświadczam, iż nigdy nie były prowadzone zeszyty bądź ewidencje dla pracowników, którzy wykazywali chęć spotkania ze mną. Dlatego zarzuty podniesione w wyjaśnieniach pracowników są nieuzasadnione. Ponadto nie zostały one w żaden sposób zweryfikowane przez Kontrolujących z pracownikami obsługującymi sekretariat.
14. Nigdy nie namawiałem pracowników do składania pozytywnych oświadczeń i wyjaśnień oceniających moją pracę.
15. Kontrolujący w podsumowaniu negatywnych opinii stwierdzili, cyt.: (...) *dyskryminacji znacznej części załogi(...)*”.
Nie należy przypisywać dyskryminacji znacznej części załogi jeżeli fakt ten nie został poparty żadnym dowodem. Na podkreślenie wymaga fakt, iż większość pracowników podpisała się pod zbiorowym oświadczeniem pozytywnie oceniającym moją pracę.
16. Oceniając „stan faktyczny” Kontrolujący oświadczyli, cyt.: „Nie stwierdzono, aby Naczelnik Urzędu podejmował jakiegokolwiek działania mające na celu zażegnanie konfliktu, czy jego wyeliminowanie.”.

Nie jest to prawdą – o czym może świadczyć chociażby moja odpowiedź złożona na ręce Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi dotycząca uwag do ankiet przeprowadzonych w 2014 roku, cyt.: *„Nadal występuje niskie zainteresowanie ankietami zarówno wśród pracowników jak i kierowników. Niepokojącym zjawiskiem jest widoczny spadek motywacji i satysfakcji z pracy wśród respondentów. Wyniki ankiety stanowią dla kadry zarządzającej wyraźny przekaz problemów i tarć na linii kierownictwo Urzędu-pracownicy. Pomimo wysyłania wyraźnych sygnałów ze strony Kierownika Urzędu do kierowników komórek organizacyjnych o wsparcie pracowników w realizacji przez nich obowiązków i poprawę organizacji pracy, uzyskano obraz niezadowolenia i pewnej frustracji, obarczając winą ze ten stan rzeczy Naczelnika, Zastępców Naczelnika oraz w części kierowników. W niektórych przypadkach wystąpiło oskarżenie o kłamstwo, mobbing i złe zachowanie. Pomimo, że ankiety mają charakter anonimowy, to jednak wśród cywilizowanych członków społeczeństwa, a zwłaszcza w ramach organizacji konieczne jest zachowywanie zasad współżycia społecznego, zachowania właściwej formy krytyki pracodawcy lub osób, które wpierają go w jej zarządzaniu. Użycie słów obraźliwych – zamiast argumentów merytorycznych, wykracza poza granice dopuszczalnej krytyki. Pracownik ma prawo do krytyki popartej rzeczowymi argumentami, natomiast*

ostentacyjne kwestionowanie podejmowanych decyzji przy użyciu słów obraźliwych, zamiast argumentów merytorycznych, wykracza poza granice takiej krytyki. Tego rodzaju zachowania pracownik nie może usprawiedliwiać twierdzeniem, że kierował się dobrem Urzędu, gdyż odpowiedzialność za funkcjonowanie zakładu i związane z tym ryzyko ponosi pracodawca.

Poprawa atmosfery i współpracy wewnątrz komórek oraz w całym Urzędzie stanowić będzie ważny cel w zarządzaniu organizacją w najbliższym czasie. Utrzymujący się poziom negatywnych ocen i emocji wśród niektórych ankietowanych związany być może z koniecznością realizowania dodatkowych obowiązków, których jedną z przyczyn jest, o czym sygnalizowałem już poprzednio, a zwłaszcza w ubiegłym roku, pogłębiająca się absencja pracowników. Rozumiem także, że nadchodząca przyszłość budzi wśród pracowników spore obawy, zwłaszcza w sferze pewności zatrudnienia oraz satysfakcji materialnej. Zmniejszenie stanu zatrudnienia oraz wprowadzane obostrzenia dotyczące naborów te obawy potęgują. Zrozumieć jednak należy to, iż nadchodzący czas, to czas głębokich zmian i reform w całej Administracji Podatkowej, czas konsolidacji procesów pomocniczych, czas tworzenia nowych rozwiązań i zasad jej pracy. Wymaga to od wszystkich pracowników niesłuchanej wręcz mobilizacji, konieczności zmiany swojego nastawienia do klienta, a także do „przebudowy” swoich dotychczasowych przyzwyczajeń.

W sferze materialnej, pomimo nieustannych starań, podobnie jak w latach poprzednich, pozyskano jedynie środki na prace remontowe związane z elewacją zabytkowego pałacu Kindlera. Nadal pozostają bez akceptacji wnioski o środki finansowe na remont budynku „C, we własnym zakresie zakupiono jedynie wykładziny, których założenie jest przewidywane do końca czerwca 2015 r..Dzięki środkom wygospodarowanym w planie finansowym Urzędu zakończono remont i modernizację Sali Obsługi Podatnika- zakupiono fotele dla pracowników, wymieniono biurka, zmieniono wizualizację zamieszczanych informacji dla klientów, dostosowana ją w dużej mierze do potrzeb związanych z uruchomieniem w najbliższej przyszłości Centrum Obsługi w ramach „Systemu Obsługi i Wsparcia Podatnika.”.

Podobnie w wystąpieniu z dnia 13 marca 2015r. informuję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, cyt.: „*Dodatkowym aspektem wpływającym nie tylko na jakość i ilość pracy, ale również na atmosferę wśród pracowników jest fakt, iż co roku te same osoby korzystają z nadmiernej niż średnia ilości zwolnień lekarskich. Skutkuje to tym, iż co roku te same osoby, co do których sumienności i pracowitości nie można mieć zastrzeżeń, wykonują dodatkowe obowiązki za nieobecnych współpracowników. Wpływa to negatywnie na relacje międzyludzkie oraz stosunek wszystkich pracowników do bezpośrednich przełożonych oraz kierownictwa Urzędu. Na kadrze zarządzającej i kierowniczej spoczywa obowiązek wyegzekwowania od pracowników wykonania statutowych obowiązków jakie ciąży na Urzędzie i poszczególnych komórkach organizacyjnych. Brak możliwości odpowiedniego nagrodzenia za wyniki pracy (niskie kwoty nagród wynikające z małego funduszu płac, zamrożone pensje od 2008r.) jest odbierany przez pracowników jako działania pracodawcy.*

Działania podejmowane przez kierownictwo Urzędu celem uniknięcia negatywnych skutków absencji pracowników to:

- ogłaszanie naborów do pracy na zastępstwo w przypadkach dłuższych zwolnień,
- przesunięcia pracowników z innych komórek org. na okres do 3 miesięcy zgodnie z art. 42 ust. 4 Kodeksu pracy,
- pozyskiwanie stażystów z Powiatowego Urzędu Pracy,

- współpraca ze szkołami celem odbywania przez uczniów praktyk w Urzędzie,
- nagradzanie pracowników za wyniki w pracy poprzez:
- nagrody kwartalne,
- nagrody specjalne,
- awanse stanowiskowe poziome i pionowe.”.

W dalszej części pisma przedstawiam podjęte działania integracyjne oraz wspierające pracowników, cyt.: „ Co roku organizowane są działania służące integracji pracowników, jak np. wycieczki krajowe i zagraniczne, udziału w imprezach sportowych i rekreacyjnych. Za zgodą Naczelnika Urzędu oraz zgodnie z obowiązującym w Urzędzie regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych pracownicy mają dofinansowany udział w wycieczkach i imprezach. W roku 2013 zorganizowana była wycieczka do Monachium, w której udział wzięło 42 pracowników. Kwota dofinansowania wyniosła prawie 19 tysięcy złotych. W dwóch imprezach sportowych (II Wojewódzki Turniej Piłki Siatkowej Służb Skarbowych oraz Mistrzostwa Skarbowców w Gorzowie Wlkp.) udział wzięło w sumie 22 pracowników (dofinansowanie 4,7 tys zł) natomiast w obchodach 30-lecia skarbowości 50 pracowników (dofinansowanie 6,7 tys zł). W roku 2014 zorganizowane były dwie wycieczki (Wiedeń oraz Bory Tucholskie) dla łącznej liczby 65 pracowników, gdzie kwota dofinansowania wyniosła odpowiednio 10 tys zł i 2 tys. zł. Ponadto w dwóch imprezach sportowych (Legionowo i Głowno) udział wzięło 19 pracowników, którzy skorzystali z 1 tys zł dofinansowania. Łącznie w latach 2013-2014 na 2 wycieczki zagraniczne i 1 krajową, 4 imprezy sportowe i 1 imprezę okolicznościową kwota dofinansowania wyniosła 43023,29 zł, z czego skorzystało sumarycznie 198 pracowników Urzędu.

Aby pomóc pracownikom doświadczonym przez los lub będących w trudnej sytuacji materialnej w latach 2013-2014 udzieliłem 9 zapomóg z ZFŚS na łączną kwotę 9250 zł oraz zawarłem umowy zlecenia z trzema pracownikami znajdującymi się w szczególnie trudnej sytuacji majątkowej i osobistej, dzięki czemu mogli powiększyć domowe budżety. Pracowników tych wyselekcjonowano w porozumieniu z działającymi w Urzędzie związkami zawodowymi.”.

Podsumowując – pragnę oświadczyć, iż wszelkie zmiany w strukturze organizacyjnej, również te kadrowe, polegające na przesunięciach pracowników, zawsze podyktowane były potrzebami Urzędu, zadaniami jakie stawiane są przed poszczególnymi komórkami organizacyjnymi oraz uwarunkowaniami wynikającymi z wytycznych, zarządzeń oraz propozycji resortowych.

Wpływ na migrację pracowników w ostatnim okresie miały zmiany, które zaszły w organizacji jednostki w związku z reorganizacją, która nastąpiła od 01.01.2011 roku, a w roku 2014 największe zmiany wynikały z Zarządzenia Nr 5 Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 2014 r. w sprawie organizacji urzędów i izb skarbowych oraz nadania im statutów. W wyniku zawartych tam zapisów np. zadania komórki postępowań podatkowych zmniejszyły się między innymi o prowadzenie spraw w zakresie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych oraz innych ulg przewidzianych przepisami prawa, orzekania o zabezpieczeniu wykonania zobowiązań podatkowych, przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych na rzecz Skarbu Państwa skutkującego wygaśnięciem zobowiązań podatkowych, nadawania decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności, wstrzymania wykonania decyzji, odpowiedzialności osób trzecich za zaległości podatkowe, analizy zwrotu VAT.

Wówczas utworzono nowe komórki organizacyjne np. komórkę wierzycielską czy kontroli wewnętrznej, których w poprzednich statutach urzędów skarbowych nie było, a które wymusiły zmiany natury organizacyjnej i kadrowej.

Natomiast w roku 2015 zmiany organizacyjne związane były m.in. z konsolidacją procesów pomocniczych.

Zmiany zakresów zadań komórek organizacyjnych, wymuszały również zmiany w obsadzie etatowej. Pracownicy otrzymali szansę na dalszy rozwój zawodowy, możliwość samorealizacji, sprawdzenia się w nowych warunkach i przyjęcia nowych wyzwań. Niektórzy z nowych pracowników komórek organizacyjnych sami byli inicjatorami zmiany komórki, zatem musieli liczyć się z koniecznością podnoszenia kwalifikacji, zdobycia bądź też ugruntowania wiedzy warunkującej wykonywanie zadań w tej komórce.

W najbliższej przyszłości, już od 1 września 2015 roku przed administracją podatkową staną nowe wyzwania związane z wdrożeniem ustawy z dnia 10 lipca 2015 roku o administracji podatkowej. Ministerstwo Finansów zapowiedziało, iż dnia 31.07.2015r. przedstawi dalsze plany związane z modernizacją administracji podatkowej. Wdrożeniu podlega System Obsługi i Wsparcia Podatnika (SOiWP). Celem jego wdrożenia jest dokonanie takiej zmiany Administracji Podatkowej, w rezultacie której stanie się ona bardziej pomocna dla podatników, którzy potrzebują wsparcia w realizacji obowiązków podatkowych w konkretnej sytuacji. Wdrożenie Systemu realizowane będzie poprzez rozwój i modernizację istniejących rozwiązań lub wdrożenie nowych. W obszarze standardów pracy administracji podatkowej w świadczeniu usług podatnikom powstanie m.in. centrum obsługi, gdzie obywatel będzie mógł załatwić sprawy z zakresu działania nie tylko administracji podatkowej ale również innych instytucji administracji publicznej. System Obsługi i Wsparcia Podatnika będzie obejmował Administrację Podatkową jako całość. Jego budowie sprzyja wdrażanie kolejnych komponentów Programu e-Podatki i stopniowe odchodzenie Administracji Podatkowej od modelu, w którym podatnik jest powiązany z jednym urzędem.

Pierwszym elementem Systemu, który z dniem 1 września 2015 r. zostanie wdrożony w jednostkach administracji podatkowej będą centra obsługi.

Podkreślić należy, iż przed Urzędem Skarbowym w Pabianicach już od tej daty, tj. 1 września 2015r. stanie nowe wyzwanie dotyczące uruchomienia Centrum Obsługi oraz związanej z tym usługi świadczonej przez asystenta podatnika.

W dniu 30 kwietnia 2015 roku Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Pan Jacek Kapica zatwierdził Listę rekomendowanych lokalizacji centrów obsługi. Jest to zadanie prestiżowe do realizacji którego wyłoniony został, jako jeden z pięćdziesięciu w skali kraju w pierwszej kolejności, tut. Urząd. W województwie łódzkim wyłoniono trzy urzędy rekomendowane do utworzenia centrum obsługi - jednym z nich jest właśnie Urząd Skarbowy w Pabianicach.

Pomimo wagi zagadnienia, wysokich wymagań stawianych pracownikom i jednostce podczas przygotowania Centrum powierzono to zadanie tut. urzędowi, który podjął to wyzwanie jako jeden z pierwszych – mając na uwadze przede wszystkim misję administracji podatkowej, pomimo trudu i wysiłku jaki trzeba w nie włożyć jako w pewnym sensie pilotażowy urząd w skali województwa.

Od 01 września 2015 roku wzorem pionów organizacyjnych wprowadzonych do struktury organizacyjnej izby skarbowej planowane jest utworzenie pionów organizacyjnych także w urzędach skarbowych. Będą to piony: zarządzania, obsługi i wsparcia podatnika, kontroli, poboru i egzekucji oraz orzecznictwa. Przynależność komórek organizacyjnych do pionów organizacyjnych określi statut urzędu skarbowego.

Utworzenie pionów organizacyjnych ma na celu wprowadzenie prostych i jasno określonych zakresów uprawnień i odpowiedzialności członków kierownictwa urzędu.

usprawnienie koordynacji i kontroli realizowanych zadań, szybkości podejmowania decyzji w zakresie poszczególnych pionów oraz odciążanie naczelnika urzędu skarbowego od problemów bieżącego zarządzania urzędem.

Powyższe wymuszają zmiany organizacyjne również w tutejszym Urzędzie polegające na przesunięciu zadań do istniejących komórek organizacyjnych, utworzeniu nowych struktur oraz wymusi zmiany kadrowe związane z tym przesunięciem zadań.

Mając na uwadze powyższe zmiany wdrażane przez Ministerstwo Finansów będę dążył z całych sił by w wyżej wymienione zadania zaangażować jak największą liczbę pracowników i umożliwić im realizację własnych, niespełnionych ambicji w nowych strukturach jednostki, których utworzenie wymuszone zostanie przez nowe regulacje prawne – co w mojej ocenie pozwoli na polepszenie relacji pracowniczych i zmniejszenie powstałych animozji. Już w tej chwili zauważam zdecydowaną poprawę relacji wśród pracowników, większą determinację w wprowadzaniu zmian, oczekiwane zaangażowanie w realizację obowiązków, powroty z długotrwałych zwolnień lekarskich.

Podsumowując swoje stanowisko – kategorycznie odrzucam przedstawione sprawozdanie i zawarte w nim wnioski oparte na pomówieniach, oszczerstwach i insynuacjach nie mających nic wspólnego z rzeczywistością.

Moją uzasadnioną obawę budzi to, że Kontrolujący nie zauważyli, że to właśnie grupa osób niezadowolonych prowadziła przez cały okres trwania kontroli i po jej zakończeniu, zorganizowaną akcję przeciwko Naczelnikowi US.

Ustalony przez Kontrolujących stan faktyczny w ich ocenie wskazuje, że Naczelnik US nie podejmuje jakichkolwiek działań mających na celu zażegnanie konfliktu, czy jego wyeliminowanie.

Ocena taka jest pozbawiona zasad prawidłowego rozumowania popartego wiedzą i doświadczeniem życiowym. Zatem w związku z tym, proszę pouczyć Naczelnika US w jaki sposób miał przeciwdziałać konfliktowi przedstawionemu w anonimowym piśmie i to przesłanym bezpośrednio do Ministerstwa Finansów czy Dyrektora Izby Skarbowej.

Brak możliwości ustosunkowania się jeszcze w czasie trwania kontroli do opisanych w punktach 2.7.3.2. negatywnych opinii pracowników na temat Naczelnika Urzędu i 2.7.3.3. negatywnych opinii pracowników na temat nieetycznego zachowania Naczelnika Urzędu stawia Naczelnika US w dniu dzisiejszym, jako człowieka w pozycji – stracony, ponieważ pozbawiono go prawa do obrony. Taki stan rzeczy wskazuje, że materiał zgromadzony w tym postępowaniu nie daje podstaw do przyjęcia, że Kontrolujący ustalili stan faktyczny. Bowiem jak sama nazwa wskazuje jest to stan oparty na faktach, fakty to zdarzenia prawdziwe. Natomiast to co Kontrolujący nazwali STANEM FAKTYCZNYM z całym szacunkiem dla ich pracy, jest stanem opartym na pomówieniach, nadinterpretacji wypowiedzianych słów lub nieuzasadnionych ocenach moich działań i decyzji.

Jako człowiek mogę na swoim przykładzie stwierdzić, że siła anonimów jest niezmiennie od wieków porażająca. Ten kto pisze wie o tym doskonale i czuje się bezkarny. Siłę tę w tej konkretnej sprawie potęguje jeszcze bardziej to, że przedmiotowe anonimy zostały potraktowane jako fakty.

Błędy, które być może popełniłem i których być może nie ustrzegła się pozostała część kadry kierowniczej, a także poszczególni pracownicy, nie były i nie są dyskredytującymi na tyle, żeby kwestionować mój ponad 24 letni dorobek osiągnięć zawodowych w administracji podatkowej, a także moją postawę etyczną.

Obowiązujące w systemie polskiego prawa karnego zasada *in dubio pro reo*, z której wynika, że: *"nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego"*, a także mająca niebawem być wprowadzona ustawowo zasada prawa podatkowego *in dubio pro*

tributario, którą najogólniej można by sprowadzić do tego, że „*nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść podatnika*” na zasadzie analogi do powstałych wobec mnie wątpliwości powinny, w moim przekonaniu, pozwolić na zrewidowanie tej niezasłużonej, krzywdzącej i niesprawiedliwej oceny.

Odnosząc się do powyższego – proszę o dokonanie profesjonalnego osądu zebranego przez Kontrolujących materiału, a tym samym korektę oceny prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w Pabianicach w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych.

2 poważaniem
NACZELNIK
URZĘDU SKARBOWEGO W PABIANICACH
Krzysztof Justak

W załączeniu:

- oświadczenia pracowników – 8 szt.

Warszawa, 21 września 2015 r.

**Departament Kontroli Celnej,
Podatkowej i Kontroli Gier**

CP13.0812.15.2015/ZPW/BGK/OWT

Pan
Krzysztof Jasiak
Naczelnik
Urzędu Skarbowego w Pabianicach

Odnosząc się do Pana stanowiska przedstawionego w piśmie z dnia 30 lipca 2015 r., znak: SN/070-1/15/RB/109181, do sprawozdania z kontroli przeprowadzonej w trybie uproszczonym w dniach 8-30 kwietnia 2015 r., w zakresie sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w Pabianicach w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych, należy zauważyć, co następuje.

Z kontroli instytucjonalnej przeprowadzonej w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach jednoznacznie wynika, że w kierowanej przez Pana jednostce istnieje wewnętrzny konflikt. Kontrola wykazała, że część pracowników urzędu z determinacją wyraża poparcie dla Pana działań, podczas gdy inna część pracowników z równą determinacją wyraża dezaprobatę dla Pana działań i zachowań. W trakcie kontroli pracownicy z obu ww. grup przedstawili kontrolującym swoje racje, przywołując jednocześnie fakty dotyczące sytuacji w urzędzie. W szczególności, składając wyjaśnienia kontrolującym, ww. pracownicy ocenili również Pana, jako sprawującego funkcję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach. Ponadto także Pan przedstawił kontrolującym wyjaśnienia dotyczące sytuacji w urzędzie. Analiza zgromadzonego w trakcie kontroli materiału dowodowego wskazuje, że punktem odniesienia dla pracowników w trwającym konflikcie jest sposób sprawowania przez Pana funkcji naczelnika urzędu.

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 30 *ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej* (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) każdy ma prawo złożyć oświadczenie dotyczące zakresu kontroli, a kontroler nie ma prawa odmówić przyjęcia oświadczenia, jeżeli ma ono związek z zakresem kontroli. Zatem materiał dowodowy dla kontrolerów stanowiły nie tylko oświadczenia złożone przez obecnych pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach, lecz także oświadczenia złożone przez byłych pracowników tego urzędu, mające związek z kontrolą.

Z informacji docierających do Ministerstwa Finansów wynika, że istniejący w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach konflikt nie jest już wyłącznie sprawą wewnętrzną jednostki, ale zostały nim zainteresowane najwyższe organy administracji (Premier RP, Szef Służby Cywilnej), a także dziennikarze, którzy dążą do medialnego nagłośnienia panującej sytuacji. Należy podkreślić, że pozostający w konflikcie pracownicy z obu ww. grup nie ustają w kierowaniu skarg do różnych instytucji oraz do mediów, co niekorzystnie wpływa nie tylko na

wizerunek Urzędu Skarbowego w Pabianicach, ale również pośrednio na obraz funkcjonowania administracji podatkowej.

Bez uszczerbku dla podjętych przez Pana działań na stanowisku Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach w zakresie poprawy funkcjonowania jednostki, o których wspomniał Pan w swoim stanowisku do sprawozdania z kontroli, należy jednak stwierdzić, że istniejąca w urzędzie sytuacja konfliktowa wraz z jej konsekwencjami, zdiagnozowana podczas przeprowadzonej kontroli instytucjonalnej, jest nie do zaakceptowania.

Jednocześnie jest kwestią bezdyskusyjną, że na Panu, jako na kierowniku ww. jednostki organizacyjnej, spoczywa szczególna powinność kreowania właściwych relacji pracowniczych wewnątrz jednostki, zapobiegania występowaniu sytuacji konfliktowych, a także dbania o zewnętrzny wizerunek urzędu oraz swój własny wizerunek, jako członka korpusu służby cywilnej. Tymczasem materiał zgromadzony w trakcie kontroli wskazuje, że powyższe zadania realizował Pan w sposób nieskuteczny.

Mając zatem na względzie wnioski wynikające z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie kontroli w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach należy stwierdzić, że ocena negatywna, jaka została przedstawiona w kwestionowanym przez Pana sprawozdaniu z tej kontroli, jest uzasadniona.

Koordynujący zadania Departamentu
Kontroli Celnej, Podatkowej i Kontroli Gier

nadkom. Tadeusz Szymbert

Do wiadomości

- 1) Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi
- 2) a/a

P-ce 28.07.2015

Oświadczenie

Po zapoznaniu się z fragmentem sprawozdania z kontroli opinijnego radionaukie Naneluine Myde Nwobanero i Pabiaminele - Tano Kynlefo Janales oświadcza, że byłam uczestnikiem wyjeżdża do Iwona, ^{loca innych} nie potwierdzam, aby Naneluine Myde był w stanie urojenia alkoholowego, zatacza się, aby zachowywać się w sposób niewłaściwy.

Uważam, że wyjazd integracyjny, którego celem same były organizowanie w latach ubiegłych były organizowane na miotle i próby pracowników, aby mogli się integrować i oddzielić od spraw służbowych.

- Zastanawiającym jest fakt, czy osoby należące do oświadczenia w temacie wyjazdów integracyjnych były uczestnikami tych wyjazdów, gdyż opisane są zerwane sytuacje, które nie miały miejsca.

Wydaje się, że zasadnym byłoby zwrócenie tego faktu z tego co mi wiadomo kontrolujący nie prowadzi listy uczestników wyjeżdża.

Pobieranie, 30.07.2015

Wyjaśnienie

Niniejszym wyjaśniam, iż po zapoznaniu się z fragmentem anonimowego wyjaśnienia dotyczącego mojej osoby jednoznacznie oświadczam, iż podczas drogi do Górszowa Wesołego w moim życiu nigdy nie było sytuacji, jakoby byłoby spicie do nieprzytomności. Chciałabym tu nadmienić, iż nie byłam przez nikogo przynuszana do spożycia alkoholu.

Moje problemy zdrowotne są raczej problemami lokomocyjnymi. Ponadto przeprowadzone badania stwierdziły u mnie w tym czasie Helicobakter co dodatkowo spotęgowało ich działanie.

Oburzające jest to, iż moja osoba wykorzystano do niezamierzonych celów, którymś służył się autor pisma. Pisząc, iż zostałam spita do nieprzytomności chciała moja osoba, skoro sytuacja ta nie została w żaden sposób przez autora sprawdzona.

Z pełną świadomością, oświadczam, iż zachowanie Pana N-ka J-skiego podczas całego wyjazdu mogę nazwać wręcz zachowaniem przestępczym.

Jednocześnie jeszcze raz pragnę podkreślić, iż opisane w piśmie sytuacje nie miały miejsca.

Pabianice, dnia 29 lipca 2015 r.

**pracownik Urzędu Skarbowego
w Pabianicach**

**Pan
Nadkomisarz
Tadeusz Szymbert
Departament Kontroli Celnej
Podatkowej i Kontroli Gier**

Po zapoznaniu się z treścią sprawozdania z dnia 23 lipca 2015 roku z kontroli doraźnej przeprowadzonej przez pracowników Ministerstwa Finansów w dniach 08.04.2015 – 30.04.2015, której tematem było „Sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych” pragnę odnieść się do fragmentu, w którym kontrolujący przedstawili wycinek ze złożonych przez jednego z pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach oświadczenia, a dotyczącym mojej osoby. W przedmiotowym dokumencie na stronie 50 w punkcie 3 widnieje zapis cyt. „kolejne przykłady, cyt. „(...) - kilkakrotnie brałem udział w prywatnych spotkaniach z udziałem Pana Naczelnika Jasiaka oraz jego Zastępcy Pana Radosława Ciszewskiego ((...) prawdopodobnie w styczniu 2012 r. organizowanym przez

podczas których Pan Naczelnik bądź cały wieczór „żartował” z obecnych informatyków, że ich zwolni albo każe ich przenieść do US w Bełchatowie, bądź też w stanie kompletnego upojenia krzyczał, że zwalnia mnie,

Wynika z niego, że organizowałem spotkanie i to jest prawda (zaznaczam, że było to spotkanie prywatne po godzinach pracy), ale w kwestii zwolnienia lub też przeniesienia m.in. mojej osoby

jakie rzekomo miałem usłyszeć stanowczo zaprzeczam temu faktowi, jak też również zaprzeczam faktom przedstawionym przez powyższego oświadczającego jakoby Naczelnik był „w stanie kompletnego upojenia” i wygłaszał

decyzje w sprawie zwolnienia prezentowanych w cytowanym powyżej fragmencie osób. Na zakończenie pragnę stwierdzić, że podczas trwania kontroli nikt nie konfrontował ze mną oświadczenia złożonego przez jednego z pracowników, a dotyczącego mojej osoby. Byłem również uczestnikiem kilku wyjazdów integracyjnych, w których brał udział Naczelnik i nie potwierdzam słów składających oświadczenia, a dotyczących zachowania Pana Naczelnika Krzysztofa Jasiaka. Nawiązując do powyższego również w tym przypadku jako uczestnik przedmiotowych wyjazdów nie zostałem poproszony przez kontrolujących o złożenie oświadczenia, które mogłoby mieć wpływ na ostateczną wersję sprawozdania i ocenę w badanym zakresie.

Z poważaniem

pracownik Urzędu Skarbowego w Pabianicach

OŚWIADCZENIE

Po zapoznaniu z fragmentami Sprawozdania z kontroli przeprowadzonej w miesiącu kwietniu przez pracowników Ministerstwa Finansów zawartymi w pkt 2.7.3.3 "Negatywne opinie pracowników na temat nieetycznego zachowania Naczelnika Urzędu" niniejszym pragnę wyrazić stanowczy sprzeciw zawartym tam zacytowanym kłamstwom oraz głębokie oburzenie stylem oświadczeń składanych przez donosiciela.

Moje oburzenie wynika z faktu, że byłem uczestnikiem wydarzeń opisanych w pkt 2 tiret 1 i pkt 3 tiret 1 i z pełną świadomością stwierdzam, że zachowania, jakie opisuje donosiciel z udziałem Pana Naczelnika nie miały w zupełności miejsca.

Oczywiście nie zaprzeczam, że podczas tych zdarzeń spożywany był alkohol. Alkohol spożywał również piszący donos. Nie jest to rzecz zabroniona, nawet w kontekście bycia członkiem korpusu służby cywilnej. Tym bardziej, jeśli chodzi o spotkanie prywatne, które odbyło się poza godzinami pracy, w styczniu 2012 roku.

Nie może zatem znaleźć mojej akceptacji uznawanie za bezprzecznie wiarygodne doniesień o nieetycznym zachowaniu Pana Naczelnika podczas omawianych spotkań, w sytuacji gdy nie zostało to skonfrontowane z wskazanymi z imienia i nazwiska uczestnikami tych zdarzeń lub uczestnikami których tożsamość można bardzo łatwo sprawdzić.

Niniejszym zatem składam oficjalny wniosek do kontrolujących o przeprowadzenie konfrontacji opisanych przez donosiciela zdarzeń – z jego udziałem. Żałuję jednocześnie, że taka czynność dowodowa nie została przeprowadzona jeszcze na etapie kontroli, co niewątpliwie wyeliminowało by zniekształcenie oceny zdarzeń dokonanej w sprawozdaniu.

Oświadczenie

W związku z powołaniem się na mnie jako świadka zdarzeń, które zostały opisane we fragmencie udostępnionego mi protokołu, podczas wyjazdu do Gorzowa Wielkopolskiego w maju 2013 roku oświadczam, że nie przypominam sobie opisanych zachowań Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pabianicach Pana Krzysztofa Jasiaka oraz . Nie pamiętam by

była na tym wyjeździe, a po zachowaniu opisanym w protokole na pewno utrwaliła by się w mojej pamięci. Odnosząc się do treści fragmentu protokołu można by wnioskować, że część osób czytała wyłącznie książki i gazety, szczególnie jadąc na imprezę integracyjną, z kolegami i koleżankami z pracy, a czas przejazdu nie należał do krótkich. W samym Gorzowie Wielkopolskim, jako osoba chyba mało towarzyska otrzymałem zakwaterowanie razem z kierowcą, zatrudnionym w firmie zewnętrznej, nie znajdując miejsca wśród „kolegów” z Urzędu w którym pracuję. Może brak miejsca dla mnie spowodowany był przewlekłą chorobą, która wymuszała na mnie zażywanie leków, a co za tym idzie byłem mało atrakcyjny towarzysko dla „pabianickiej” części długoletnich współpracowników. Z Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w Pabianicach i jego zastępcą Panem Radosławem Ciszewskim utrzymuje kontakty wyłącznie służbowe.

Pragnę nadmienić, że w miejscu zakwaterowania nie byliśmy sami, byli też pracownicy innych Urzędów Skarbowych.

Pabianice dnia 28.04.2015.

Urząd Skarbowy w Pabianicach

Oświadczenie

Bydąc rozpoznana z fragmentem treści sprawozdania Ministerstwa Finansów z przeprowadzonej kontroli w Urzędzie Skarbowym w Pabianicach składam oświadczenie następującej treści:

Jestem 2010. byłam uczestnikiem wyjazdu pracowników Urzędu Skarbowego w Pabianicach do Szwajcarii.

Podczas wyjazdu nie byłam świadkiem zachowań naruszających Urzędu Skarbowego w Pabianicach opisanych w wspomnianym fragmencie sprawozdania Ministerstwa Finansów

Pabianice, dnia 30 lipca 2015 r.

Radosław Ciszewski – ZN1
Agata Kałużniak - ZN2

Pan
nadkomisarz Tadeusz Szymbert
Koordynujący zadaniami w
Departamencie Kontroli Celnej
Podatkowej i Kontroli Gier
Ministerstwa Finansów

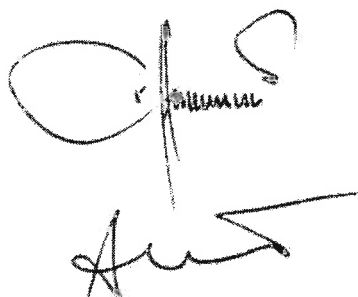
W związku ze sprawozdaniem z kontroli Nr CP13.0812.15.2015/ZWP/BGK/OWT z dnia 23 lipca 2015 roku przeprowadzonej przez pracowników Ministerstwa Finansów pragniemy wyrazić swoje spostrzeżenia dotyczące oceny zaprezentowanego stanu będącego przedmiotem trwającej w dniach 08.04.2015 r. – 30.04.2015 r. kontroli dotyczącej sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania Urzędu Skarbowego w Pabianicach w związku z zarzutami zawartymi w informacjach sygnałnych.

Pragniemy podkreślić, iż w naszej ocenie wnioski zawarte w przedmiotowym dokumencie oparto w większości na informacjach sygnałnych/doniesieniach, których treści nie zweryfikowano. Również składane w toku kontroli oświadczenia stawiające w negatywnym świetle Naczelnika Urzędu, w naszym odczuciu, nie zostały zweryfikowane w oparciu o dokumenty czy skonfrontowane z osobami zainteresowanymi bądź też osobami uczestniczącymi w opisywanych zdarzeniach. W naszym odczuciu przyjęto za wiarygodne oświadczenia/informacje składane przez „niezadowolonych” w pełni odrzucając bądź też negując pozytywne opinie o działaniach Naczelnika Urzędu.

Po zapoznaniu się z treścią sprawozdania nasuwa się konkluzja, iż ustalenia kontroli są daleko krzywdzące i niesprawiedliwe dla Naczelnika Urzędu.

W naszym odczuciu pozbawiono kierownika jednostki w toku kontroli prawa do obrony i zaprezentowania argumentacji określonych, zarzucanych działań/zachowań.

W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o sprawiedliwą weryfikację zebranego materiału w sprawie i poddanie ponownie analizie wskazywanych w nim faktów i zdarzeń poprzez ich skonfrontowanie z osobami, które w danych zdarzeniach uczestniczyły.

Pabianice, dnia 29 lipca 2015 roku

Oświadczenie

W dniu 29 lipca 2015 roku zostałam zapoznana z treścią sprawozdania z kontroli w części dotyczącej złożonego oświadczenia przez anonimowego pracownika zawierającego opis wycieczki do Lwowa.

Będąc uczestnikiem wspomnianej wycieczki nie potwierdzam opisanych zdarzeń w zakresie zachowania Pana Krzysztofa Jasiaka.